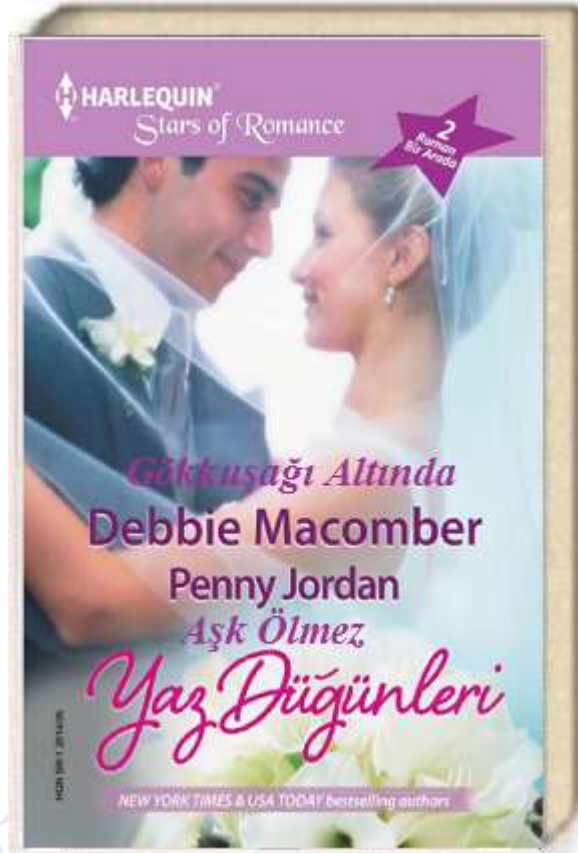

Debbie Macomber - Gökkuşığı Altında

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Romanın Karakterleri

Reed Tonasket : Kızılderililere Ayrılmış Bölgede Yaşayan Melez, Ağaç Oyma Sanatçısı

Clare Gilroy : Küçük Bir Kasabanın Kütüphane Memuru

Jack Kingston : Clare'in Uzatmalı Sevgilisi

Erin Davis : Clare'in En Yakın Arkadaşı

Gary Spencer : Reed'in En Yakın Arkadaşı

Ellie Gilroy : Clare'in Annesi

Leonard Gilroy : Clare'in Babası

Jim Daniels : Şerif Yardımcısı

-GİRİŞ

NEDEN o?’ diye kendi kendine sorarak, Reed Tonasket Tullue kütüphanesine girdi. Clare Gilroy danışma masasının önünde ayakta duruyordu. Okuma gözlükleri güzel burnunun üzerine düşmüştü. Dış kapının açıldığını duyarak başım kaldırdı ve her zamanki gibi onu görünce Reed’in kalbi sızladı.

Sanki Clare, Reed’i görünce nefesim tutmuştu. Korkuyormuş gibi. Ondan değil ama yapabileceklerinden. Gençliğinde yaşanan olaylardan dolayı sorun çıkaran bir tip olarak ünlenmişti. Yan Kızılderili olması kasabada dolaşan söylentilere tat katmıştı. Bazılan gerçektir ama diğerleri tam anlamıyla hayal ürünüydü.

Bilge bir adam olan büyükbabası, Reed’in beyaz olan yanının değerini bilmesini isterdi. On ile on iki yaşlan arasında Reed, Kızılderililere ayrılmış arazinin dışında okula gitmişti. O güne kadar kendim beyaz değil, Tullue kabilesinin bir ferdi olarak düşünmüştü. Ne beyaz adama benzemek istemiş ne de annesinin halkının düzenine ayak uydurmak... Ama büyükbabası öyle istediği için Reed, kasabadaki beyaz adamın okuluna gitmek zorunda kalmıştı.

O yıllar hayatının en kötü yılları olmuştu. Okulda ona meydan okuyan her çocukla dövüşmüştü. Gördüğü kadıyla herkes de ona meydan okumuştur. Bazen iki ya da üç çocukla birden dövüştüğü olurdu. Öğretmenlerine karşı gelmiş, otoriteye direnmiş ve henüz ilkokuldayken Tullue okulundan kovulan ilk çocuk olmuştu.

Söylentileri besleyen belki çehresindeki belirgin Kızılderili tipiydi ya da gür ve siyah saçların kalın örgüler hâlinde toplamasıydı. Tullue’da bu kadar ilgi görmesinden eğleniyordu ancak dürüst olması gerekirse, bunu anlayamıyordu.

Aslında son zamanlarda bayağı sakinleşmişti ancak kasabadaki hiç kimse bunu fark etmiş gibi görünmüyordu. Clare Gilroy’un da fark etmediği kesindi. Ne zaman kütüphaneye girse, Reed’i endişeli bakışlarla izlerdi. Sanki onun birden sıçrayıp, kitap dolabının tepesine çıkacağından ve canhıraş bir savaş çığlığı atacağından korkar gibiydi. Kaldı ki, Reed aşırı tepki gösterebilirdi. Clare söz konusu olduğunda öyle bir şey yapmaya meyilliydi.

Reed, ona duygularını açmak için kıvramıyordu ancak sözler Kızılderililere göre değildi. Kendim tam bir ahmak yerine koymadan, onun çekimine kapıldığım söylemenin bir yolunu bilmiyordu. Kültürel farklılıkların arasındaki koca uçurumu kapatacak kadar güçlü bir sevgisi olduğuna inanmakta da zorlanıyordu. Kendisi yan Kızılderiliydi, Clare ise çok güzel, Britanya kökenli bir Amerikalıydı. Yaygın deyimile; bir Anglo...

Reed kütüphanenin arka tarafına, macera romanlarının olduğu bölüme doğru ilerledi. Clare'in bakışlarının onu izlediğinin farkındaydı. Her zaman olmasa da, o gün birkaç saniyeliğine de olsa onun ilgisini çektiğine memnundu.

O hâlde neden oydu? Neden geceler boyunca uykusuz kalıyor ve onu kollarına aldığı hayal ediyordu? Tanıdığı bütün kadınların içinde neden en çok istediği Clare Gilroy'du? Bu arzusundaki mantığı bir türlü çözemiyordu.

O anda bile, Reed safkan Kızılderili olmadığı hatırlamakta güçlük çekiyordu. Hâlbuki melez kanlıydı çünkü annesi sarışın, güzel ve tatlı bir kadındı. Reed henüz dört yaşındayken ölmüştü ama amlan hâlâ sisli ama sıcacıktı. Kızılderili kökleri çok iyi anlıyordu ancak nasıl ki beyaz kandan olan yamm görmezden geliyorsa bu tutucu kütüphane memuruna olan arzuları da görmezden geliyordu.

Clare ile ilgilenmesinin bulabildiği tek sebebi varsa, o da merak uyandırmasıydı. Clare Gilroy düzgün ve dokunulmamış bir görünüm sergiliyordu. Yine de Reed o görünüşün altında yatan ateşi, gönüllü kayıtsızlığı kırma hevesi hissediyordu. Çevresine ördüğü kozayı yırtıp, kınlgan ruh hâlinde kurtulmayı istediği seziyordu. Zihninde ona bir Kızılderili ismi takmıştı: Gülen Gökkuşağı. Çünkü onun çok derinlerine gömdüğü, patlamaya hazır, rengârenk bir coşkusu olduğunu hissedebiliyordu. Bir gökkuşağının renkleri kadar farklı ve parlak renkler...

Onun, Jack Kingston ile olan ilişkisini de Reed uygun bulmuyordu. Onların evlendiklerini duyacağı am korku ve endişeyle bekliyordu. Beyaz adam, Clare'e uygun değildi ancak Reed'in yapabileceği bir şey yoktu. Kendisi de ona uygun değildi. Bu yüzden de, on yedi yaşındaki toy delikanlılar gibi, asla elde edemeyeceği bildiği tek kadınla sevişmeyi ümitsizce hayal ediyordu.

BİRİNCİ BÖLÜM

CLARE GILROY Jack geleceğini söylediye mutlaka gelir, diye üstelerken bile içinden buna inanmıyordu.

Clare'in en iyi arkadaşı, Erin Davis saatine baktı ve içini çekti. Emin misin?

Clare isteksizce Hayır, dedi ve bakışları kaçırıldı. Jack söz konusu olduğunda hiçbir şeyden emin olamazdı. En azından artık öyleydi. Bir zamanlar ilişkileri konusunda son derece olumlu ve güvenliydi ancak artık öyle hissetmiyordu. Resmen olmasa da üç yıldır nişanlı sayılıyorlardı ama evlilik ihtimalim ilk kez konuştukları o akşamdan beri o yönde ciddi bir adım atmamışlardı.

Şimdi düşündüğü zaman anlıyordu ki aslında Jack gerçek anlamda evlenme teklif etmemişti. Clare'in hatırladığı kadarıyla, bir sohbet sırasında

geleceklerinden konuşurken konu evliliğe gelmişti. Bunu ilk telaffuz eden de Clare olmuştu. Jack bu konuda çok iyi düşünceleri gerektiğini söylemişti ve o zamandan beri yaptığı sadece buydu. Düşünmek...

Bu arada, Clare arkadaşlarının teker teker evlendiklerini, çocuklu çocuğa karışıklarını izlemişti. Jack'i seviyordu, sahiden seviyordu... Yani seviyor olmalıydı yoksa neden bunca süre onun karar vermesini beklesindi?

Erin'in endişelendiğini fark eden Clare Ona beş dakika daha süre tanıyalım, dedi. Bu yemek Erin için çok önemliydi. Erin ve Gary, Las Vegas'da evlenmeyi plânlamışlardı ama bu yemekte aileleriyle ve en yakın dostlarıyla evliliklerini kutlayacaklar sonra ertesi gün öğlen, Clare ve damadın sağdıçı Reed Tonasket ile birlikte Nevada'ya uçacaklardı.

Sadece beş dakika bekleyeceğiz, diye söz veren Clare henüz sözlerini bitirmişti ki telefon çaldı. Mutfağa koştururken bile arayanın Jack olduğunu biliyordu.

Yanılmamıştı...

Clare, üzgünüm ancak gelebilecek gibi görünüyorum.

Clare bir anda hayal kırıklığıyla sarsıldı. Bu yemek haftalar önce plânlanmıştı. Gelemiyorum da ne demek?

Üzgünüm, bebeğim, ama Bay Roth aradı ve bazı şeyler danışmak için yanma çağırdı. Belediye meclisi üyesini reddedemeyeceğimi ikimiz de biliyoruz. Bay Roth'un bir sürü bağlantıları var ve müşterim olduğu takdirde beklediğim çıkışı yapabilirim.

Clare hiç cevap vermedi.

Bunu ikimiz için yapıyorum, bebeğim, diyerek Jack devam etti. Bu peyzaj anlaşmasını imzalayabilirsek, şehrin başka projelerim de alabilirim!

Clare yine bir şey söylemedi. Dişlerim sıkıp duruyordu.

Jack, onun damarına nasıl basacağım iyi biliyordu. Yine kızacak mısın? diye sordu. Clare'i üzmemek için bir şey yapıp soma da o konuda Clare'i suçlu çıkarmayı alışkanlık hâline getirmiş gibiydi. Sanki bilerek onun camm sıkılmaya çalışıyordu.

Clare nazik ama ilgisiz bir ses tonuyla Neden kızacakmışım? diye sordu. Bu kez kızmayacak. Sadece en iyi arkadaşım adına düzenlenmiş bir yemek daveti. Doğal olarak, yalnız başına katılsam da eğleneceğim.

Bu da başka bir şeyi gündeme getiriyor. Jack'in sesinden geildiği anlaşılıyordu. Söylentilere göre, Gary'nin sağdıçı Reed Tonasket olacakmış. Öyle mi?

Evet, öyle.

O Kızılderiliyle Vegas'a uçuş fikrinden hoşlanmadım. İtibarın açısından iyi değil. Gerçekten mi? O hâlde neden sen de gelmiyorsun?

Bunu yapamayacağımı biliyorsun.

Tıpkı yemek davetine de gelemediğin gibi mi?

Yine o garip ruh hâllerinden birindesin galiba? İnan bana, böyle olduğun zaman seninle konuşmak mümkün değil! İşimi ayağa kaldırmak için deli gibi çalışıyorum ve sen sadece şikâyet ediyorsun. Pekâlâ, sen böyle devam et ve günümü zehir et! Şimdi, izinle randevuma yetişmem lâzım.

Hat kesildiği hâlde Clare ahizeyi bir süre kulağında tuttu. O monoton ses hâlâ kulağında çınılıyordu. Ah, evet, yine o garip ruh hâllerinden birindeydi. Clare bunu sessizce kabullendi. Ne zaman bir arkadaşı evlense ya da doğum yapsa aym boğucu sıkınıyı hissediyordu. Otuz iki yaşındaydı ve Jack'in bir türlü toparlanmayan işinin 'ayağa kalkmasını ' beklemekten gına gelmişti. Boş vaadlere tutunmaktan yorulmuştu.

Clare oturma odasına döndü ve Arayan Jack'ti, dedi. Her zamanki gibi can sıkıntısını ve öfkesini içine gömdü. En iyi arkadaşının ne kadar üzüldüğünü anlamasını istemezdi. Ani bir iş çıkmış ve bu gece bize katılamayacak.

Erin bir an bir şey söylemedi ama konuştuğunda çok daha fazlasını söylemek istediği belliydi. O hâlde çıkalım mı, ne dersin?

Clare başıyla onayladı ve gülümsemeye çalıştı. Kapıdan çıkarlarken İşte ikinci kez evleniyorsun ama ben hâlâ bir koca bulamadım, diye şakalaştı.

Clare'in o gecedeki beklentisi çoktu. Erin ve Gary'yi gören Jack'in, onların ne kadar mutlu olduklarını anlayacağını umuyordu. Ne de olsa ikisi de berbat birer evlilik geçirmişlerdi. Yıllarca bekâr kalıp, bir daha asla âşık olamayacaklarını düşünürlerken karşılaşmışlardı. Sekiz ay içinde anlamışlardı ki bu evlilik farklı olacaktı.

Gary kasaba merkezindeki lisenin futbol antrenörüydü. Clare sporu seviyordu ve her sonbahar yapılan yerel karşılaşmaları elinden geldiğince izlerdi. Altı binden az nüfusuyla Tullue çapındaki küçük bir kasabada Cuma akşamları eğlenmenin en güzel yolu futbol izlemektir. Jack yerel karşılaşmalarla ilgilenmese de birkaç kez Clare'e eşlik etmişti.

Clare bilmeden Erin ile Gary'nin tanışmasına vesile olmuştu. Erin bir şeyler konuşmak için futbol seyretmekte olan Clare'in yanına uğramış, dönüşte de park alanında tesadüfen Gary ile karşılaşmıştı. İkisi bir süre çene çalmışlar, sonra da ilişkileri hızla ilerlemişti. Clare, liseden beri en iyi arkadaşı olan Erin'in hiç bu kadar mutlu olduğunu görmemişti.

Yemek daveti şehrin en iyi restorantı olan The Tides'teydi. Jack telefon edene kadar, Clare o geceyi dört gözle bekliyordu ama şimdi başının ağrımasına başladığının farkındaydı. Bazı zamanlar tutan ve çok çektiren sinüzit ağrısı geldiğinde almanın çelik şeritlerle sıkıldığı samırdı.

Restoranın otoparkına geldiklerinde Erin heyecanla Herkes gelmiş gibi! dedi.

Herkes demekle, Erin annesiyle üvey babasını, babasıyla üvey annesini ve Gary'nin yaşlı teyzesini kastediyordu. Gary'nin annesi ve babası Doğu

Sahilinde yaşıyorlardı ve uzun uçak yolculuğunu göze alamamışlardı. Vegas’da kısa bir balayı geçirdikten soma, Erin ve Gary doğuya uçacaklar ve onları ziyaret edeceklerdi.

Doğal olarak, Reed Tonasket de yemeğe katılıyordu. Muhtemelen yanında çıktığı kız olacak. Bu da demekti ki, sadece Clare’in ve Gary’nin evlenmemiş teyzesinin yanında partnerleri olmayacak. Clare içten içe inledi. Gülümsemeli ve bir şekilde o zor geceyi geçirmeliydi. Tek başına kaldığı ilk yer değildi ki...

The Tides yetkilileri özel ziyafet odasını onlar için hazırlamışlardı. Washington Eyaletiyle Britanya Kolumbiyası’na bağlı Vancouver Adaşım birbirinden ayıran Juan De Fuca Kanalına tepeden bakan küçük bir odaydı. İkisi içeri girdiklerinde, herkes gelmişti.

Gary ayağa kalktı ve Erin’e sarılarak yönlendirip, kendi yanına oturttu. Clare ise tek boş yer olan, Reed Tonasket’in yanındaki sandalyeye oturdu.

Clare oturmaktan hiç çekinmedi; ona tamamen yabancı olan birine önyargılı davranmak saygısızlık ve kabalık olurdu. Reed’i sevmediğinden de değildi. Kendisi dâhil, kasabadaki herkesi aynı şekilde sindiren Reed’di. Clare’in duygularının Reed’in yapısıyla da ilgisi vardı. Uzun boylu ve bir oduncu gibi iri yapılıydı. Onun tam tersi olan Clare ise inceydi ve ondan en az yirmi santim kısaydı. Haziran ayının ortalarındaydılar ve yaz Kuzeybatı Pasifik’e ancak Ağustosta tam anlamıyla gelirdi ama Reed yine de koyu bronz tenliydi. Clare, Skyute Kızılderili kabilesinin birçok üyesi gibi Reed’in de ayrılmış bölgede yaşadığını biliyordu. Ağaçtan oyma totem direkleri yapmış ve ülkenin her yanına sattığını da duymuştu. Ama onun hakkında tüm bildiği bunlardan ibaretti. Bu da nazikçe sohbet etmek için yeterliydi.

Clare’in Reed’den tedirgin olmasının en büyük nedeni de onda sezdiği öfkeli sabırsızlıktı. Kütüphaneye sıklıkla uğrayan başka Amerikan Yerlileri de tanıyordu. Nazik ve cana yakın insanlardı ama Reed’in onlarla ilgisi yoktu.

Clare yerine otururken Merhaba, dedi. İki günü birlikte geçireceklerine göre en azından dostça davranmak için çaba göstermek mantıklı olacaktı.

Clare’in gözlerine dikilen kapkara gözlerde duygu kınnüsü yoktu. Reed Tonasket başını hafifçe eğerek ona cevap verdi. Clare Ben, Clare Gilroy, dedi çünkü kütüphanenin müdavimi olmasına rağmen Reed’in bakışlarında onu tanıdığını belli eden bir ifade yoktu.

Evet, biliyorum.

Demek ki hiç de cesaret verecek, hoşsohbet biri değildi. Clare Ben... Beni haırla-dığından emin olamadım, diye kekeledi.

Reed'in gözleri öylesine koyu ve parlak ki Clare huzursuz oldu. Sanki doğrudan ruhunu okuyor gibi bakıyorlardı. Sanki Clare hakkında bilmesi gereken her şeyi zaten biliyormuş gibi...

Gary Herkes birbiriyle tanıştı mı? diye seslenince Reed sadece başıyla onayladı. Clare acaba konuşma alışkanlığı yok mu diye merak etti. Eğer öyleyse, onun eşliğinde son derece sıkıcı iki gün geçirecekti.

Gary'nin halası öne doğru eğilerek Clare'e Yamnda kimse yok mu? diye sordu. Genç arkadaşım getireceğin konusunda Gary bir şeyler söylemişti.

Clare yüzüne kan hücum ettiğini hissetti. Jack'in... Erkek arkadaşımın son dakikada işi çıktı. Kendi işi var ve onu geliştirmek için çok çalışıyor. Jack'i savunmak için neden o kadar yakıcı bir ihtiyaç duyduğunu anlayamıyordu ama sözler ağzından çabucak, birbiri ardınca dökülüyordu. İlerde müşteri olmasını umduğu önemli bir adamdan çağın alınca daveti iptal etmek zorunda kaldı. Çok üzüldüğüne eminim ama işler böyle yürüyor. Elde olmayan sebepler. Konuşmamı bitirdiğinde bütün masaya hitap etmekte olduğunu fark etti.

Herkesin dikkati menüyü dağıtan garsona çevrilince Clare rahatladı. Pek iştahı olmadığından sadece ufak bir salatayla yengeç bacağı ızgarası sipariş etti.

Menüyü geri verdiğini gören Reed Hepsi bu kadar mı? diye sordu.

Clare telaşla başını salladı. Çok aç değilim.

Az önce tamamen duygusuz bakan o koyu gözler şimdi bakışlarıyla âdeta fikrini beyan ediyordu. Tek kelime bile etmeden Clare'in çok zayıf olduğunu anlatıyordu.

Erin de haftalardır aym şeyi söylüyordu. Clare ise hem ufak tefek tipine çok yakışacağı hem de son modaya uygun olacağı için zayıflamak istediğim söyleyerek kendim savunuyordu. Erin buna kanacak kadar aptal değildi. Anlaşılan Reed Tonasket'i de kan-dıramayacak. Jack'in onunla evlenmeye niyeti olmadığı şüpheleriyle boğuşan Clare mutsuzdu ve her geçen gün mutsuzluğu artıyordu.

Erin heyecanla ve büyüyen gözlerle Gary'e bakı ve Bak! dedi. Müzik başlıyor. Bakışları birbirine kilitlenmişti. Oturduğu yerden bile Clare, onların paylaşıklan aşkı görebiliyordu.

Aşk, arkadaşları için de sürpriz olmuştu. İlk evliliklerindeki hataları tekrarlamaktan korktukları için ikisi de ihtiyatlıydı. Çevrelerindeki herkes, onların birbirine çok uygun olduğunu düşünse bile Erin ve Gary birbirlerine duygularını açmakta acele etmemişlerdi.

Yemekler servis edildi ve masada tatlı bir sohbet başladı. Clare, yetmiş beş yaşma rağmen hâlâ çok dinç olan Wilma Teyze ile konuşuyordu. Yemekler lezzetli. Masada herkes romantik hikâyeler ve tekrar keşfedilen aşklardan bahsediyordu.

Erin ve Gary, bir futbol maçı sonrası nasıl karşılaştıklarını anlattılar ve o ilişkide Clare'in dolaylı da olsa parmağı olduğunu söylediler. Grubun ilgisinin üzerine çevrildiğini fark eden Clare kıpkırmızı oldu. Komikti ama arkadaşlarını iyi koca adaylarıyla tanıştırmakta üzerine yoktu ancak kendisi ne aşk ne de iyi bir koca bulabilmişti.

Yemeğin sonunda Reed ayağa kalktı, herkes susana kadar bekledi. Soma kadehim mutlu çiftin şerefine kaldırdı. Clare şarabım yudumladı. Erin ve Gary adına mutluydu ama içindeki yalnızlık sızısı yoğunlaşmıştı. Kendim hiç o kadar yalnız hissetmemişti.

Tatlı olarak üzeri alevli kirazlı pasta gelince masadakilerin hepsi hayranlıkla tezahüratta bulundular. Erin ufak tabaklarla tatlı servisi yaptı ama gözünün pastada değil müzisyenlerde olduğu belliydi.

Herkes tabağım alınca Erin, Gary'yi elinden tuttuğu gibi dans pistine doğru çekti. Diğer çiftler de onlara katıldılar.

Masada sadece Reed Tonasket, Clare ve Wilma Teyze kalmıştı. Mutlu çiftlere bakınca onlardan farklı görünmek Clare'in içine dokunmuştu. İyi ki Wilma Teyze vardı da onu kısa sohbetlerle meşgul ediyordu ancak Clare tek kelimelik cevaplarla yetiniyor, için için kendine acıtmaktan başka şey yapamıyordu. Reed ise bütün akşam boyunca birkaç kelimeden fazla konuşmamıştı. Bu yüzden de Clare sohbet açmak zorunda hissetmemişti.

Dans etmek ister miydin?

Clare öylesine şaşırdı ki neredeyse kendisini mi kastettiğim soracaktı. Reed gözlerim ona dikmişti; daha önce korkutucu gelen o koyu bakışlar şimdi sıcak ve etkileyiciydi. Clare ne yaptığının farkında olmadan başıyla onayladı.

Reed, ona elini uzattı, tuttu ve dans pistine doğru yönlendirdi. Yavaş bir dans müziği çalıyordu. Reed döndü, incitmekten korkar gibi nazikçe Clare'i kollarına aldı, sıkıca sarılarak onu sert vücuduna çekti. Az soma Clare, onun komyucu kollanna, sıcak ve erkeksi kokusuna sığınmıştı.

Sanki birbirleri için yaratılmışlar gibi uyum sağlamışlardı. Clare'in kalbi onun sert bağının üzerinde aüyordu. Yumuşak ve kayar gibi hareketlerle dans ediyorlardı. Birbir-leriyle ilk kez dans eden çiftlerde genellikle görülen acemilikten eser yoktu. Onun kollanna ne kadar kolayca uyum sağladığına, onun tarafından tutulmanın ne kadar doğru geldiğine şaşıran Clare yutkunduydu. Birkaç dakika önce şakaklarını zonklatan ağrı bile sanki azalmıştı.

Bir şeyler oluyordu. Clare'in açıklayamayacağı ya da tanımlayamayacağı bir şeyler... Dansa başladıkları ana nazaran birbirlerine çok daha yakındılar. Çılgınca gümbürdeyen kalbinin sesi sanki Reed'in daha sert ve keskin kalp atışlarıyla aynı ritimdeydi. Reed'in tutuşu, o derece yakın olmak için her türlü hakka sahipmişçesine, sert ve hükümrandı.

Clare ürkütücü bir heyecanla doldu. Vücudu garip ve utanç verici bir şekilde sızlıyordu. O uygunsuz duygularla savaşıırken soluklan sıklaştı.

Reed'in gözleri onunkileri aradı, bakışları karşılaştı ve birbirine kilitlendi. Clare, onun içindeki ateşi hissedebiliyordu. Sanki o ateş uzanmış, onu sarmalamış, kendine esir etmişti. Çılgınca bir an, Clare ne nefes alabildi ne de yutkunabildi.

O anda ve Jack'e değil de o adama karşı hissettiği ama hissetmek istemediği onlarca duygunun etkisiyle Clare'i tatlı bir ürperti sardı. Gözlerim kapayarak sadece adımlarına odaklanmaya çalıştı. Bu da işe yaramadı çünkü çabasının aksine, bu kez de onun sert ve muhteşem vücudunun en ufak hareketini hissediyordu. Bir sürü anlaşılabilir duyguyla çırpınan Clare gözlerim açtı ve bu kez bakışlarım boşluğa dikti.

Reed hiç konuşmadan onu kendisine bakmaya zorluyor gibiydi. Clare ise göz temasında bulunmamasının daha iyi olacağını düşünüyordu. Reed duygularım saklamayı becerebilirdi ama o başaramıyordu. Ne kadar derin bir karmaşa yaşadığım ve ne kadar sarsıldığım Reed kısa sürede anlayacaktı.

Clare başım kaldırıp ona bakmak için çok güçlü bir istek duyuyordu. Ama yapmayacaktı. Kararlıydı. Cesareti yoktu. Ama yine de o dürtü o kadar kuvvetlendi ve yoğunlaştı ki sanki Reed, onu hiç konuşmadan kendine bakmaya zorluyordu.

Clare'in içinde sessiz çılgınlıklar kopuyordu. 'Hayır! Yapamam! '

Kendim iyi hissetmiyorsun, değil mi?

Az önceki karmaşasının aksine Clare bakışlarım ona çevirdi. Nasıl... Bildin?

Baş ağnsı mı?

Clare bakışlarım ayıramadan başıyla onayladı. İçini bu kadar iyi okumasına şaşırmıştı. Sabaha daha iyi olurum.

Evet, diye mınıldanan Reed sanki acısını hafifletmek ister gibi dudaklarını onun alnında hafifçe gezdirdi. Öpüşü o kadar nazik ve inşam kahredecek kadar tatlıydı ki Clare'in gözlerine yaşlar hücum etti.

Clare insanüstü bir çaba harcayarak Reed'in kollarından kurtuldu. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. Sarsılmış, sersemlemiş, garip bir şekilde çok utanmıştı.

Clare birdenbire Ben... Gitmeliyim... dedi. Kendini daha da küçük düşürecek bir şey yapmadan kaçmalıydı. Yola çıkmadan yapmam gereken yüzlerce şey var, diyerek ertesi günkü yolculuğu bahane etti. Lütfen, Erin ve Gary'den benim yerime özür diler misin?

Reed Elbette, diyerek onu serbest bırakı ve masaya kadar eşlik etti. Clare çabucak çantasını aldı, Wilma Teyzeyi başıyla selamladı ve hızla restorandan çıktı.

Clare neyin onu böyle davranmaya zorladığını bilemiyordu ama kendim maskara ettiğine emindi. Birtakım bahanelere sığınmaya çalışırken kendinde olmadığım düşündü. Biraz rahatlayarak otoparka yöneldi.

Ne de olsa o gün çok yorucu geçmişti. Erin'e balayında giyeceği birkaç yeni giysi almak için Tullue'nun elli mil doğusundaki Port Angeles şehrine arabayla gidip gelmişlerdi. O telaşlı günün sonunda öylesine uygunsuz fanteziler kurduğu için kim onu suçlayabilirdi? Jack'in son dakikada randevuyu iptal etmesi de onu fazlasıyla germişti. Ama hangi bahanelere sığınırса sığın, kabul etmek zorundaydı. Tam anlamıyla Reed Tonasket'e büyülenmişti.

Cinsel olarak değildi...Hayır; Clare tutucu biri olduğunun farkındaydı. Tecrübesi sınırlıydı ve o güne kadar yaşadıkları ise itiraf etmesi zordu ama sıkıcıydı. Ama Reed'de sezdiği açlıktı, ham ve ilkel, tıpkı erkeğin kendisi gibi ilkel bir açlıktı. Tanrı yardımcısı olsun! Onun çekimine kapılmışı! Bu doğaldı, değil mi? Ne de olsa onunla birlikte iki tam gün geçirecekti.

Reed'in kadınlar konusundaki ünü Clare'in merakım arttırmıştı. Onun hakkında söylenenlerin çoğuna şahit olmamıştı ama söylentileri duymuştu. Hiçbir kadının onu redde-demediği iddia edilirdi. Onun cazibesini bizzat hissetmişken buna inanabilirdi.

Evine girer girmez, Clare bir süre kapının arkasına yaslanıp kaldı soma toparlanıp kilidi çevirdi. Kalbi deli gibi atıyordu ve başağnsı tüm gücüyle geri dönmüştü. Sinüslerinin üzerindeki baskıyı hissediyordu. Stres... Ne zaman endişe, sıkıntı veya heyecan yaşasa başağnlan tutuyordu.

Clare yatak odasına girdi, yatağının ucuna oturdu, başım ellerinin arasına aldı. Önüne düşen uzun, kahverengi saçlarını sabırsızca geriye attı. Erin ısrarla onları serbest bırakmasını istemişti. Gözü yatağın üzerinde açık duran valizine takıldı. O anda ihtiyacı olan son şey şu şiddetli başağnsıydı.

Clare sırtüstü uzamp, gözlerini kapadı ve gevşemeye çalıştı. Ama başım yastığa koyduğu anda tüm haşmetiyle Reed Tonasket gözlerinin önünde canlandı. Düşüncelerim okuyan, onu ne kadar etkilediğim bilir gibi bakan gözleriyle karşıındaydı.

Kapı zili çalınca Clare inleyerek yataktan kalktı. Jack Kingston yakışıklı yüzünde kocaman bir gülüşle kapıdaydı. Clare, onu içeri alıp almamakta tereddüt etti.

Jack her zaman inandırıcı ve ikna ediciydi. Clare'in ona kızması için yeterli sebebi vardı ancak geçmişte olanları hatırlayınca, nedense günün sonunda özür dileyen hep o olurdu. Bu hep böyle olmuştu. Jack, onu incitir ya da hayal kinklığına uğraür, gecenin sonunda Clare bağışlanmasını isterdi.

Jack Clare, diyerek onu yanaklarından öptü soma uzun süreli ilişkilerinin verdiği güvenle, teklifsizce içeri girdi. Harika haberlerim var.

Clare kollarım göğsünde kavuşturdu, yumuşacık bir sesle Benimle evleniyorsun, dedi. Ne oturmasını söyledi ne de kahve ister mi diye sordu.

Güzel karşılanmamış olduğunu fark etmeyen Jack Açlıktan ölüyorum, diyerek mutfığa girdi, buzdolabını kanşürdü ve bir salkım üzüm aldı.

Clare isteksizce onun peşinden gitti. Haberlerin neymiş?

Jack'in gözleri parladı. Roth ile anlaşma imlayacağız sanıyorum. Bu gece düşüneneğini söyledi ama bu standart bir uygulamaymış. Aslında fikirlerimden ve önerdiğim fiyattan etkilendi. Adamı sevdim. Akıllı biri. İlerde belediye başkanlığına aday olursa hiç şaşırmam.

Clare donuk bir tavırla Tebrikler, dedi.

Jack tereddüt ve merakla onu süzdü. Azıcık muhalefet mi seziyorum?

Eminim öyledir. Hayatımın en huzursuz akşamım geçirdim. Ama ima ettiği nedenlerden dolayı değildi. Jack'e bakınca bir şey hissetmemesi Clare'i sarsmıştı. Bir zamanlar, o haber vermeden geldiğinde sevinçten havalara uçardı. Ama üpkı beslenip, sulanmadığı için giderek solan ve sonunda ölen çiçekler gibi, o anlar da değerim yitirmişti. Belki de Jack'i ilk kez olduğu gibi görüyordu bencil ve boş. Ve eğer ona izin verirse ki bu güne kadar vermişti, onu yıllarca parmağında oynatacak, boş vaatlerle ümitlendirecek ve oyalayacaktı. Bunu daha erken fark edemediği için şaşkıındı.

Jack kalın kaşlarını kaldırarak Biraz bencillik etmiyor muyuz? diye sordu.

Clare çok sakın bir sesle Bu kez değil, diye cevap verdi. Bencil olan biri varsa o da sensin. Bu yemek haftalar öncesinden

Jack sakince onun sözünü kesti. Önce işimi düşünmek zorundayım, dedi. Bunu biliyorsun. Hayal kırıklığına uğradığın için seni suçlayamam ama gerçekten, bebeğim, düşündüğün zaman anlayacaksın ki bunu ikimiz için yapıyorum.

İkimiz için mi? O mazeret artık eskimişti ve Clare bunu duymaktan sıkılmışı. Tabii ki. Jack ağzına bir üzüm tanesi attı. Clare'in sitemlerini tehdit olarak görmüyordu. Geç saatlere kadar çalışmaktan ben de zevk almıyorum. Senin için çok önemli olan bir davete kaülamamaktan nefret ediyorum ancak işler bazen böyle yürüyor. Bir gün bütün bu zorlu çalışmamın karşılığım göreceğiz.

Peki, artık seninle evlenmek istemediğimi söylersem ne dersin?

Jack'in ağzına götürmekte olan eli havada kaldı. Ciddi olamazsın derim. Haydi, bebeğim, saçmalıyorsun.

Aslında, düğün tarihini durmadan ertelediğin için sana minnettarım. Demek ki yavaş öğreniyorum ve birbirimize uygun olmadığımızı anlamam uzun sürdü. Bizimkisi berbat bir evlilik olurdu.

Jack bir süre kıpırdamadan durdu. Kulaklarına inanamıyor gibiydi. Yine o garip ruh hâllerinden birinde misin?

Clare umursamazca Evet, dedi. Samnm akşamüzzerindeki ruh hâlimden hâlâ kurtulamadığımı söyleyeceksin.

Clare...

Lütfen bir şey söyleme. Hiç kimse bu kadar aşikâr olan bir duruma benim kadar kör olamazdı.

Jack inatla Seninle evlenmek istiyorum, Clare, dedi. Ama uygun zaman geldiğinde. Öfkeli olduğun için bana baskı yapabileceğini sanıyorsan, yanıyorsun. Beni yönlendirmene izin veremem.

Bu bir baskı taktığı değil, Jack. Ben çok ciddiym. Bitti.

Ciddi olamazsın.

Onunla tartışmanın yaran yoktu. Bunu o güne kadar öğrenmiş olmalıydı. Kollan hâlâ göğsünde kavuşmuş olarak, Clare buzdolabına yaslandı. Yanıyorsun, Jack.

Ben çok ciddiym. Sesi pişmanlık ve üzüntüyle biraz titremişt. Hayatının üç yılını Jack'in uğruna heba etmişti. Hâlbuki daha ilk ayın sonunda ne kadar uyumsuz oldukları belliydi. Erin, ona anlatmaya çalışmıştı ama Clare dinlememişti. Gerçeği duymak istemiyordu.

Jack mutfağın diğer ucuna doğru hızla ilerledi, elindeki yarım salkım üzümü çöp kutusuna fırlattı. Beni hemen evlenmeye zorlamak istiyorsun ama almayayım. Eğer evleneceksek, zamamm ben tayin edeceğim, sen değil!

Clare Hiçbir zaman, dedi. O konuşmadan sıkılmıştı. Jack'in fikrim değiştiremeyecekti. O anda sadece bu ilişkiye nasıl olup da onca zaman dayanabildiğine hayret ediyordu.

Haydi, Clare! Mantıksız davranıyorsun. Buna katlanmaya niyetim yok. Seninle evleneceğimi söyledim ve evleneceğim. Ama bunu şantaj konusu yapmandan hoşlanmıyorum.

Sabnmn sonuna gelmekte olan Clare Jack, diyerek tekrar söze başladı. Beni dinlemiyorsun. Fikrimi değiştirdim. Seninle evlenmek istemiyorum. Kurtuldun işte! Artık endişelenmene gerek yok.

Bu tip ruh hâllerinden nefret ediyorum!

Bu, o ruh hâllerimden biri değil, Jack. Bu, o önemli gün. İlişkımız sona erdi. Dümdüz, açık bir dille söylüyorum. Bitti!

Beni köşeye sıkıştırmana izin veremem.

Hoşça kal, Jack.

Jack'in gözleri hayretle büyüdü. Ciddi olamazsın, Clare. Seni tanıyorum. Birşeylere sinirlendin ve her şeyi birbirine karıştırıyorsun. Ama bir iki gün içinde hepsini unutacaksın. Can sıkıntısı sesinin tonundan anlaşılıyordu.

Clare duygusuzca Bu kez değil, dedi, ilerleyip dış kapıyı açtı ve onun çıkmasını bekledi.

Gözleriyle onu izlemekte olan Jack yerinden kıpırdamadı. Mutfağın önünde kalakal-mışü. Olanlara inanamıyordu. Alçak bir sesle Acele etme, diye onu uyardı. Ciddi olmadığım ve yarın fikrinin değişeceğim ikimiz de biliyoruz.

Ben çok ciddiym, Jack. Bunu anlamam üç yılımı aldı. Pek de hızlı öğrenen biri sayılmam, değil mi?

Pişman olacaksın.

Clare cevap vermedi.

Jack gözlerini kısarak onu süzdü. Erin ve Gary evleniyor diye mantıksız davranıyorsun, değil mi? Yemin ederim ki, arkadaşlarından biri seni düşününe çağırıldığı zaman bundan nefret ediyorum! Hiç şaşmaz. Her seferinde sağduyunu yitiriyorsun. Bu kez fazla ileri gittin. Bitti, Clare. Sadece şunu unutma. Bu kapıdan bir kez çıkarsam bir daha geri dönmem. İşte bu kadar!

Clare yine hiç cevap vermemenin en iyisi olacağına karar verdi.

Evin önündeki çimenliği hızla kat edip, kamyonetine doğru giderken Jack Sakın bana telefon etme! diye seslendi. Bu kez beni haddinden fazla zorladı. Kamyonetin kapışım açtı ve bakışlarım Clare'e çevirdi.

Clare sakince Hoşça kal, Jack, dedi, sonra geriledi ve kapıyı kapattı.

İKİNCİ BÖLÜM

SONUNDA yapmıştı! Clare sonunda Jack ile bağlanm koparmıştı. Ne hissetmeyi beklediğim bilmiyordu ancak bu kadar büyük bir rahatlama ve özgürlük hissedeceğini de hiç beklemedi. Sanki omuzlarından büyük bir yük kalkmışü.

Aylardır hatta yıllardır, ilişkilerindeki sağlıksız iniş çıkışları, âdeta gözlerine kalın bir perde inmiş gibi, görmezden gelmişti. Bu onu hep rahatsız etmişti ancak soranlarım hep aşk ve evlilik vaadi uğrana göz ardı etmişti.

Belli bir noktaya kadar Jack'i umursuyordu ama duygulan yavaş yavaş ölmüşü. Öyle yavaş ölmüşü ki Reed Tonasket'le dans ettiği ana kadar neler olduğunun farkına varmamıştı. Eğer Jack'i gerçekten seviyor olsaydı, Reed'in kollanndayken yaşadığı duygulan asla hissetmezdi.

O anlan hatırlayınca Clare yine büyük bir utanç duygusuyla yandı. İnleyerek ellerim yanan yanaklarına bastırdı ve gözlerini kapadı. Onu dansa davet ettiği zaman, kollannda garip hissedeceğinden emindi. Bekleyeceği son şey o kadar büyük boyutta bir uyarılışı.

Reed de neler olduğunun farkındaydı. Buna emindi. Uzun zamandır sevgiliymişler gibi, vücutlanmn birbirine nasıl tepki verdiğini hatırlayarak sarsıldı. Aralarında geçenlerle baş edemeyeceğim fark edince paniğe kapılmış ve restorandan kaçmıştı.

Birkaç saat soma tekrar bir araya gelecek olmaları durumu daha da karmaşık hâle getirecekti. Keşke tekrar karşılaşmadan önce aralarına biraz zaman ve mesafe girseydi. Olanları düşünmek ve tartmak için zamana ihtiyacı vardı. Ama öyle bir lüksü yoktu.

Çok kısa bir süre soma Clare tekrar Reed ile birlikte olacaktı. Önlerindeki iki gün boyunca birbirlerine eşlik edeceklerdi. Hele Erin ve Gary'nin nikâh töreninden soma tamamen baş başa kalacaklardı ve bu güne kadar o süreyi nasıl geçireceklerim hiç düşünmemişti. Yeni evli balayı çiftinin onlarla birlikte bir saat bile geçirmeye hevesli olmayacaklarına emindi.

Jack, Onun Reed ile birlikte seyahat edeceğinden kaygı duymuştu. Demek ki önemli bir noktaya parmak basmıştı. Clare, Reed'i hiç tanımıyordu. Yakın zamana kadar onu asi ve birazcık da tehlikeli bulurdu. Hakkındaki dedikodular yıllardır kasabada konuşulup dururdu ama Clare hiçbir zaman tam olmak kulak kabartmamıştı. Ona göre, söylenenlerin ancak yansı doğra olabilirdi. Aksi hâlde, dürüst ve şerefli bir erkek olan Gary, Reed'den sağdııcı olmasını istemezdi.

Clare, iki erkeğin arasındaki ilişkiyi merak etti. Gece akli başında olsaydı bunu Reed'e sorardı. Sohbet başlatmak için iyi bir nedendi. Ama Jack yüzünden öyle üzgündü ki o konuda çaba göstermemişti.

'Artık Jack için endişelenmene gerek yok!' diye düşünerek Clare kendim uyardı. O hayatından çıkmıştı. Bir kez daha içinde coşkulu bir ferahlık hissetti. Sonunda bitmişti. Hayaü artık sadece kendisine aitti.

Bozulan nişan bir yana, o anda Clare artan baş ağrısıyla savaşmak zorundaydı. Dr. Brown'dan randevu almaya vakti yoktu. Yıllardır bu sinüslerinden kaynaklanan baş ağrısını çekiyordu ve birçok tedavi yöntemi uygulanmıştı. Son kullandığı haptan bir adet yuttu, ilaç şişesini çantasına koydu. Eve dönünce doktora arayacak ve randevu alacakü. Şu anda en iyi karar bu değildi ama yolculuk arefesinde başka seçeneği yoktu.

Gary heyecan ve telaşla ceplerim yoklayarak Her şeyi aldım mı? diye sordu. Bu kadar asabi olduğuma inanamıyorum!

Reed sabırlı bir ifadeyle arkadaşına gülümsedi.

Öyle hissediyorum ki... Aslında ne hissettiğimi bile bilmiyorum. Evlenmek üzereyim ve yemin ederim ki heyecandan soğuk terler döküyorum. Gary, otel odasının penceresine doğra yürüdü, ellerim pantolon ceplerine soktu, uçsuz bucaksız Nevada çölünü ve Las Vegas oteller zincirim süzdü. Daha kötüsü de olabilir. Tam mihraba yürürken gözyaşlarına boğulup rezil olabilirim!

Reed, arkadaşım süzerek kıs kıs güldü. Gary'yi yıllardır tanırdı ve onu hiç böyle heyecanlı ve tedirgin görmemişti. Hatta onun serinkanlılığına ve dengeli tavırlarına hayran olurdu. Futbol antrenörü olarak, onu çileden çıkartabilecek bir sürü olay yaşıyordu ama her zaman sükûnetim muhafaza

ederdi. O güne kadar, Erin Davis'le evlenmek üzere olduğu ana kadar da muhafaza etmişti.

Aşk bir erkeğe neler yapabiliyordu! Reed hiçbir zaman duygularım Gary kadar iyi kontrol edememişti. Durum tersine dönse acaba nasıl tepki verirdi? Clare ile evleniyor olsaydı daha az mı asabi olacaktı? Bunu hiç bilmiyordu ama öyle bir şey söz konusu olamayacağına göre, üstünde düşünmesine de gerek yoktu.

Gün boyunca Clare Gilroy ile birlikte olmuşlardı ve birkaç cümleden fazla konuşmamışlardı. Reed, şahsen konuşmak isterdi ama Clare kendini iyi hissetmiyordu. Uçakta uyuyakalmıştı ve farkında olmadan başım Reed'in omzuna yaslamıştı. Reed kollarım onun omuzlarına dolamak, kendine çekmek ve o daracık koltuklarda rahat ettirmek istemişti. Ama uyandığında Clare'i korkutacağım düşünerek hiçbir şey yapamamıştı.

Clare Gilroy, onun için yasak bölgeydi. Reed son birkaç saat içinde belki yüz kez bunu kendine haırlatmıştı. O kültürlü, eğitilmiş ve seviyeli bir kadındı. Birbirlerine karşı hissettikleri güçlü duygular dışında paylaştıkları bir şey yoktu. Clare öyle bir şey yokmuş gibi davransa da, bunu kabul etmese de hissettikleri ortadaydı. O duygular dün geceye nazaran azalmamıştı. Hatta giderek yoğunlaşıyordu.

Clare'i dans pistinde kollarında tutmak onun için hayatının en büyük işkencesi olmuştu. Yıllardır hayal ettiği gibi, onu göğsüne sıkıca bastırıp öpmek için insanüstü bir çaba harcamıştı.

Reed ahmak değildi. Clare'in neler hissettiğini biliyordu. Kendi duygularını da biliyordu. Vücutları birlikte hareket etmiş, birbirlerinin her tepkisine ihtirasla cevap vermişti.

Clare'in, hissettiklerinden dehşete düştüğünü Reed fark etmişti. Onun kollarından sıyrılmış, dans pistim hızla geçmiş ve panik hâlinde restorandan kaçmıştı.

Ertesi sabah karşılaştıklarında Reed, onu yakından izlemiş ama o açık kahverengi gözlerinde ne hissettiğine dair bir ize rastlayamamıştı. Clare durmadan bakışlarını kaçırmıştı ve daha soma uçakta Reed, onun acı çektiğini anlamıştı.

Gary Nasıl görünüyorum? diyerek aynada beyaz gömleğinin kolalı yakalarını çekmişti. Bana Erin'den başka hiçbir kadın smokin giydiremezdi.

Reed ise Sen de bana giydirebilecek tek insansın, dedi. Gary Spencer tek Anglo arkadaşıydı. İkisinin tanışma nedeni, Reed'in liseye giden Kızılderi gençleriyle çok ilgilenmesiydi. Halkının kültürünü muhafaza etmek için çok çalışmıştı. O kültürü gelecek nesillere taşımak için de totem direkleri oyuyordu.

Skyute gençlerinden birkaç tanesi futbol takımına girince Reed de onların kanalıyla Gary Spencer ile tanışmıştı. Onun gençlerle iletişim kurma tarzından etkilenmişti. Skyute gençlerinden biri olan Derek'in başı derde girdiğinde Gary, ona yardım etmişti. Derek olmasa bile Reed, Gary'ye minnettar kalmıştı.

Sen çok... Gary durakladı ve doğru kelimeyi aradı.

Reed Farklı, diyerek onu tamamladı.

Gary Daha fazlası. Bence örgülerden dolayı... dedi.

Ya da örgülerin olmayışından dolayıydı. Reed örgülerim çözmüş, kapkara saçlarım arkaya taramış ve ensesinde bağlamıştı. Sonucu görmek için aynaya baktığında kendisi de şaşırmıştı. Örgüleri kaldırmak sanki onun Kızılderili yamm silmek gibiydi. Özünde aym adamdı ama dış görünümü bir hayli değişmişti. Teni çoğu Anglo Amerikanlardan daha koyuydu ama o bronz teni solaryum cihazında elde etmek de mümkündü. Saçları sınıksız arkaya toplamca İtalyan olduğu bile sınılabilirdi. Yüzünde ilk kez annesinin izlerini görebiliyordu. Nedense, haşın ve ciddi görünümü biraz yumuşamış gibiydi.

Gary Farklı olan şu, diye ekledi. Hey! Söylerken bile ahmak gibi hissediyorum ama kelimenin tam anlamıyla çok yakışıklısın!

Reed yüzünü buruşturarak başını salladı. Sevdığı kadınla evlenmek üzere olan bir adamın sözüne güvenmem.

Gary ellerini ovuşturdu. Senin haklısın. Saatine bakıp, odada hırlamaya başladı. On beş dakikamız var. Aşağı inip bir şey içmek ister misin?

Reed olumsuzca başını salladı. Bence iyi bir fikir değil.

Haklısın. Aklımın başında olması gerek. Gary parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Acaba Erin'in tereddütü var mı?

Hiç sanmam.

Gary kaygıyla Öyle mi dersin? diye sordu soma iç geçirdi. Bu kadar gergin olacağımı asla düşünmezdim.

Reed Senin tereddütün var mı? diye sordu. Erin ile evlenmeyi gerçekten istediğine emin misin? Aslında Reed ciddi değildi sadece Gary'nin kafasını dağıtmaya çalışıyordu.

Gary odanın ortasında durdu ve Reed'e baktı. Hayatım boyunca hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Erin, başıma gelen en iyi şey.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Evlenmek isteyeceğim bir kadın bulabileceğimden ümidi kesmiştim ama şimdi o kadar sabırsızlanıyorum ki vakit geçmek bilmiyor.

Gördüğüm kadarıyla, Erin de senin eşin olmak için sabırsızlanıyor.

Bir ev dolusu çocuk istiyorum. Belki bu seni şaşırtmıştır ama Erin'le çocuğumuz olabileceğim her düşündüğümde içimin yağlanıyorsa.

Hiç şaşırmadım.

Peki, ya sen? Evlenmeyi hiç düşündün mü?

Reed dürüstçe Hayır, diye cevap verdi.

O kadar kesin bir cevap vermesi Gary'yi şaşırttı. Neden olmasın?

Yan beyaz, yan Kızılderiliyim.

Ne olmuş?

Reed cevap vermedi. İki toplumda da kabul görmemişti. Özellikle de beyaz adamın toplumunda... Yıllardır hiçbir olaya kanşmadığı hâlde hâlâ tehlikeli biri olarak görülüyordu. Babasının halkı arasında saygı görüyordu. Daha çok da sanatıyla... Onu büyükbabası büyütmüş, Kızılderili âdetlerim öğretmişti. Gençken olan bir kaza yüzünden kabile liderleriyle de arasında mesafe vardı. Hak ettiği birçok ödül yan Kızılderili olduğu için ona verilmemişti. O anlaşmazlıkta Reed'in de bir şekilde payı vardı ama tamamıyla sorumlu değildi.

Gary umursamazca O hâlde hiç âşık olmamışsın, dedi ve tekrar saatine baktı. Bu günü altı yıldır beklediğime göre biraz daha sabırlı olmalıydım.

Şapele gidip, orada beklemek ister misin?

Gary başıyla onayladı. Bu odada dolaşıp durmaktan iyidir.

Las Vegas'daki otellerde küçük şapeller bulunuyordu. Gary haftalar önce otel yetkilileriyle görüşmüş ve nikâh hazırlıkları için talimat vermişti. Törenden sonra dördü birlikte güzel bir yemek yiyecekler soma Erin ve Gary Balayı Süitine geçeceklerdi. O gece Clare, Erin'in Reed ise Gary'nin odasında kalacaklar, sabah erkenden de havaalanına gideceklerdi.

Asansöre doğru giderlerken Gary Bizimle geldiğin için minnettarım, dedi. Reed ise Beni seçtiğin için onur duydum, diye cevap verdi.

Clare, Erin'i tepeden tırnağa süzdü. Ah, Erin! diye fısıldadı. Çok güzelsin. Ağlamak üzereyim... Biliyorum, tören boyunca da hıçkıracağım ve kendimi rezil edeceğim!

Clare gülümsedi. Ağlayan biri olacaksa o da benim.

Erin endişeyle onu süzdü. Nasıl hissediyorsun?

Daha iyiyim. Başağnsı geçti sayılır.

İyi, diyen Erin elide tuttuğu beyaz gül goncalarından oluşan buketi asabice çevirdi, gözlerim kapadı ve yavaş yavaş nefes alıp verdi. Soma birlikte şapele inen asansöre doğru ilerlediler.

Clare'in yüreği mutlulukla kabardı. Ne zaman bir arkadaşı evlense, Jack, onun hep aym garip ruh hâline büründüğünü söylerdi. Clare de onu dinler ve inanırdı. Jack son derece hoşgörüsüz olduğu için Clare kendi duygularının farkına varamazdı. Hâlbuki Erin'i değil kıskanmak aksine çok sevinçliydi. Geçmişteki kötü evlilik deneyimlerine rağmen Erin ve Gary birbirlerini bulmuşlar, geçmiş hatalarından ders çıkarmışlar ve ellerim birleştirmeye karar vermişlerdi. Clare, onların içindeki cesareti, gücü ve aşkı görebiliyor, ikisini de yürekten takdir ediyordu.

Gary ve Reed küçük kilisenin dışında bekliyorlardı. Clare'in bakışları hemen Reed'e kaydı ama bir an, onu tanıyamadı. Tamamıyla farklı görünüyordu ve iyice bakmadan neyin değiştiğini anlayamayacaktı. Sanki kendisi gelin olacaktı gibi kalbi çılginca atarken, duygularım belli etmemek için bakışlarım kaçtı.

Belki çılgincaydı ama Clare onu ilk gördüğünde Reed'in ne düşündüğünü merak etti. Acaba o da aym sarsıcı duygulan yaşamış mıydı? Elbisesi tatlı bir mavi renkteydi. Omuzlan ve robası minicik incilerle süslüydü. Elbiseyi Erin, onun için seçmişti. Güzel göğüslerine, ince beline ve yuvarlak kalçalanna oturan, iddialı bir modeldi.

Clare kendim Reed ile aralannda olanlara öylesine kaptırmıştı ki Gary ve Erin'in neler yaptığının farkında değildi. Törenden önce tamamlanması ve imzalanması gereken bazı evraklar vardı. Erin ve Gary onlarla meşgulken Clare ve Reed yalnız kaldılar.

Reed Erin de Gary kadar asabi mi? diye sorarak Clare'i şaşırttı. İlk defa kendiliğinden bir sohbet açıyordu.

Birazcık. Erin tören boyunca ağlamaktan korkuyor. Clare'in sesi kendisine yabancı geldi. Sanki çok daha tiz çıkmıştı. Reed'in bakışlarım üzerinde hissetmek heyecamm artırıyor.

Etrafındaki her şeyin farkındaydı. Uzun, beyaz sepetlerin içindeki rengârenk çiçeklerin keskin ve tatlı kokusu odayı sarmıştı. Reed'e bakmak için yamp tuttuğu için bakışları ona kaydı. Simsiyah gözlerine yakışan siyah bir smokin giymişti. Beyaz gömleğinin yüksek, kolalı yakasının plileri onu daha erkeksi göstermişti.

Gary Şurayı imzalaman gerekiyor, dedi ama Clare öyle dalmıştı ki farkına varmadı.

Erin nazikçe Clare, evrakları imzalaman gerekiyor, diye tekrarladı.

Ah, tabii.. diye kekeleyen Clare kıpkırmızı oldu.

Hazırsanız, törene başlayabiliriz, diyen memur İncil'i eline aldı. Dördü, onun karşısında yarım daire şeklinde durdular.

Yıllar boyunca, Clare birçok düğün törenine katılmıştı. Bazılan şimdiki gibi sade, bazılan ise büyük kilisede, org müziği eşliğinde yapılan görkemli törenlerdi. Ama hiçbirini onu bu tören kadar derinden etkilememişti. Herhâlde Erin ve Gary'nin nikâh töreni olduğu içindi... Boğazında beklenmedik bir yumru hissetti.

Nikâh memuru konuşurken Clare'in ağlama dürtüsü çoğaldı. Katıldığı her tören onu farklı şekilde etkiliyordu. Tekrarlanan sözler ve ritüel kalbine dokunuyordu. Birkaç dakika önce Erin için endişelendiğini söylerken şimdi hıçkırıklara boğulmak üzere olan kendisiydi.

Erin yumuşak bir sesle evlilik yeminini tekrarlarlarken Clare'in bakışları Reed'e kaydı. Görünmez bir güç tarafından itilir gibi bakışları karşılaştı ve

kenetlendi. Reed'e olan farkındalığı, hayranlığı bir anda alevlendi... Hayır, ondan daha güçlüydü. Bir anda patlama yaptı. Gözleri yaşlarla dolarken Reed'in uzun silüeti bulanıklaştı. Aralarında olan her neyse, öylesine güçlüydü ki Clare, onun yamna gitmemek için büyük bir çaba harcadı. Onun da aym şeyleri hissettiğinden emindi.

Clare dudaklanmın oynadığım fark etti. Konuşmuyordu ama bakışları Reed'e kilitlenmiş, aym yemini sessizce tekrarlıyordu. Seveceğime, bakacağıma, koruyacağıma...

Sıra Gary'ye geldiğinde sesi toktu ve tüm kaygılarından annmişti. Clare eldivenli elinin ucuyla gözyaşları kuruladı. Reed'in bakışları hâlâ ona kenetliydi ve o da aym yenini sessizce, sadece dudak hareketleriyle tekrarlıyordu. Clare hareketlerinin ne kadar mahrem olduğunun farkındaydı. Reed sessizce ona yalvıyor, Clare'in duygu ve düşüncelerini tekrarlıyordu.

Yemin sözleri birden bitti. Clare o anın bitmesini hiç istemese de elinden bir şey gelmezdi. Gary, Erin'i kucaklayıp öpünce toparlanma ihtiyacı duyan Clare bakışlarını kaçırdı. Zorlukla soluk alıyor, kalbi çılgınca atıyordu.

Clare kendine gelmeye çalışırken Erin, ona sarıldı. Ağlıyorsun! derken kendisi de hem gülüyor hem de ağlıyordu.

Biliyorum. Her şey çok güzel... Sen ve Gary çok güzelsiniz. Clare, Reed'in tarafına bakmaya cesaret edemiyordu ama onun da Gary'yi tebrik ettiğinin farkındaydı. Bir Las Vegas töreninin bu kadar duygu sağanağı yaratması olacak şey değildi!

Clare, arkadaşıyla aym anda sessizce evlilik yemini ettiğine inanmakta zorlanıyordu. Bu düşünceyle sarsıldı. Evlenmeye o kadar mı özlem duyuyordu da içinde birikenlerin dışı vurumunu önleyememişti? Demek ki çok seveceği ve adanacağı, ona aym duygularla karşılık verecek bir erkekle hayatını paylaşmak için yamp tutuşuyordu. Bu mutluluk özlemiyle hayatının üç yılını heba etmişti.

Karşılıklı kutlamalar sona erdikten sonra Reed, Clare'in eline uzandı ve koluna aldı. Daha iyi misin?

Konuşmaktan kaçman Clare sadece gülümsemeye çalıştı ve başını salladı. Reed'in ona kaşlarını çatarak baktığını görünce rezil olduğunu düşündü.

Reed elini uzattı, parmaklarını hafifçe onun yüzünde dolaştırdı. Daha sonra konuşuruz. Sözleri ve parmakları Clare'in içini ürpertti.

Reed gülümsedi. Clare, onu ilk kez öyle görüyordu. O kadar endişeli bakma, diyerek hafifçe elini okşadı.

O şekilde kolkola yürüdüler. Clare nereye gittiklerinin bile farkında değildi. Umurunda da değildi: o anda Reed Tonasket, onu aya bile götürebilirdi. Aslında, zaten kendini orada gibi hissediyordu.

Düğün yemeği muhteşimdi. Gary şampanya ısmarladı. Köpükler çıkaran şampanya eşliğinde ıstakoz bacağı ve Sezar salatası yediler.

Clare'in hayatında yaşadığı en mükemmel geceydi. Yemek devam ederken gerginliğinin dağıldığını fark etti. Sıra düğün pastasına geldiğinde iyice gevşemişti ve kaygısızdı. Arkadaşlarıyla rahatça konuşuyor, kahkahalar atıyordu.

Gözleri birbirinden başkasını görmeyen Gary ile Erin izin istediler ve onları başbaşa bıraktılar.

Clare, Reed'e baktı ve Bu kadar eğlendiğim başka bir düğün hatırlamıyorum, dedi. Ya sadeliğindendi ya da yeni evli çift olan sevgisinden. Nedeni ne olursa olsun, onların aşkı yüreğim türetmişti. Gerçekten çok güzeldi.

Reed'in cevap vermesini beklemiyordu ama tersi oldu. Reed, onun elini tuttu, hafifçe sıktı ve Haklısın, çok güzeldi, dedi.

Belki hayal ediyordu ama Clare'e öyle gelmişti ki, Reed düğünü değil de kendisini kastediyordu. Başka bir erkekle böyle bir şey yaşamamıştı. Beklediğinden çok farklı, çok nazik ve ilgiliydi. Reed'in onu korunduğunu hissediyordu.

Daha birkaç saatimiz var. Yapmak istediğin bir şey var mı?

Clare hiç düşünmedi. Kumar oynamak isterim. Ne de olsa Las Vegas'tayız Daha önce oynamış mıydın?

Hayır, ama yirmi bire kadar sayabilirim. Çantamda bir sürü bozukluk var. Reed kıs kıs güldü. Emin misin?

Kesinlikle! Clare de neşeyle güldü. Kendini çok rahat hissediyordu. Sanki yıllardır tanışıyorlardı. Artık Reed'den çekinmiyordu. Ona bakıp da gülümseyişim görünce, nasıl olup da onu daha önce o kadar soğuk ve ciddi bulduğuna şaşıyordu.

Kumar oynarken aklın başında olmalı, diyen Reed, garsonu çağırdı ve iki fincan kahve söyledi.

Sadece bir kadeh şampanya içtim ama haklısın. Elimi kaşıdıran on dolarlıkları harcamadan önce aklım başımda olmalı.

Garson kahveleri getirdi. Clare bir yudum aldı ve Gary ile ne kadar zamandır arkadaşsınız? diye sordu.

Reed omuz silkti. Birkaç yıl oluyor. Ya sen ve Erin?

Liseden beri. Ben kitap kurduydum, Erin de amigo. Böyle bakınca arkadaş bile olmamamız gerekirdi ama birbirimize ısındık. Samim birbirimizi dengeliyorduk. Steve ile hiç evlenmemesi gerektiğim biliyordum keşke onu uıarsaydım ama yapamadım. Gary'yi ilk eşiyile evliyken tanıımıyordum ama soma anlattı. Kansı, onu başka biri için terk etmiş.

Steve sadakat kelimesinin anlamım bile bilmezdi. Erin'e yaptıkları için ondan nefret etmişim. Boşanınca, Erin Tullue'ya döndü. Öyle solgun ve zayıftı ki onu tanımakta zorlandım. Dış görünüşünden de öte Steve, Erin'in

kendine olan güvenini sarsmıştı. Duygusal hasarım onarması yıllarım almıştı.

Gary'nin Erin'le tanıştığı günü hatırlıyorum. Bana gelmişti. Ben çalışırken o durmadan turluyor, Erin'den bahsediyor, onu tanıyıp tanımadığımı soruyordu.

Tanıyor muydun?

Hayır.

Birbirlerine zaman tamdılar, değil mi? Daha ilk günden, onların birbirlerine uygun olduğunu Clare anlamıştı. Gary evlenme teklif edince Erin ağlayarak bana geldi. Önce sevinçten ağladığım sanmıştım ama soma dehşet içinde olduğunu anladım. Tıpkı Reed ile dans ettiğinde dehşete düştüğü gibi... O düşünceyle birden susan Clare, ona kaçamak bir bakış fırlattı. Birdenbire kendim Seni daha iyi tanımak isterdim, derken buldu. Öyle şaşkındı ki derin bir nefes aldı.

Ne bilmek istersin?

Öyle çoktu ki nerden başlayacağım bilmiyordu. Kaç yaşındasın?

Otuz altı.

Hiç aym okulda okumadık. Bilinçsizce söylenmiş sözlerdi. Doğal olarak, Reed ayrılmış bölgedeki okula gitmiş olmalıydı. Ama zaten aym dönemde lisede olamazdık. Senden dört yaş küçüğüm. Clare bakışlarım kaçırarak kahvesini yudumladı. Samnm hakkında tahminimden çok şey biliyorum.

Öyle mi?

Okumaktan hoşlanıyorsun. Kütüphaneye çok sık geldiği için biliyordu ama belli bir kategoriye meraklı olmadığının da farkındaydı.

Onun zihnini okumuş gibi, Reed Okuma zevkim esnektir, dedi.

Clare kollanm iki yana açtı. Bunu nasıl yapıyorsun?

Neyi?

Düşüncelerimi okumayı? Yemin ederim ki anlaşılmaz bir şey!

Reed'in simsiyah gözleri gizemle parladı. Eski bir Kızılderili hilesidir. Bilmeliydim, diyen Clare uzandı ve onun tabağında kalan çileği alıp, ağzına attı. O kadar ayıp bir şey yaptığına inanamıyordu! Mahsura var mıydı?

Reed, onu uzun uzun süzdü. Bir kadeh içtiğine emin inisin?

Kesinlikle. Şimdi, kumarhaneye gidiyor muyuz? Kendimi şanslı hissediyorum.

Reed gülerek Haydi o zaman, dedi. Şu dolarlarım harcayalım.

Clare gülümsedi ve parmaklarını onun parmaklarına kenetledi.

Restorandan çıktılar, kumarhaneye geçtiler. Reed önce yirmi bir masasına yöneldi. Clare uzun tabureye tırmanmakta zorlanınca Reed haber vermeden belinden tuttuğu gibi onu kaldırdı ve tabureye oturttu.

Clare birden şaşırdı, döndü, arkasındakinin Reed olduğunu görünce sıcacık gülümsedi. Bütün tahminlerinin aksine, Reed'in eşliğinden hoşlanmıştı.

Krupiyer Bahis yapacak mısınız? diye soranca Clare düşüncelerinden sıyrıldı.

Ah... Bir dakika, diyerek elindeki yirmi dolan fişe çevirdi. İki fişi öne sürdü, kart-lann dağıtılmasını beklerken Reed'e Sen de oynamayacak mısın? diye sordu.

Şimdi değil, sonra.

Clare ilk beş eli aldı. Bu oyunu sevdim, dedi. Şansım da var galiba.

Reed hiç konuşmadan onun arkasında durdu, danışmadıkça fikrim söylemedi. Omuzlann tutan elleri Clare'e huzur ve güven veriyordu.

Bir saatin sonunda Clare'in önünde bir sürü fiş birikmişti. Hepsiyle bahis yapıyorum, diyerek fiş yığınıni öne sürdü. Tamamen 'Kumar parası kolay gelir, kolay gider, ' mantığıyla, hırs yapmadan oynuyordu. Yirmi dolarla başlamıştı ve hepsini kaybedecek de olsa sadece eğlenceli vakit geçirdiğim düşünenecekti.

Reed Emin misin? diye kulağına fısıldadı.

Kesinlikle eminim, diyen Clare kendine çok güveniyor gibiydi ama kartlar dağıtılırken kalbinin ağzına geldiğim hissetti. Sonuç açıklandığında ise zafer dolu kahkahalara boğuldu.

Clare iki avucuna doldurduğu fişleri kasiyere uzattı. İki yüz dolardan fazla kazanmıştı.

İki yüz dolar! diye heyecanla bağırarak Clare hiç düşünmeden ve çekinmeden döndü, kollarım Reed'in boynuna dolayıp, kendini onunkollanna attı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ŞAŞKINA dönen Reed farkında bile olmadan Clare'i kollarında tuttu.

Clare İki yüz dolar! diye tekrarlardı. Verdiğimin on katı. Güzel gözleri panldıyarak Reed'e baktı.

Reed'in etkilenmemesi mümkün değildi. O da gülümsedi ve Tebrikler, dedi.

Teşekkürler, teşekkürler!

Arkalarındaki adam hafifçe öksürene kadar kasiyere fiş bozdurmak için sırada bekleyenleri engellediklerinin farkına varmadılar. Reed istemeyerek Clare'i bırakı ama teması koparmamak için elini tuttu. Şimdi nereye?

Clare elini onun elinden çekti ve koluna girdi, başım omuzuna yasladı. Rulete ne dersin? Ne de olsa zenginim artık.

Reed kollarındaki kadınla ne yapması gerektiğinden emin değildi. Tullue kütüphanesindeki masasının ardında ciddiyetle oturan, kitap iadesinde geciken müşterileri sertçe uyaran kadınla bu kadının aym olduğuna

inanmakta zorlamıyordu. Gözleri öylesine parlak ve mutluydu ki bakışlarım ondan alamıyordu.

Clare'in sarhoş olması da mümkün değildi. Sadece bir kadeh şampanya içtiğim iddia etmişti. Reed'in gördüğü kadarıyla da öyleydi. Sarhoş olan biri varsa o da Clare değil, kendisiydi. Yıllardır yapıyormuş gibi ona dokunmak ve onunla vakit geçirmek Reed'i âdeta sarhoş etmişti.

Reed, Clare'i üzerlerine abanan kumarbazların önünden kenara çekti. Clare, diyerek gözlerim onun gözlerine dikti. Bunların olduğuna inanamıyordu.

Clare gülümsedi ve ne demek istediğim anlamıyormuş gibi gözlerim kırıştırdı.

Reed saçmalamadan endişesini nasıl dile getireceğim bilemiyordu. Yaptıklarının farkında olup olmadığım ona nasıl sorabilirdi? Bunca yıldır uzaktan sevdiği o kadına hiç benzemiyordu.

Clare'in neşesi bir anda söndü. Seni utandırıyorum, değil mi?

Reed çabucak Hayır, diye cevap verdi.

Ben... Sana öyle sanılmamalıydım. Haddimi aştım ve

Hayır, diyerek Reed parmaklarım onun dudaklarına bastırdı çünkü söyleyeceklerine dayanamazdı. Onu aynen böyle yüzüne coşku ve mutlulukla baktığım hayal etmişti. Onu tutmak, öpmek, onunla sevişmek için yamp tutuşmuştu ama gerçekleşebileceğini asla düşünmemişti.

Clare elini yanağına bastırdı. Bana ne olduğunu anlamıyorum... Saçmasapan davranıyorum.

Reed, onu ikna etmenin bir yolunu bulamadığından doğal olarak içinden geleni yaptı ve onu öptü.

Reed bunu yapabilmeyi o kadar uzun süredir hayal ediyordu ki şimdi gerçekleştiğinde, duygulan uyuşmuş gibiydi. Dudaklan ne zorlayıcı ne de baştan çıkartıcıydı. Sadece içindeki zapt edemediği büyük ihtiyacı gidermeye yönelikti ve öyle yakıcı bir ihtirasla doluydu ki Clare'i bir anda yiyip bitirmekten korktu.

Çok şaşıran Clare inledi ve dudaklanm araladı. Tanm! Reed'in tahmininden daha tatlıydı. Onu öpmek ılık bal tatmak gibiydi. Hiç direnmeden ona kendim açmıştı. Clare'in dili önce çekinerek soma öyle bir hazza alışık değilmiş gibi utançla Reed'in diline kavuştu. Reed, Clare'in ne kadar kışkırtıcı olduğunun farkında olmadığı düşünüyordu. Büyük bir çaba harcayarak dudaklanm çekti. Sık ve kısa soluklarla kendine gelmeye çalıştı.

Clare'in gözleri hâlâ kapalıydı. Yavaşça soluğunu bırakırken sıcak nefesi Reed'in yüzünü okşadı. Seni... Seni öpmek hep bu kadar güzel mi? diye fısıldayarak gözlerim kocaman açtı ve masumca ona baktı. Reed söyleyecek söz bulamadığından suskun kaldı. Clare Söylentiler doğruymuş, diye mınıldandı.

Hangi söylentiler?

Clare'in gözlerindeki şaşkınlığa bakılırsa yüksek sesle konuştuğunun farkında değildi.

Reed Anlatsana, diye üsteledi.

Diyorlar ki... Kadınlar sana dayanamazmış...

Reed gülmesi mi yoksa kızması mı gerektiğim bilemedi. Clare'in bunu övgü mü yoksa yergi olarak mı söylediğim sormak da kolay değildi. Kararsızlığı çok belli olmalıydı ki Clare ayaklarının ucunda yükseldi, dudaklarına ufacık bir öpücük kondurdu ve Teşekkür ederim, dedi.

Ne için?

Clare o soruya şaşırmış gibi baktı. Öpüşmenin bu kadar güzel olduğunu bana gösterdiğin için.

Bilmiyor muydu? Bu imkânsız görünüyordu! Zihninde oluşan ve hemen sormak istediği onlarca soru henüz dudaklarına gelmeden Clare döndü, kalabalığı yara yara rulet masasına doğru ilerledi.

Reed kumarhanedeki gürültüden ve sigara dumamından rahatsız oluyordu. Kalabalığı da sevmezdi ama Clare ile birlikte olabilmek için her şeye memnuniyetle katlanırdı. Ona ulaşana kadar Clare çoktan oturmuş, iki tane yirmi beş dolarlık fişi kırmızıya oynamıştı.

Oyunu kazanan Clare arkasına dönüp baktı ve Reed'in orada olduğunu görerek gülümsedi. Fişleri çantasına doldurdu ve Başka ne var? diye sordu. Şansım yaver gidiyor.

Reed Barbut, diye önerdi ama oyunun karmaşık kurallarım kısa sürede nasıl anlatacağım bilemedi.

Karmaşık ama eğlenceli bir oyundu. Clare öyle sabırsızdı ki kuralları öğrenmekle vakit kaybetmeye niyeti yoktu. Masada boş yer çoktu. Reed ona daha kolay öğretebilmek için kendisi de oynamaya karar verdi.

Kısa sürede fişlerini aldılar. Reed, Clare'in gözlerinin heyecanla parladığını görebiliyordu. Ona öyle bakmaya devam ederse oyuna odaklanması imkânsızdı. Barbut, çok dikkat isteyen bir oyundu.

Reed bahis yapü, Clare de onu izledi. Zar atma sırası Clare'e gelene kadar sakın beklediler. Reed'in yüksek bahis koyduğunu fark eden Clare tereddütle durakladı.

Reed Kendim şanslı hissettiğim söylemiştin ya? diye sordu.

Biliyorum ama...

Elinde bir şişe bira tutmakta olan orta yaşlı bir adam Zan at, bayan, diye seslendi. Ne yaptığını biliyor gibi görünüyor.

Clare O olabilir ama ben değil, diye mınıldanarak zarları öyle bir fırlattı ki masamın öteki ucuna yuvarlandılar.

Katılımcılardan biri On! diye bağırды. İşimiz zor.

Oyuncular masamn etrafına toplandı. Hızlı ve iddialı bir oyun dönüyordu. Reed, Clare'in neler olup bittiğinin farkında bile olmadığı görüyordu. Bu da onu şaşırtıyordu. Ne yaptığı bilmediği hâlde hiç çekinmeden fişlerini sürüyor, şişkin bir banka hesabı varmış gibi sakince oynuyordu. Onun bu kadar kaygısız ve ölçüsüz olabileceği Reed asla tahmin edemezdi.

Aynen Reed'in düşündüğü gibi, Clare tüm doğallığıyla oynuyordu. Birkaç turun sonunda masadaki herkes kazanmaya başladı. Çığlıklar, tezahüratlar kısa sürede kumarhanedeki herkesin dikkatini çekti ve barbut masasının etrafı seyirciler ve yeni oyuncularla doldu.

Clare endişeyle sordu. Ne kadar sürecek?

Reed Yedi atmadığın sürece, diye cevap verdi. Ne kadar kazandıklarını bilmiyordu ama tahminen yüzlerle ifade edilebilirdi.

Bira içmekte olan adam O rakamı ağzına bile alma! diye seslendi. Hepimize kolay yoldan para kazandırıyor.

Clare şaşkınlıkla masaya baktı ve Yani herkes mi kazanıyor? diye sordu.

Reed başıyla onaylayarak Herkes, dedi.

Pekâlâ, diyen Clare zarları yuvarladı ve istediği sayı gelince bir zafer çılgılığı attı. Avuçlarının terini elbisesine sürdü ve tekrar zarlara uzandı. Bu oyunu sevdim.

Masamın öteki tarafından birisi Biz de seni seviyoruz, tatlım, diye seslendi.

Clare bir an tereddüt etti sonra hayramna bir öpücük gönderdi ve zarları tekrar attı. Reed daha kaç attığını göremeden ortalık sevinç çılgınlıkları inledi.

Para kokusu alıyorum, diyen şişman bir adam herkesi yarararak yanaştı ve beş tane yüz dolarlığı masaya attı.

İçecek dolu bir tepsiyle yanaşan garsona hiç kimse rağbet etmedi. Herkes oyuna odaklanmıştı. Clare'in zarları tuttuğu yanın saat içinde kumarhane kasası bir hayli para kaybetmişti.

Clare pınlı gözlerle Reed'e baktı ve Nasıl gidiyorum? diye sordu. Aman Tan-nm! Susadım. Hafif bir şeyler içebilir miyim?

Reed, garsona işaret etti ve iki kadeh hafif kokteyl aldı.

Sonraki atışında Clare yedi yapınca masada önce bir mınlı oldu sonra büyük bir alkış koptu. Clare sıntarak eğildi, herkesi selamladı ve kadehi elinde masadan ayınladı.

Reed Clare, diyerek onun arkasından seslendi. Fişlerini unuttun.

Başından beri fişleri Reed topladığından belki de herkese kazandırdığını ama kendisinin kaybettiğini sanmıştı ama yine de tasasızca yoluna devam ediyordu. Reed aldığı dokuz adet siyah fişi ona uzattı.

Clare Sadece dokuz fiş mi kazanmışım? diye hayretle sordu.

Siyah fişler yüz dolar değerinde.

Clare'in ağızı açıldı, kapandı. Dilini yutmuş gibi bir süre bakakaldı. Herbiri yüz dolar mı? Reed başıyla onaylayınca Yani dokuz yüz dolar mı kazandım? diye tekrar sordu.

Reed gülererek başım salladı. Kendisi de en az o kadar kazanmıştı. Birçok kişi de masadan birkaç yüz dolarla ayrılmıştı.

Clare Dokuz yüz dolar, diye tekrarlarlarken bir elini kalbine bastırıyor, diğeriyle yüzünü yelpazeliyordu. Bir yere oturmam lâzım. Aman Tanrım! O kadar para...

Reed, onun beline sarıldı, titrediğim fark edince kafeteryaya doğru sürüklledi.

Clare Dokuz yüz dolar, diye tekrarlamaya devam etti. Neredeyse bin dolar demektir. Zar atarak bin dolar kazandım.

Yer gösteren garsona Reed kahve sipariş etti.

Clare korkuyla etrafına bakındı. Bunları kasaya mı koysaydık? Otele giriş yaparken kasalarının olduğunu duymuştum. Dokuz yüz dolar... Aman Tanrım! Buna yirmi birde kazandığım iki yüz dolar da eklersem... Ah! Rulette de kazanmıştım! Sabah gitmek zorunda olmasaydık, zengin olurdum.

Reed, onun heyecamı seyretmekten hoşlamıyordu. Clare Gilroy'un her şeyinden hoşlamıyordu. Her anının tadım çıkarmaya çalışırken bunun ona ömür boyu yeteceğini biliyordu.

Kahveleri bittiğinde Reed Haydi, biraz yürüyelim, diye önerdi. Temiz havaya ihtiyacı vardı. Kalabalıklar üstüne üstüne gelmeye başlamıştı. Clare, Vegas otellerinin sıralandığı bulvan görmekten hoşlanacaktı. Yürüyüş ikisine de iyi gelecekti.

Clare, onu takip ederek dışarı çıktığında çantasım sıkıca göğsüne bastırdı. Üzerinde taşıdığı büyük miktar paradan tedirgin olmuştu.

Reed, bulvarın تنها olduğu bir saati hatırlamıyordu. Komalar sabırsızca çalınıyor, arabalar yanş ediyordu. Güneş yeni batmıştı ama yollar kumarhanelerden yasmyan ışıklarla aydınlıktı. Kaldırımlar bir kumarhaneden diğeriye amaçsızca dolaşan, robot gibi kumarbazlarla doluydu.

Clare'in beline kolunu dolamak ve onu iyice kendine çekmek Reed'e çok doğal geliyordu. Clare, kendisini kapkaççılardan korumak için yaptığım düşünebilirdi ama Reed farklı düşünüyordu. Onunla başbaşa paylaşacakları tek bir gece olduğuna göre, her anının tadım çıkartmak istiyordu. Tullue'ya döndükleri anda Jack Kingston'ın kollarına koşacağım bilmeyecek kadar ahmak değildi.

Hava sakın, gökyüzü açıldı. Binlerce yıldız pırıltılarım dünyaya göndermek için yanşıyor gibiydi. Yanyana, kolkola yürürlerken sokaklardan

taşan heyecam hissediyorlardı. İkisinin de acelesi yok gibiydi. Reed zaman mevhumunu çoktan kaybetmişti ama henüz erken olduğunun farkındaydı.

Clare Las Vegas T seviyorum, diyerek kocaman gözlerle etrafına bakındı. Dünya üzerinde böyle bir yer olduğunu bilmezdim.

Reed de Las Vegas'ı sevmiştı ama tamamen farklı nedenlerden. Hayatında ilk kez orada sevdiği kadına dokunabilmiş ve onu öpmüştü.

Az soma Clare Nereye gidiyoruz? diye sordu.

Reed kendi kendine gülümsedi soma dayanamayarak eğildi ve onu burnunun ucundan öptü. Seni en sevdiğim volkana götüreceğim.

Reed şaka yapmıyordu. Gerçekten de onu özel bir volkanı görmeye götürdü. Clare'in gördüğü en heyecan verici şeydi. Kocaman bir otel-kumarhane olan The Mirage'm önünde durdular, tropikal bir cenneti temsil eden, etrafı palmyelerle çevrili kocaman bir şelaleye baktılar. Birkaç saniye sonra, hafif bir uğultuyu takiben yüksek bir gürleme duyuldu. Gökyüzüne alevler fışkırınca Clare soluğunu tuttu. Alevler şelalenin üzerine doğru dökölüp, tam önlerinde bir ateş gölcüğü oluşturdu. Clare'in gördüğü en olağanüstü şeydi.

Neler hissettiğini anlatamayacak kadar nutku tutulan Clare başım kaldırıp Reed'e baktı, gözlerinden dökülen birer damla yaşla şaşırdı. Duygularım kolayca belli eden bir kadın değildi. Ama o gece bir an hayret ve heyecanla dolarken hemen soma açıklayamadığı bir şekilde gözyaşlarına boğuluyordu. Reed, onu dikkatle izledi ve kaşlarını çatı. Keşke hissettiklerim anlatabilse, tam olarak açıklayabilseydi... Clare sadece O kadar güzel ki... diye fısıldayabildi.

Reed'in bakışları koyulaştı, yavaşça eğildi ve onun dudaklarına kapandı. İlk kez öptüğü gibi onu yine öpmek istiyordu. Clare de onların gerçekliğine inanmak için tekrar öpölmek ihtiyacındaydı. Reed'in sıcacık dudakların hissettiği anda cevabım bulmuştı. Bundan daha gerçek hiçbir şey olamazdı. Ve bundan daha etkili...

Clare hiç öpüşmediğim iddia edemezdi ancak kimse onu Reed gibi öpmemişti. Hiç kimse onun hissettirdiği duygu zenginliğim hissettirmemişti. Sanki The Mirage'in önündeki patlamaya hazır volkan gibiydi. Uğultular henüz başlamıştı ama Reed öpmeye devam ederse alev alacak ve ateşi o kızgın göl gibi ikisini de yakacaktı. Reed'in dudakları dudaklarında dolaşıyor, derin bir ateş ve ihtirasla kenetleniyor, ateşiyle Clare'in duyulanın mühürlüyordu.

Clare korkutucu bir heyecanla sarmalandı ama korkmuyordu. Daha da ötesi, Reed'de yıllardır kalbinin açlıkla, özlemle beklediği erkeği bulmuştı. İnsanda romantik duygular uyandıran erkeği... Reed'in onurlu bir erkek olduğunu, onu bilerek incitmeyeceğim yüreğinin derinliklerinde hissediyordu. Ne de ondan yararlanmaya kalkardı.

Clare kendim Reed'e bıraktı, dilini istekle uzattı, önceki hazzı bir kez daha yaşamak istedi. Dilleri birleştğinde önce utanarak soma cesurca cevap verdi. Dudakları en iyi açıyı yakalamak için hareket ediyor, öpüşleri derinleşiyordu.

Reed öpüşünü derinleştirdikçe daha sık soluk alıyor ama daha fazlasını istiyordu. Clare'in kendim hiç itirazsız teslim etmesi heyecanını arttırmıştı. Onun kalbinin gümbürtüsünü bağında duyuyordu. Clare de soluk soluğa kalmıştı.

Clare... diye homurdanarak Reed geri çekildi. Aralanna biraz mesafe koymak ihti-yacındaydı.

Clare Özür dilerim... diye fısıldayarak başım onun omzuna gömdü. Hiçbir erkeğe o kadar cesurca tepki vermemişti ve hareketlerim açıklayamıyordu. Sanki düş dünyasında yaşıyordu ve hiçbir şey gerçek değildi.

Reed'in sık soluklanmı duyabiliyordu, parmaklarının saçlarına gömmüştü.

Clare Bir şeyler söyle, diye çaresizlikle fısıldadı. Kendimi rezil etmediğimi duymaya ihtiyacım var. Üzgün olmadığım söyle. Bunu bilmem gerek.

Reed boğuk bir sesle Üzgün mü? diye sordu. Asla. Daha soma pişman olmak için çok zamanımız olacak, diye mınldanarak onu tekrar büyük bir açlıkla öptü.

Clare şaşkınlıktan donakaldı. Kalabalık bir kaldınmda öpüşüyorlardı ve herkes görmezden geliyordu. İnsanlar hiç yomm yapmadan yanlarından geçiyorlardı. Dudakları ayrıldığında Clare elini uzatıp, onun ıslak ve sıcak dudaklarını okşadı. Asla pişman olmayacağım, söz veriyorum.

Ona inanıp inanmamakta tereddüt eden Reed'in gözleri kısıldı. Ancak o zaman Clare anladı ki, Reed onun hâlâ Jack ile birlikte olduğunu samıyordu. Diğer erkeği düşününce sırtı buz gibi ürperdi. Sanki ondan milyonlarca yıl uzaktaydı. Onunla ilişkisi olduğu şimdi imkânsız gibi görünüyordu. Jack'te görmek istediği her şey Reed'de mevcuttu.

Jack ile aramdaki her şey bitti. Buraya gelmeden önce bunu ona da söyledim ve kararında ciddiydim.

Reed'in bakışları iyice sertleşti.

Ona üç yılımı verdim ve değerli vaktimi heba ettim. Asla geri dönmeyeceğim. Bundan sonra sadece ileriye bakacağım. Jack konusuyla daha fazla vakit kaybetmek istemediğini belirtircesine Reed'in boynuna kollarım doladı. Onun kollarındaydı ve hiçbir şey daha doğru görünmüyordu.

Clare, o hâlde bunların hepsi Jack'le kavga ettiğin için olmalı. Sen...

Hayır. Bu tamamen seninle ilgili. Bunca yıldır orada olduğuna ve gözlerimin kör olduğuna inanamıyorum. Beni tekrar öp. Lütfen, sadece öp.

Reed, onu uzaklaştırmak ister gibi belini sıkıca kavradı ama bakışları birleşince tereddüt etti. Doğru mu? Jack ile bitti mi?

Clare başıyla onayladı. Tamamen.

İşte bu da açıklıyor.

Neyi açıklıyor?

Reed konuşarak cevap vermedi. Az konuşan biri olduğunu herkes bilirdi. Kollarım Clare'in beline doladı ve onun ayaklarım yerden kesip, göz hizasına getirdi. Clare, ona sakince, kararlılıkla baktı. Reed gözlerim sıkıca kapadı. Çenesinin kasıldığım Clare görebiliyordu. Soma aniden onu bıraktı ve birkaç adım uzaklaştı.

Clare neredeyse duyulmayacak kadar alçak bir sesle Sorun ne? diye sordu.

Reed birkaç saniye boyunca onu süzdü.

Reed?

Yenilgiye uğramış gibi Reed'in omuzları çöktü. Uzamp onu kollanna aldı, çenesini onun saçlarına dayadı. Bilmek istemezdim.

Ama istiyorum, diye karşı çıkan Clare, onu anlayamıyordu. Başta öfkelenmiş soma rahatlamıştı. Onu ikna etmek ister gibi kollarını beline doladı ve sıkı. Onun kollarında olmaktan ne kadar haz aldığım bir kez daha kabul etti.

Clare...

Clare Anlat bana, diye yalvardı.

Pekâlâ, diyen Reed ellerim onun omuzlarına koyarak biraz uzaklaştı. Mademki çok bilmek istiyorsun, ben de anlatacağım. Beni çok fazla cezbediyorsun. Sanki suçunu itiraf eder gibi, itiraf ettiği için de kendinden nefret eder gibiydi. Bunları söyledikten soma döndü ve ondan uzaklaştı.

Cime, onun peşinden koşarak Ama ben de seni istiyorum, dedi. Söylediği için kıpkırmızı kesilmişti ama doğru olduğunu biliyordu ve onu dışlamasına dayanamıyordu. Reed uykuda olan duygularına hayat vermişti ve onun öylece çekip gitmesine izin vermeyecekti. Şimdi olmazdı. Tam birbirlerini bulmuşken...

Reed tereddütlerle ona baktı. Daha önce Reed'in de kendisi gibi hissettiğine emin olan Cime artık hiçbir şeyden emin değildi. Bu ayrılık hissine dayanamazdı. Buna katlanamazdı.

Reed çenesini dikti, gururla Benden istediğin nedir? diye sordu.

Clare'in düşünecek zamanı olmamıştı. Ben... Ben bilmiyorum.

Ben biliyorum.

Clare İyi o hâlde," diyerek içini çekti. Anlat bana. Bütün bildiğim... İnanılmaz hissettiğim... Yıllardan beri ilk kez bu kadar iyi hissettiğim. Saatler öncekiyle aym kişi değilim ve yeni beni çok sevdim. Her zaman çok

gerçekçi ve düzgün davrandım ama birlikteyken bunların hiçbirine gerek duymuyorum.

Gözümle görmesem sarhoş olduğuna yemin edebilirim.

Ama değilim.

Biliyorum.

Reed hâlimden hoşnut gibi görünmüyordu. En azından ihtiyatlıydı ve ne ona ne de kendisine güvenebileceğinden emin değildi. Clare'in gözüyle baküğında, cennet görünmüştü ve kendi şüphe ve yasaklarından başka yollarına çıkan bir şey yoktu.

Sonra Clare'e birden dank etti. Ve düşüncesinin ağırlığıyla ezildi. Her zaman iyi kız olmuştı. Reed, onun gibi biriyle ilişkiye girmek istemezdi. Kasabadaki herhangi bir kadını elde edebilecekken neden onunla uğraşındı? Clare, onun tanıdığı diğer kadınlara nazaran çok basit ve kılıksızdı.

Reed yine onun düşüncelerini okumuş gibi Düşündüklerin tamamen yanlış, dedi. Ne düşündüğünü söyle, Clare.

Ona bakmasa da Clare, Reed'in kaşlanmn çatıldığımn farkındaydı. Sorunun ne olduğunu biliyorum... Sadece sen söylemek istemiyorsun. Ben... Birlikte olduğun kadınlara hiç benzemiyorum. Ben iyi niyetli bir kitap kurduyum.

Reed'in yüzünü buruşturarak gülmesi bunu yalanlıyordu. O zaman neden bana öyle bakıyorsun? diye Clare isyan etti.

Reed ciddileşti ve Ortak bir yönümüz yok, dedi.

Aksine! Yaşlarımız yakın. Aym kasabada büyüdük.

Farklı okullarda, farklı kültürlerle.

Clare'in kabullenmeye niyeti yoktu. İkimiz de okumayı seviyoruz.

Sen kasabada oturuyorsun, ben millerce ötedeki kırlık alandayım.

Ne olmuş? Küçük bir kasaba. Sanki Tullue, New York'un banliyösüymüş gibi konuşuyorsun. Aym insanları tanıyoruz, arkadaşlarımız aym.

Gary, benim tek Anglo Amerikan arkadaşım.

Ya Erin? Ya ben?

Onun savım saçma bulmuş gibi gülmesi Clare'i sinirlendirdi. Yetenekli ve duyarlı-sın.

Sen bunu bilemezsin.

Ah, ama biliyorum.

Evet, yetenekli ve duyarlıydı. Başağnsı çektiğim bilmiş, nazik ve ilgili davranmıştı. Hiç kimse farkında değilken onun acı çektiğim anlamıştı. Yeteneğine gelince, totemlerini görmediğim itiraf edebilirdi ama Erin, onun çok yetenekli olduğunu söylemişti ve arkadaşına güveniyordu.

Reed'in simsiyah ve parlak gözleri öyle ifadesiz bakıyordu ki Clare, onun kararım verdiğim ve değiştirmeyeceğim anladı. Ona göre, dünyaları farklı ve uzaktı, öyle de kalmalıydı. Daha önce olsa hak verirdi ama onca zaman birlikteyken o farklılıkların arasında köprü kurmayı başarmışlardı. Vegas'da olduysa, Tullue'da da öldürabilirlerdi.

Bir şey daha vardı... Daha önce düşünmediği, Reed'in de söylemediği ama ima ettiği... O düşünceyle, Clare'in kalp atışları hızlandı, bütün vücudu ateş gibi oldu.

Clare?

Clare hızla arkasını döndü, ellerim yanan yanaklarına bastırdı. Ona bakamazdı! Hiç o kadar utanmamıştı.

Ne oluyor?

Sen sandın ki... Clare gerisim getiremedi.

Reed boğuk bir sesle Ne sandım? diye üsteledi.

Yüce Tanrı! Bunu yüksek sesle söylemek son derece küçültücüydü. Reed, onu omuzlarından tutarak kaldırımdan çekti, bir otelin otoparkındaki elektrik direğinin altına doğru sürükledi. Sabırsızca Clare? diye tekrarladı.

Sandın ki... Bir gecelik, seks amaçlı ilişki istiyorum... Bunu söylemek bile midesine kramplar soktu. Daha da kötüsü, bütün yaptıkları bir anda zihninde canlandı. Tam bir ahlâksız gibi davranmıştı.

Erin ile Gary'nin nikâh töreninde başlamıştı. Reed'den gözlerini alamamıştı. Daha soma, kumarda kazanınca kendini onun kollanna atmıştı. Onun öpüşüne cevap vermiş, fazlasını arzuladığını hareketleriyle belli etmişti.

Yaptıklarından ve söylediklerinden sonra, Clare bir daha Reed'in gözlerine baka-mazdı. Hakkında kimbilir ne korkunç şeyler düşünüyordu ve onu asla suçlayamazdı.

Reed yumuşacık bir sesle Hayır, Clare, dedi. Hiç de öyle şeyler düşünmedim.

Ona inanıp inanmayacağına karar veremeyerek, Clare o tarafa baktı. Sadece kibar davranmak için öyle söylediğinden şüpheleniyordu.

Benden etkilendin mi?

Clare, Reed'in ne kadar şaşkın olduğunu görünce konuşmakta iyice zorlandı. Etkilenmekten de öte olduğunu söylemeliyim. Sadece nikâh töreni boyunca değil, daha önce. Dans ettiğimiz zaman hissettim ki... Hayatımda önemli bir yerin olacaktı. Bunu şimdi çok daha güçlü hissediyorum. Seni bütün hayatım boyunca beklemişim, Reed.

Clare, yapma!

Hiç kimse onu dinlemiyor, kimse onun düşüncelerini aktarmasına izin vermiyordu. Reed'in de diğerleri gibi olması Clare'i öfkelenirdi. Sertçe Lütfen sözümü kesmekten vazgeç! dedi.

Böyle bir çıkışa hazırlıksız yakalanmış gibi, Reed dikleştii. Pekâlâ. Devam et ve söylemek istediklerim bitir.

Şimdi de Clare konuşmakta zorlanıyordu. En iyi arkadaşımın nedimesi olarak burada bulunduğum için aklımın beş karış havada olduğunu sanıyorsun ama yanıliyorsun. Tannmn bana bahşettiğı sağıduyuya sahibim.

Ben buna doğru karar verememek diyorum.

Ben ise aksine inanıyorum. Aklım gayet başımda, teşekkürler. Clare burnundan soluyarak devam etti. Herkes kadar mantıklı ve ayığım. Tam sözlerini bitirmişti ki sarhoş bir adam otoparkı çevreleyen şimşirlerin üzerine doğru sendeledi.

Reed eğlenerek Herkes gibi mi? diye sordu.

Bu kadar para kazandığım için olduğunu düşünebilirsin. Bahse girerim ki öyle düşünüyorsun. Gerçeklik kavramım yitirdiğimi de düşünebilirsin. İnan bana, eğer beni dinlersen çantamdaki bin dolan gözümü kırpmadan kumarhaneye iade ederim.

Bunu hiç tavsiye etmem.

Reed'in onunla eğlendiğini düşünen Clare iyice öfkелendi. Belki de beni ciddiye aldığın zaman konuşmalıyız. Burada sana kalbimi açıyorum ama sen bunu eğlenceli buluyorsun. İnan bana, Reed Tonasket, bundan hiç hoşlanmadım.

Reed öyle bir güldü ki Clare daha parlak bir gülüş görmediğim düşündü. Reed eğildi ve burnunun üzerine bir öpücük kondurdu. Sanki daha fazlasını ister gibi hemen geri çekildi. Benim ağırbaşlı kütüphanecim geri döndü.

Ciddiyim, Reed. Kazandığım bütün parayı verebilirim. Eğer...

Eğer ne? Reed'in bakışları derin ve ciddiydi. Clare o hâinden öylesine etkilendi ki içini çekerek uzandı ve elini onun yanağına koydu.

Sonra Boşver, dedi ve döndü, kaldırırma doğru yürümeye başladı. Anlayamayacaktı. O yüzden de söylemeye dayanamayacaktı.

Clare, söyle! Reed birkaç uzun adımda ona yetişti, önüne geçip, geri geri yürümeye başladı.

Clare bakışlarım eğdi çünkü ağlamak üzereydi. Kelimelerle anlatılamayacak bir durumdaydı.

Reed aniden önünde dmdü ve onu omuzlarından kavradı. Ciddi bakışlarla onu süzdü. Söyle.

Cime alt dudağım dişledi. Jack'in doğru kişi olduğunu sanmak, ummak üç yıl bekledim. O kadar ahmak ve kördüm ki hatalarım göremedim. Onca zaman sen oradaydın ve ben bilmiyordum. Ve şimdi... Devam edemeyerek sustu.

Reed Ve şimdi? diye tekrarlayarak üsteledi.

Çılınca olduğunu biliyorum. Aklımı kaçırdığımı bile düşünebilirsin ama ben, bulduğumuzu kaybetmeyi istemiyorum. Sabah olduğunda ve eve

döndüğümüzde her şeyin değişmesinden korkuyorum. Buna dayanamam. Buna sımsıkı tutunmak için aklıma gelen tek çare... Clare yine tereddütle sustu.

Reed uzun bir soluk bıraktı ve onu kollanna aldı. Ben de bunu kaybetmek istemiyorum. Buna sıkıca tutunmanın bir yolu varsa, bana da söyle.

Clare parmaklarının hafifçe onun çenesinde dolaştırdı. Çılgınca bir şey. Zaten öyle bir gündü.

İnsanlar kafayı yediğimizi düşünecekler.

Benim için uzun zamandır öyle diyorlar. Dedikodulara pabuç bırakmam.

Clare ümit dolu bakışlanm ona çevirdi. Gerçekten mi?

Gerçekten.

O hâlde mükemmel bir çözümüm var.

Ya?

Clare kalbinin yerinden çıkacağım sandı. Benimle evlenebilirsin, Reed Tonasket.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SaNKİ CLARE hiç konuşmamış gibi Reed donup kalmıştı. Uzunca bir süre şok edici bir sessizlik oldu.

Sonra toparlanan Reed yumuşacık bir sesle Bu yüzden Erin’le birlikte onun sözlerini tekrarlıyordun, dedi. Çaresizce evlenmek istiyorsun.

Clare başım iki yana salladı. Hayır. Sebebi sensin.

Reed inanmazca Ben mi? diye sordu.

Çılgınca geldiğim biliyorum... Ne düşündüğünü de tahmin edebiliyorum ama yemin ederim ki sensin. Seninle dans etmek, iki saatlik uçak yolculuğunda yanında oturmak ve haftalardır olmadığım kadar huzurlu hissetmek. Şapelin dışında seni Gary ile birlikte gördüğümde sana âşık olacağımı fark etmek. Ben daha önce hiç böyle şeyler hissetmedim... Ve nasıl açıklayacağımı bilemiyorum ama Erin ve Gary’nin düğün töreni sırasında bir şey oldu. Bunu çok güçlü olarak hissettim ve senin de hissettiğim düşündüm. Reed sessiz kalınca Clare ekledi. Sen de Gary ile birlikte yemini tekrarladın. Clare...

Benimle tartışacaksan, duymak istemiyorum. Sadece dinle, lütfen. Dans ederken... Sanki hayatımız boyunca birlikteymişiz gibiydi. Öyle hissetmediğini söyleyemezsin... Hissettiğini biliyorum.

İkimizin de hissettiklerimize güvenilebileceğimizi sanmıyorum.

Ben güveniyorum. Sana güveniyorum.

Reed bir şey söylemeyince Clare, onun da aym şeyleri hissettiğim ama itiraf edemediğini düşündü.

Reed Jack’ten ayrıldığın içindi, diye meydan okudu. Diğer erkekten bahsederken bakışları sertleşti. Güvensiz ve yalmz hissediyordun.

Reed'in samimi olduğunu bilse de Clare gülmekten kendini alamadı. Doğru karar verdiğimden hiç bu kadar emin olmadım. Jack'le evlenmek istemiyorum. Seninle evlenmek istiyorum, Reed Tonasket. Bana kalsa, bu gece bunu yapardım.

Clare...

Şşş, beni otele götür.

Geri dönerlerken ikisi de konuşmadı. Clare düşüncelerini, savlarım toparlamaya çalıştı. Aşktan başı dönüyordu. Reed çılgın olduğunu düşünüyorsa, onu suçlayamazdı. Tamamen ve kesinlikle kendisi gibi değildi. Normalde her şeyi enine boyuna ölçer, tartar, adım atmadan önce ihtiyatla düşünürdü. Bu kez Reed ile doğru adım atacağına inanıyordu. Zihnini bulandıran tek bir şüphe bile yoktu. Ne istediğim biliyordu ve kesinlikle

Reed'i istiyordu. Sadece o an için ya da kısa bir süre için değil, ömür boyu istiyordu. Jack'te özlemini duyduğu her şey Reed'deydi.

Otele girdiler, yanyana asansöre ilerlediler. İkisi de konuşmuyordu. Ama asansörün kapılan kapandığı anda Clare kendim onun kollannda buldu. Önce kimin hamle yaptığı belli değildi. Arzulan patlamıştı, öpüşleri acil ve çılgıncaydı.

Bir zil çınladı ve asansörün kapılan sessizce kayarak açıldı. Clare kendine gelmek için sık soluklar alarak Nereye gidiyoruz? diye sordu.

Reed önce onu duymamış gibi yaptı ama soma içini çekerek Odama, dedi. Clare'in tartışmasını bekler gibi onu süzdü.

Clare hayal kinklığı göstermemek için yutkundu ve başıyla onayladı.

Ama Reed asansörü bırakmadı. Eğer odama gidersek, mutlaka sevişeceğiz. Gözlerini kıstı, onun fikrim değiştireceğim umarak bekledi.

Clare tekrar başını salladı. Bir süre soma Seninle sevişmek istiyorum, diye fısıldadı. Belki bir gün... Belki yakında, senden çocuğum olmasından hoşlanm.

Reed donakalınca Clare yanlış bir şey söylediğini fark etti. Belki de en kötüsünü söylemişti. Reed söz vermeye, adanmaya hazır görünmüyordu. Daha çok, fiziksel arzularım gidermeyi düşünüyordu.

Clare Merak etme, Reed, diye fısıldadı. Dürüst olması gerekirse o da aym şeyi istiyordu. Benimle evlenmek zorunda değilsin.

Reed koyu ve anlaşılmaz bakışlarla onu süzmeye devam etti.

Clare toparlanmaya çalıştı. Seni anlıyorum, dedi. Jack'i boş yere üç yıl beklemişken, başka bir adamın iki günde ona adanmasını bekleyemezdi.

Bir karar vermiş görünen Reed uzamp düğmeye bastı ve asansörün kapılarını kapattı. Duraklamadan başka bir düğmeye daha bastı, soma döndü ve Clare'in elini tuttu. İstedığinin bu olduğuna emin misin? Sesi öfkeliymiş gibi boğuk çıkmıştı.

Clare başıyla onayladı ama nereye gittiklerine dair hiçbir fikri yoktu. Nere nereye gidiyoruz?

Clare'in şaka yaptığı sanar gibi Reed ona dik dik baktı. Tabii ki şapele gidiyoruz. Eğer çocuk yapacaksak, onları yapmaya başlamadan önce soyadımı taşıyacaklarına emin olmalıyım.

Reed, Clare'in aklım kaçırdığım düşünmüştü. Ama Clare neydi ki? Asıl kendisi zırdeliydi! Ondan yararlandığı hissim üzerinden atamıyordu. Sarhoş değildi ama kendinde de değildi. Dürtüsel biri de değildi. Reed, onun samimi olduğuna inanmak istiyordu ancak yine de davranışlarının Jack'le ayrılmasına bir tepki olduğundan şüpheleniyordu.

Evlenmemeleri için yüzlerce sebep vardı. Evlenmeleri için tek sebepten Clare'e olan aşkıydı ve arzusunu geri çevirmeye kıyamıyordu. Yapması gereken; ona odasına kadar eşlik etmek, yanağına bir öpücük kondurmak ve bu çılgınlığa bir son vermektir. Sabah olduğunda Clare'in yaptıklarından pişmanlık duyacağına yüzde yüz emindi. Öğlene doğru ise sessizce boşanmak için yalvaracaktı.

Reed, Clare ile evlenme konusunda şüpheler içinde kıvrılırken duygulanıyordu ve karma-kaşıkta. Onu odasına çağırması ve sevişmek istediği söylemişti. Niyetim saklamamış, gayet açık davranmıştı. Ama o öneriyi yaptığı anda, Clare'in gözlerinde behrenin acısına şahit olmuştu. O anda ona tıpkı Jack gibi davranmış, onu kullanmaya, saflığından yararlanmaya çalışmıştı.

Reed, onu öylesine severken asla incitemezdi. Evliliklerinin yürümeyeceğini bildiği hâlde geri dönemezdi. Tek bir şey karanlık pekiştiriyordu Clare'in gözlerindeki aşk dolu bakış. Onu her şartta kabul etmesi, kendim karşılıksız vermeye razı olması... Hatta ondan çocukları olmasını istediğim söyleyecek kadar ileri gitmişti.

Nikâh töreninden önce, Reed, Gary'nin aile kurmak hakkındaki sözlerini dinlemişti. Gary, Erin'in kendi çocuğunu taşıyacağını düşününce içinin yağlanmı eridiğini anlatmıştı. O zaman Reed, arkadaşıyla içten içe eğlenmişti.

Şimdi onun duygularını anlayabiliyordu. Clare'in ikisinin çocuğundan bahsetmesi kalbinde büyük bir etki yaratmıştı. Duygusal ve hayalci biri değildi ama Clare'in kanunda kendi çocuğunu taşıyacağı düşüncesiyle inanılmaz şeyler hissetmişti. Henüz oluşmamış o çocuğu dünyada her şeyden fazla istediğini anlamıştı.

Reed'in duygulanmı körükleyen, hiçbir zaman geleneksel bir ailenin parçası olmayışındaydı. Doğuşundan itibaren öyle bir şans olmamıştı. Küçük yaşlardan beri dul büyükbabasıyla birlikte yaşamıştı. Çocukluğunda sahip olamadıkları kendi çocuğuna verebilme fırsatına direnmek zordu. O çocuk yüreğindeki derin arzuydu. O çocuğu, onu doğuran karışım, Clare'i sevdiği kadar çok sevecekti. Karısını...

Reed'in zihni o kelimeye takılıp kaldı. Belki de kader onunla alay ediyordu! Clare'in bir gün gelip de onu sevmesi mümkün müydü? Buna inanacak kadar ahmak değildi. O bir fikre, bir rüyaya âşıktı. O anda elinin altında Reed'i bulmuştu. Bunu bildiği hâlde evlilik kararından dönemiyordu.

Las Vegas, acele evliliklerin merkezi olarak bilinirdi ama yine de gerekli düzenlemelerin yapılması bir saatten fazla sürdü. Normalde sakın biri olan Reed gittikçe sabırsızlandığının farkındaydı. Clare bir sükûnet sembolü gibi durduğu hâlde, onun fikir değiştirmesinden korkuyordu. Ertesi gün aym saatlerde Tullue'ya dönmüş olacaktı ve Reed bütün benliğiyle her şeyin değişeceğini biliyordu.

Şapelin önünde turlayıp duran Reed'e sakince gülümseyen Clare Fazla sürmez, dedi.

Tören Reed için sadece formaliteydi ve kanunen gerekliydi. Ona göre, yeminlerini Erin ve Gary ile birlikte etmişlerdi ve o saatten beri kalben Clare ile evliydi.

Tören tamamlanınca Reed, Clare'i nazıkçe öptü. Aşktan hiç konuşmamışlardı ama birbirlerini ömür boyu seveceklerine yemin etmişlerdi. Gelecekte bahsetmedikleri hâlde gelecekte birlikte olacaklarına söz vermişlerdi. Reed hayatlarının çelişkilerle dolu olmasından endişe duyuyordu.

Bu ilişkinin nereye gideceği konusunda Reed'in hiçbir fikri yoktu ama Clare'in gözlerinin coşkuyla parladığını görünce, ona hak ettiği mutluluğu verebilmek için ölümüne savaşmaya gönüllü olduğunu fark etti.

Tören bittiğinde Reed Daha soma sana nikâh yüzüğü alacağım, diye söz verdi.

Hazırlıkların tamamlanması sanki saatler almıştı ama Clare umursamamıştı. Reed, şapelin önünde sabırsızca turlarken, hayatlarının geri kalamın onlara ait olduğunu düşünerek, Clare gayet sakın ve mutlu bir şekilde beklemişti.

Sıra yüzükleri takmaya geldiğinde, Reed takmakta olduğu turkuaz taşlı, kocaman halkayı onun parmağına geçirdi. Öyle boldu ki her an düşebilirdi ama Clare onu gördüğü anda çok sevmişti.

Clare Bunu küçülttürsek senin için mahsuru olur mu? diye sordu.

Pırlanta taşlı bir yüzük istemez miydin?

Clare gülümseyerek başım salladı. Hayır, bunu takmak isterim. Yani... Almama itirazın yoksa. Yüzük aslında erkek için dizayn edilmişti ama Clare onu çok beğenmişti. Geleneksel bir şekilde evlenmediklerine göre pırlanta yüzüğe de gerek yoktu.

Reed ciddiyle Neyim varsa şenindir, dedi.

O sözlerle huzur bulan Clare Benim de neyim varsa şenindir, diye tekrarladı. Gözleri yaşlarla doldu. Kalbi o kadar büyük bir coşkuyla patlamak üzereyken neden ağlamak istediğim anlayamıyordu.

Şapelden çıktıklarında, Reed Bunu kutlayalım mı? diye sordu. Şampanya? Ya da ne istersen...

Clare bakışlarım onun gözlerine dikti ve Ne istersem mi? diye sordu. Bütün istediğim sensin, Reed Tonasket.

Reed'in gözleri parladı, eğilip onu öptü. Onu incitmekten korkar gibi hafifçe öpmüştü. Asansördeki aceleciliğinden ve ihtirasından eser yoktu.

Clare, Reed'in içini artık okuyabiliyordu. Onunla sevişmeyi ne kadar çaresizce istediğini biliyordu ancak o güçlü istekle Clare'i korkutmamak için kendim tutuyordu. Yumuşacık bir sesle sordu. Benim odama mı yoksa seninkine mi?

Reed kararlılıkla Benimkine, dedi.

Asansörde sessizce durdular, öpüşmediler. Reed sanki Clare'in aklım karıştırmak istemiyor gibiydi. Oda kapışım açınca döndü ve Clare'i kucağına aldı.

Clare gülümsedi. Biraz mahcuptu ve titriyordu ama kendine güveni tamdı.

Reed, onun gözlerinin içine bakı ve haşin bir ses tonuyla Hep olduğum gibi kalacağım, dedi. Evliliğimizi küçümseyen, bir Kızılderili ile evlendiğin için seni kınayanlar olacakür. Geri dönmek istiyorsan şu anda dön.

Clare kollarım onun boynuna doladı, bütün ruhunu verircesine öptü. Dudakları ayrıldığında başı dönüyordu. Ben de hep olduğum gibi kalacağım. Kabilenin içinde benimle evlenmem onaylamayanlar çıkacaktır. Kararım değiştirmek istiyorsan şimdi yap çünkü bu gecedan soma geriye dönüş olmayacak.

Reed derin bir nefes alırken Clare, onu bir kez daha öptü. O andan soma artık nazik ve sabırlı öpücöklere yer yoktu. Bütün bir hayaü tek bir geceye sığdırmak isterlermiş gibi ihtirasla öpüşmeye başladılar.

Clare yatağın üzerine ne zaman oturtulduğunu bile hatırlamıyordu. Reed kocaman elleriyle elbisesinin beline kadar inen minicik saten düğmeleri açmaya çalışıyordu. Clare de Ben de seni soyacağım, diyerek onun gömlek düğmelerine uzandı. Ara ara öpüşerek, soyunmak için boğuştular.

Reed sabırsızlanarak Clare, yüce Tanrım! Önce şu giysilerden kurtulalım, diyerek uzaklaşu ve yatağın üzerine oturdu. Clare işveyle gülümseyerek ayakkabılarım fırlattı. Dikkat et, Clare! Yavaş olmak için olağanüstü bir çaba harcıyorum! diye ekleyen Reed gömleğinin düğmelerim çılgınca çektişirdi.

Clare de en az onun kadar giysilerinden bir an önce kurtulmak istiyordu ama yine de büyülenmiş gibi ona baktı. Bu bana söylenen en romantik

şeydi, diye fısıldadı. Reed'in yanında kendini çok güzel ve çekici hissediyordu. Bu yüzden onu bütün kalbiyle seviyordu. Zaman kaybetmek istemiyordu ama kocasını seyretmek bir o kadar zevkliydi. Kocası...

Clare'in yüreği aşk ve gururla kabardı. Jack yüzünden kaybettiği zamana artık pişman değildi çünkü ayni zaman onu bu erkeğe ve bu ana taşımıştı.

Reed sonunda gömleğini çıkarınca güçlü bağı göründü. O ana kadar, Clare, Reed'in ne kadar yapılı ve kaslı olduğunu fark etmemişti. Kaslı yapısıyla gösteriş yapan erkeklerden değildi.

Elini uzağı, parmaklarını geniş ve güçlü omuzlarda dolaşırdı. Reed'in sıcak teni parmaklarının altında ürperdi. Onu çok arzuladığını fark eden Clare derin bir iç geçirdi.

Reed, ona sorarcasına bakarak Yardım ister misin? diye sordu. Oda hafif aydınlıktı. Clare bunun ayışığından kaynaklandığını sandı ama aslında bulvara dizilmiş lüks otel-kumarhanelerin neon ışıklanmıştı.

Reed, onun cevabını beklemeden eğildi ve Clare'i öpücöklere boğdu. O arada Clare de inşam çıldırtan minik düğmelerin sonuncusuyla uğraşıyordu. Reed, onu doğrulttu, elbiseyi usulca çıkardı ve dikkatle kenara bıraktı. Clare o kadar sabırlı değildi. İç çamaşırlarını yırtarcasına çıkardı. Artık çınlçıplakü. Utanacağımı sanmıştı ama Reed'in bakışlarındaki hayranlığı ve huşuyu görünce her şeyi unuttu.

Reed'in elleri nazik, öpüşleri nazik ve inanılmaz derecede tatlıydı. Yatak örtüsünü kaldırdı ve Clare'i kucaklayarak yatağı uzatı. Bakışları sıcak ve aşkla doluydu. Clare ise heyecandan patlayacak gibiydi. Ona hissettiklerini söylemenin bir yolunu bulamıyordu.

Reed bakışlarını ayırmadan derin bir nefes aldı. Seni korkutmak istemiyorum.

Clare kollarını ona uzatarak Korkutamazsın, diye fısıldadı.

Reed, onun yanına uzandı, yüzüne düşen saçları okşayarak kenara çekti. O kadar güzelsin ki...

Clare o sözlerle başı döndüğü için gözlerim kapadı. Sen de, diye fısıldadı.

Reed büyük bir ihtirasla öpmeye başlayınca Clare ne istediğini bilmeden Reed... diye yalvardı. Dudakları tekrar tekrar birleşiyor, her öpüşmeyle birlikte ihtiraslan körükleniyordu. Clare âdetâ bir alev topuna dönüşmüştü. Hiç tatmadığı yoğun duygularla yükselirken hıçkırmasına yalvardı. Reed, lütfen ... Beni daha fazla bekletme...

Reed, onunla öyle bir sevişti ki Clare hissettiği tatminin yoğunluğuyla bayılacağımı sandı. Onun yüzünü avuçlayarak, hafifçe inledi. Artık kelimelere gerek olmadığından ikisi de sessizdi. Elleri birbirlerini okşamaya, dudakları birleşmeye devam etti. Reed bitkin düşen Clare'e sıkıca sarıldı, çenesini onun saçlarına gömdü.

Clare yüzünü onun boynuna gömdü ve gözlerini kapadı. İnanılmaz derecede yorgun ama doygun hissediyordu. Hayatında her şey tamamdı. Her şeyin, herkesin karşısında durabileceği çok güçlü bir aşk bulmuştu. Sonunda yuvasını bulmuştu...

Clare uykuya daldıktan çok soma bile Reed hâlâ uyanıktı. O inanılmaz gecenin tek bir değerli anı bile kaçırmak istemiyordu.

Çenesini Clare'in saçlarına gömmüş, gelecekte onları nelerin beklediğini düşünüyordu. Ama o anda sorun etmemeliydi. Nasıl olsa çok yakında yüzleşeceklerdi.

Reed, Tullue'da hep onaylanmanın sınırında yaşamıştı. Kasabayla arasında bir çeşit ateşkes ilân edilmiş gibiydi. Şimdi bu, Clare ile birlikte değişecekti. Eğer evliliğinin yürümesini istiyorsa ki fena hâlde istiyordu barış anlaşması yapmak zorundaydı. Ama o anlaşma önce kendisiyle yapmak zorundaydı ki bu konuda kendisi hep yetersiz bulmuştu.

Reed çok az uyuduktan sonra tekrar uyandı. Saate bakabilmesi için Clare'i kırıpratması gerekiyordu ama ona kıyamıyordu. Kollarında huzurla uyuması hayatında tattığı en tatlı işkenceydi. Onunla tekrar sevişmek istiyordu ama kendisi açgözlülükle suçluyordu. Havaalanına gitmeden önce tekrar sevişmek için zamanlan olacaktı. Kansımla uyumasına izin vermeliydi. Karısı...

Reed kendi kendine gülümsedi. Ne kadar güzel bir sözcüktü...

Clare'e hayrandı. Sıcak, cömert ve sandığından daha dişiydi. Dayanamayarak onun alnını öptü, saçlarını okşadı. Clare bir anda gözlerini açtı, gerinerek esnedi. Gözlerini tam açmadan Saat kaç? diye sordu.

Bilmiyorum çünkü saat olan kolumun üstünde yaşıyorsun.

Clare, ona iyice sokulunca Reed dirseğini kıvırdı ve saate baktı. Üçü geçiyor.

Clare başını kaldırıp karanlıkta onun gözlerinin içine baktı. İyi.

İyi mi? Oda loştu ama Reed yine de karısının gözlerindeki ateşi görebildi.

Clare yavaşça onun üzerine eğildi ve öylesine hırsıyla ve arzuyla öpmeye başladı ki az sonra soluk almakta zorlandılar. Birbirlerine olan arzulanan bir anda yükselince Reed çok şaşırdı. Birkaç saat önce tamamen tükenmişken şimdi kendisi dopdolu hissediyordu. Vücudunun Clare'e o kadar hevesle tepki vermesi şaşırtıcıydı.

Sevişmeleri sona erdiğinde Clare, Reed'in dudaklarına hafif bir öpücük kondurarak Teşekkür ederim, diye fısıldadı.

Reed anlayamamıştı. Kendisini bütünüyle veren o iken, sonunda teşekkür eden de oydu. Kafasının kanışığı yüzünden belli olmuştu ki Clare parmaklarını onun yüzünde dolaşırdı ve Beni sevdiğin için... Sevişmenin böylesine güzel olduğunu bana gösterdiğin için, diye fısıldadı.

Reed, Clare'i rahat ettirmek için uzaklaşmak istedi ama o iyice sokuldu. Hayır, diye yalvardı. Olduğun yerde kal. Soma gözlerim kapadı ve gülümsedi. Saniyeler içinde uykuya daldı. Reed de uyuklamaya başladığını fark etti.

Evlendiği kadın inanılmaz biriydi...

Clare uyamırken inamlmaz bir erkekle evlendiğim düşündü. Reed rahatça uzanmıştı, açık kollar yatağın tüm enini kaplıyordu.

Clare sessizce yataktan kalktı, etrafına bakındı. Elbiseleri ve çamaşırları sevimlerini hatırlaırcasına odanın her yamına dağılmıştı. İçini çekerek banyoya yöneldi. Sıcacık su dolu küvette uzanmak iyi gelecekti. Soma kocasını nasıl uyandıracasına karar verecekti.

Clare banyo kapısını kapattı ve suyu açtı. Reed'in su sesine uyanmamasını umdu. Köpüren banyo jeli bulamadı ama sıcak su bile başlıbaşına rahatlaıcıydı. Tam küvette uzanmış, başını kenana yaslamıştı ki kapı üklaıldı.

Clare mahmurca Gelsene, diye seslendi.

Kahve söyledim. Geç olmuş.

Geç mi? Uçakları on birde kalkacak. Saate bakmak aklına gelmemişti. Normalde, ancak sekize kadar uyurdu. Erken kalkmaya alışkındı.

Dokuza geliyor.

Clare Aman Tanrım! diyerek doğrulunca sular etrafa sıçradı. Bu saate kadar nasıl uyuduk?

Reed gülerek Gerçekten nedenini anlatmamı ister misin? diye sordu.

Clare havluya uzandı ve vücuduna doladı. Uçağa bu elbiseyle binemem. Odama gidip, valizimi almam lâzım. Banyoya götürdüğü elbiseyi ve çamaşırlarını göğsüne bastırarak odanın içine doğm ilerledi.

Reed Sakin ol, diyerek onu durdurdu. Omuzlarından tutarak kendine doğm döndürdü.

Karşısındaki erkeği gören Clare bir anda gerçeğe dönerek irkildi. Reed giyinmişti ama üzerinde smokini yoktu. Saçlarını taramıştı ama dünkü gibi değil, kalın örgüler halindeydi ve Kızılderili ırkını belirginleştirmişti.

Clare, onu böyle görmeyi beklemiyordu. O kadar çabuk değil... Ve ufak bir çılgılık atarak geriye sıçradı, ondan uzaklaştı...

BEŞİNCİ BÖLÜM

ReED SERTÇE Sorun ne? diye sordu.

Bir bir şey yok. Sadece aniden tutunca irkildim. Hemen giyinip, odama gidip döneyim, diyen Clare nasıl görüldüğünün farkında değildi. Hızla giyinirken elleri titriyor, başı dönüyordu. Bir şeyler çok yanlıştı ve nasıl düzeltceğini bilmiyordu.

Keşke Reed de bir şeyler söyleseydi ama inatla susuyordu. Giyinmesi bittiğinde Clare artık kocası olan erkeğe baktı. Odama gitmem gerek.

Reed başıyla onaylarken gözlerindeki yoğun bakış Clare'i olduğu yere çiviledi.

Reed Seni irkiltmekten fazlasını yaptım, derken ses tonu suçlayıcıydı.

Clare donakaldı ve gözlerini kapadı. Yüreği göğüs kafesim parçalayıp, çıkacakmış gibi atıyordu. Birden farklı göründün... Bunu beklemiyordum, diye fısıldayarak ona arkasını döndü. Ondan her zaman biraz ürkmüştü. Şimdi, orada bile, ona kütüphaneye girerken baktığı gibi bakıyordu. Soğuk ve sert. Evlilikleri, daha önemlisi, ona olan aşkı Reed'i çözmemişti. Birlikte geçirdikleri gece onun için bir anlıktı. Bunu sürdürmeye niyetli görünmüyordu.

Ben farklıyım, Clare. Ben Kızılderiliyim ve bu değişmez.

Biliyorum, ama...

Bunu unuttun, değil mi? Reed'in ses tonu yumuşak ve alçaktı, zorlukla duyuluyordu. Öfkeli değildi ama önyargılı olduğu belliydi. Sanki en başından beri Clare'den böyle bir hareket beklemişti.

Clare panikle Düşündüğün gibi değil, dedi. Evlendiğim için pişman değilim. Kim olduğunu kesinlikle bilerek bu evliliği istedim.

Reed Öyle mi dersin? diye üsteledi.

Evet... Tabii ki öyle. Bunu daha sonra konuşamaz mıyız? Tartışacak zaman yoktu. Clare ancak üstünü değiştirmeye vakit bulabilecekti. Sonra uçağa yetişeceklerdi. Daha soma, müsait olduklarında enine boyuna tartışabilirlerdi. Çıkmadan önce Reed'i öpmek istedi ama cesaret edemedi. Reed gergindi, Clare ise paniklemişti. O kadar kısa sürede aralarında çok şey değişebilmesine inanmak zordu.

Clare Lobide buluşuruz, dedi ve sessizce odadan çıktı.

Clare iki kat aşağı inerken kimseyle karşılaşmadığı için şükretti. Sanki herkes geceyi başkasının odasında geçirdiği anlayacaktı. Elleri öyle titriyordu ki kapıyı açan manyetik kartı yuvasına sokmakta zorlandı. Odaya girer girmez yatağın üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. O sabah her şey çok farklı, çok karamsardı. Reed soğuk ve içine kapamkü. Clare hatamın kendinde olduğundan korkuyordu. Kafası keşkelerle doluydu.

Zaman nasıl geçmişti? Küvete uzandığında, keyifli bir kahvaltı yapacaklarını, geleceklerini plânlayacaklarını hayal etmişti. Birçok karar alınması gerekiyordu ve Clare, evliliğin hayatlarına getireceği tüm değişiklikleri hevesle bekliyordu.

Ama şimdi düşünme zamanı değildi. Hemen harekete geçmeliydi.

Çabucak üstünü değiştirdi, eşyalarını valizine tıku ve odadan çıktı.

Reed lobide onu bekliyordu. Clare'in elindeki kartı aldı ve bankoya bırakı. Soma onun elindeki valizi aldı. Yüzüne bakmadan Taksi bekliyor, dedi.

Clare uçağı kaçıracaklarına emindi. Havaalanına ulaşp, uçağı giriş kapısına vardıklarında yolcuların hepsi yerlerine yerleşmişlerdi. Geç kaldıkları için mecburen kalan boş koltuklara oturacaklardı. Clare ayn ayn oturacaklarını anladığı anda büyük bir hayal kırıklığı hissetti.

Her şey kötü gidiyordu. Böyle olmak zorunda değildi. Daha soma konuşma fırsatı bulacaklarını düşünerek, Clare taksideki gergin havaya katlanmıştı. Hiçbir şey yapama-sa, uçahta yanyana otururken Reed'in elini tutar, sessizce iletişim kurardı. Birlikte otu-ramamakla iyi başlayan soma birden kötüye dönen günde yeni bir mini talihsizlik yaşanmıştı.

Uçuş iki saat sürecekti. Clare için en uzun süren iki saat olacaktı. Reed'in koltuğunun dört sıra önünde olduğundan onu görme ya da iletişim kurma imkânı yoktu.

Clare'in aklı karmakarışıkı. Korkularım adlandırmakta zorlanıyordu. Reed ile evlenmişti ve bu konuda hiç endişesi yoktu. Onunla evlendiğinde ne yapüğim çok iyi biliyordu ve kalbim fethettiğim Reed'e memnuniyetle söyleyecekti.

Sabah onu ilk gördüğünde bir şey değişmişti ve ona gösterdiği tepkiyi anlamaya ihtiyacı vardı. Evlendiğı adam o değildi. Akşamdan sabaha, kütüphaneye sıklıkla gelen, kara kara düşünen o erkeğı dönüşmüştü. Onu ürküten ve afallatan erkeğı... Âşık olup evlendiğı erkek duyarlı ve nazikti. İkinci bir deri gibi kuşandığı olumsuz tavırlı erkeğı benzer bir yarn yoktu.

Clare yan tarafına döndü, Boeing 767'nin küçük penceresinden görünen engebeli araziye bakü. O sırada yanında oturan ufak tefek, yaşlı kadının sesini duydu.

Bir şey kazandımız mı?

Clare önce ona konuşulduğunu anlamadı. Dönünce beyaz saçlı kadının neşeyle ona baküğim fark etti. Ah, evet. Kazandım. İçinden ani bir coşku yükseldi. Çantasında bin dolardan fazla nakit taşıdığım neredeyse unutmuştu.

Yaşlı kadın heyecanla Ben de kazandım, dedi. Bingoda beş yüz dolar! Tebrikler.

Çoğunlukla pokerde kazanırdım. Hem bingo oynamak için Vegas'a kadar gitmeye ne gerek var, değil mi? Bingoyu her zaman Şehir Kulübünde de oynayabilirim. Ama pokerden gözüm yorulunca bir süre bingo oynadım. İyi de yapmışım.

Biz de kocamla barbut oynadık. Clare ilk kez Reed'den kocası olarak bahsediyordu. Bunu yüksek sesle telaffuz etmek ne güzeldi! Vegas'a ilk gidişimdi.

Ben yılda en az iki kez giderim. Heyecanla beklemek için bir nedenim oluyor.

Biz de tekrar geliriz diye hayal ediyorum. Clare, evlilik yıl dönümlerinde Vegas'a gitmekten hoşlanacağım düşündü.

Erin ve Gary ile aynı gün evlendiklerini hatırlayan Clare'in yüreği sevgiyle kabardı. Dördü birlikte de gidebilirlerdi.

Clare'in yeni arkadaşı sohbete devam etti. Yalnız seyahat ettiğim sanmıştım.

Hayır, kocamla uyuyakaldık. Uçağı kaçırmadığımız için şanslıyız ama ne yazık ki ayn oturmak zorunda kaldık.

Clare, yabancı kadının dostça konuşmasına minnettardı çünkü bir süreliğine de olsa karmaşık düşüncelerinden sıyrılmıştı. Hem zaman daha çabuk geçiyordu. Alana indikleri anda Reed ile konuşmak ve yanlış anlaşılmalrı düzeltmek için sabırsızlanıyordu.

Tanrı biliyor ya, konuşacak çok şeyleri vardı. Evlenmişlerdi ama yeni statüleriyle ilgili elzem kararlar henüz almamışlardı. Nerede oturacaklardı? Clare, Reed'in kasabaya inmesini umuyordu. Skyute'lere ayrılmış bölge Tullue'nun birkaç mil dışındaydı. Kütüphaneye gidip gelmesi zor olurdu. Hem orada yaşamaya alışması zordu. Reed'in bu konuda anlayışlı olacağım umuyordu.

Uçak Seattle'a indiğinde öğleni geçmişti. Hava basık, kapalı ve bunaltıcıydı. Las Vegas ise sabah onda bile açık ve sıcaktı.

Clare ön sıralarda oturduğundan Reed'den önce körüğe girdi. Diğer yolcuları engellemek için ilerledi ve çıkışta bekledi.

Yaşlı kadının elinde bastonu vardı ve daha ağır yürüyordu. Seninle sohbet etmek güzeldi, diyerek Clare'e körüğün başında veda etmişti.

Reed hemen arkasından geldi. Clare, ona aşkla baktı, erkeksi görüntüsünü içine çekti. Sanki saatlerdir değil günlerdir ayrıydılar. Bakışları karşılaştı ve Reed'in ifadesi kapandı. Biçimli yüz hatları sert ve gururluydu.

Clare ilerledi ve onun koluna girdi. Nasıl geçti?

Reed ağzının içinden İyiydi, diye mınıldandı.

Clare göz ucuyla yanında oturan yaşlı kadını gördü. İkisine dik dik bakıyordu ve dostça ifadesinden eser kalmamıştı. Birlikteliklerini onaylamadığım açıkça belli ediyordu. Bir bakışın bu kadar çok şey ifade edebileceğini Clare bilmezdi. Düşmanca bakan gözlerde önyargı ve hoşgörüsüzlük vardı. Clare'in bir Kızılderili ile evli olduğunu görmekten şok olmuş gibiydi. Şimdiye kadar ona kimse öyle bakmamıştı. Yanlış bir şey yapmış, küçümsenecek biriymiş gibi duyguları sarsılmıştı.

Reed, Clare'e bakıyordu. Onun yüz ifadesini görünce bakışlarını takip etti ve kadınla göz göze geldi. Clare, onun gerildiğini fark etti. Sertçe Seni uyarmıştım, dedi. Uyarmadığımı söyleyemezsin.

Ama...

Neyse, görmezden gel. Valizlerimizi alalım.

Reed görünüşte soğukkanlı ve umursamaz gibiydi ama Clare biliyordu; onun içindeki öfkenin ateşim hissedebiliyordu. Onu suçlayamazdı çünkü kendisi de öfkelenmişti. İçinden kadının üzerine yürümek, özür dilemesini istemek geçti. Ne hakla onu ve Reed'in aşkım yargıladı? Onun önyargılarının çağdışı olduğunu Reed'e söylemek isterdi ama işe yaramayacağım biliyordu.

Dönen bagaj bandının önünde beklerken Reed ketum tavrını sürdürdü. Clare uçakta dostça konuştuğu kadının şimdi onu ve Reed'i açıkça görmezden geldiğinin farkındaydı.

Clare çok kısa bir süre soma yan Skyute Kızılderilisi olan bir adamla evlendiği için kendi akrabaları ve arkadaşlarıyla da karşı karşıya geleceğini anlıyordu.

Ailesi ise harika insanlardı ve Clare, onları çok sevdi. Ancak Reed söz konusu olduğunda nasıl tepki göstereceklerini tahmin edemiyordu. Babası hiçbir zaman Kızılderili gençleriyle çıkmamasını söylememişti ama öyle bir durum yaşanmadığından aklına bile gelmemiş olabilirdi.

Clare kalbinin derinliklerinde babasının, Reed'i onaylamayacağını hissediyordu. Belki hemen gelip söylemezdi ama duygularının bilinmesini mutlaka sağlardı.

Annesi ve iki ağabeyiyle durum öyle olmayabilirdi. Hiç şüphesiz, fikirlerim açıkça beyan edeceklerdi. Özellikle annesi, evlenmeyi çok istediği için akılsızca hareket ettiğini düşünecekti.

Hatta Jack'ten intikam almak için Reed ile evlendiğini bile düşünebilirdi.

Jack... Gün boyunca onu düşünmemişti, düşünmek istememişti. Ailesi, özellikle de annesi, Jack'i gözlerinde büyüttükleri için Reed'i kabul etmeleri zorlaşacaktı.

Annesiyle son konuşması Clare'in kulaklarında çınlıyordu. Ellie Gilroy, Clare'i sabırlı olmaya zorlamış, Jack'in işini geliştirmesi için biraz daha beklemesini tavsiye etmişti. İşini büyütme konusu sadece bir bahaneydi, Clare biliyordu. O olmasa da Jack evlenmemek için başka bir bahane bulacaktı. Bunu anlaması, gerektiğinden uzun sürmüştü. Ama Jack'le olan ilişkisinde onu savaştırmamasından daha önemli sorular vardı. Hem de çok daha önemli...

Clare kararında ciddiydi. Ailesinin ne düşüneceğini fazla önemsemiyordu. Hayat onundu ve kimden hoşlamıyorsa onunla evlenirdi. Ve Reed Tonasket'den hoşlamıyordu. O sonuca varınca rahatladı. Bu evlilik kolay olmayacaktı. Yürümesi için iki taraf da çaba gösterecekti. Clare istekliydi ve Reed'in de öyle olduğunu sanmıştı. Şimdi ise emin değildi.

Valizleri gelince Reed ikisini de aldı ve Clare'in peşinden gelip gelmediğine bakmadan ilerledi. Clare tedirgin olmuştu ama onu izlemekten başka çaresi yoktu.

Clare, onun adımlarına ayak uydurmak için koşarcasına ilerlerken Birlikte oturamadığımız için üzüldüm, dedi. Konuşmamız gereken çok şey var.

Reed, onu duyduğuna dair bir tepki vermedi. Öylesine soğuk ve uzaktı ki Clare iyice öfkelenildi. Yavaşlamadığına göre, o da uysal bir kısrak gibi peşinden koşmayacaktı! Bilerek adımlarım yavaşlattı ama anlaşılan, Reed farkında değildi. Olsaydı bile ilgileneyeceği benzemiyordu.

Clare, Reed'in kamyonetine ulaştığında valizler çoktan arkaya konmuş, kapı kilitleri açılmıştı. Bir kez daha Clare'i görmezden geliyordu.

Clare yolcu tarafında durdu ve Şunu artık keser misin? diye seslendi.

Neyi keseyim? diyen Reed'in sesi buz gibiydi. Kaputun üzerinden bakışları karşılaştı.

Ben burada yokmuşum gibi davranmayı! Uzun süre görmezden gelince kaybolacak değilim.

Buz gibi bakan gözler kısıldı sonra Reed başım döndürdü ve sertçe şoför kapışım açtı. Bende öyle, Clare! dedi. İstedğinbuydu, hatırlatırım

İstedğim neydi? Görmezden gelinmek ve düşmanca dışlanmak mı? Konuşmamız gereken çok şey var ve nerden başlayacağımı bile bilmiyorum. En azından yüzüme bakabilirsin.

Reed döndü ve ona dik dik baktı. Duruşuyla ne kadar gergin ve uzak olduğunu belirtiyordu. Clare aya konuşsa belki daha çok tepki alırdı. Sonunda Boşver, dedi ve kamyonete girdi, emniyet kemerini bağladı. Reed'in konuşmaya hazır olmadığı belliydi. Olduğu zaman konuşacaklardı.

Reed, direksiyona geçti. Aralarında santimler vardı ama gerçekte dünyalar kadar uzaktılar...

Reed, Clare ile evlenmenin hata olduğunu biliyordu. Yemin ederken bile onun çok kısa sürede pişman olacağına emindi. Ama bu kadar çabuk olacağını hesap etmemişti. Sabahleyin bazı şüphelere kapılacağını tahmin ediyordu ama Clare'i tanıdığı için onun soranları çözmeye çalışacağım bekliyordu. Evliliği hafife alacak bir kadın değildi. Las Vegas düğünü olsa bile...

Nişanlı sayıldığı erkekten ayrılması Clare'i zayıflatmıştı. Kendisi gelin olmak için yanıp tutuşurken, en yakın arkadaşının nedimesi olmak için Las Vegas'a gitmişti. Genellikle sağduyulu davranırken, gözünün önünde sahnelenen mutlu evlilik kafasını bulandırmıştı. Bütün konuşmaları o yüzdendi. Belki niyeti iyiydi ama Reed, iyi niyetin sonuçlarını iyi bilenlerdendi.

Clare evlendiğim söyleyebildiği müddetçe kiminle evlendiği fark etmiyordu. Onunla evlenmekle gururunu ve onurunu kurtarmıştı. Reed de kesinlikle istekliydi. Ama akli başında olan o olduğuna göre, bu saçmalığa son veren de o olmalıydı. Aksine, Clare'in sunduklarını coşkuyla kabul etmişti.

Reed birçok kez ahmak olduğunu düşünmüştü ama kindar olduğunu asla düşünmemişti. Ama öyleydi. Clare'i yıllardır sevdiği için, o ulaşamadığı her şeyi temsil ettiği için, onu kullanmıştı.

Belki de kadınlarla olan ününü duyduğu için Reed ile evlenmeye heves etmişti. Bundan kendisi de bahsetmişti. Belki de Reed ile evlenerek, onu elde edecek kadar kadın olduğunu dünyaya ilân etmek istemişti. Reed kendi kendine sınttı. Kadınlarla ünü ha! Buna ancak gülünürdü. Hepsi yıllar önce Suzie Milford'un söylediği yalan yüzündendi. Garip bir şekilde, zaman içinde ünü yayılmıştı.

Kadınlar, erkeklerden daha inatçıydı ve hatalarım kolay kabullenmezlerdi. Clare, onu aksi yönde kandırmadan önce, o Clare'i ikna etmenin bir yolunu bulmalıydı. Ona olan aşkı, bir kez sağduyusunu şaşırtmayı başarmıştı ama ikinci kez olmasına izin vermemeliydi.

Bir saat geçmişti ama ikisi de tek kelime etmemişlerdi. Tullue ile Seattle havaalanının arası üç saattir. Sorunu enine boyuna irdelemek için daha iki saati vardı.

Edmonds'da feribota binmeden hemen önce, Clare Bir şeyler yemem gerek, dedi. Çantasından çıkardığı ilaç şişesini sınıksız kavramıştı. Boş mideyle ilaç içemem.

Baş ağrı geri gelmişti! Reed bir anda vicdan azabıyla sarsıldı. Özeleştiri yapmaya o kadar kaptırmıştı ki onun acı çektiğini fark etmemişti.

Washington Eyalet feribotlarından birine bindiler ve kamyoneti park ettiler. Reed Sana bir şeyler getirmemi ister misin? diye sordu. Kendim iyi hissetmezken, Clare'in iki kat yukardaki güverteye çıkan merdivenleri tırmanmakta zorlanacağım düşünmüştü.

Mümkünse, lütfen.

Ne yemek isterdin?

Ne olursa... Varsa bir parça kek ve bir bardak kahve yeter.

Reed emin olamazdı çünkü uçakta onun birkaç sıra gerisindeydi ama Clare'in ikram edilen ara öğünü almadığını tahmin ediyordu. Akşamüzeri olmuştu ve bütün gün hiçbir şey yememişti. Adrenalin ve acıyla beslenmiş olmalıydı. Mümkün olduğunca çabuk dönerim, diyerek kapı koluna uzandı.

Clare bitkince gülümsedi. Teşekkür ederim.

Feribotun kafeteryasına giden Reed, ikisi için hindili sandviçler, kocaman üzümlü kekler, içecek ve taze meyve aldı. Döndüğünde, elindekileri gören Clare'in gözleri minnetle parladı.

Clare tekrar Teşekkür ederim, dedi ve kahveye uzandı. Birkaç yudum içtikten sonra sandviçinin ambalajını açtı ve yansına kadar yedi. Soma ilaç şişesinden bir hap aldı ve yuttu.

Reed uzanıp ilaç şişesini aldı ve etiketinde yazanları okudu. İşte o anda anladı! Şimdi her şey daha mantıklı görünüyordu. Olanların sebebi belliydi.

Dün gece Clare'in kendinde olmamasının iyi bir nedeni vardı. Bir kadeh şampanya içtiği hâlde ilacım da almıştı. Etiketle yazılana göre alkolle birlikte kullanılması sakıncalıydı. Sızmamış ya da sarhoş olmamıştı ama ilaç kişiliğim etkilemişti. Demek ki bu yüzden gözleri ışıldayarak ona bakıyor, barbut masasındaki hiç tanımadığı kişilere öpücükler gönderiyordu. Üstelik kendisine ne olduğunu anlamadığına da emindi.

Bir süre sonra Clare Bu sabah için senden özür dilerim, diye söze başladı. Seni gücendirmek istememiştin... O olayı geride bırakıp, konuşabileceğimizi umuyorum.

Reed Konuşabiliriz, dedi ama söylenecek bir şey olmadığımı düşünüyordu. Zihninde her şey kristal berraklığında açıldı. Eğer Clare'e çılgınca âşık olmasaydı, bir şeylerin yanlış gittiğim mutlaka fark ederdi. Dünya çapında bir ahmaktı! Elinde kalan tek seçenek, Clare'in hayatım zindana çevirmeden, evlilikleriyle oluşan hasarı onarmaktı.

Clare yumuşacık, tatlı ve samimi bir ifadeyle Öncelikle ve en önemlisi, bilmeni isterim ki asla pişman değilim, deyince Reed'in vicdam sızladı.

Clare'in sözleri Reed'i iyice bunalıma soktu. Bu işten kurtulmak istediğini Clare kolayca itiraf etmezdi. Evliliği basite alacak bir kadın değildi. Savaşmadan vazgeçmezdi. Ama ne yazık ki, onu neyin etkilediğinin farkında değildi. Durum karışıktı; Reed ile evlenme nedeni hem duygusal hem de fizikseldi.

Reed hemen cevap vermeyince, Clare Bir şey söylemeyecek misin? diye sordu. Benimle konuşmamana dayanamıyorum.

Reed Ne söylememi istersin? diye sordu. Hiçbir zaman çok konuşma ihtiyacı duymamıştı. Bu durum ise onu bir hayli şaşırtmıştı.

Benimle evlendiğine pişman olmadığımı söyleyebilirsin. Hayatımızın en büyük hatasını yapmadığımıza beni ikna etmek için söyleyebileceğin yüzlerce şey var.

Reed tam bir karmaşa içindeydi. Cevap veremiyordu.

İnanılmazsın! Benimle iletişime geçmeyi reddedersen önemli kararlar nasıl almamızı beklersin?

Ne tip kararlar?

Clare ya o soruyu duymadı ya da cevap vermeyi reddetti. Aksine kaldığı yerden devam etti. Dün gece benimle konuşmakta hiç zorlanmıyordun. Şu ana kıyasla tam bir geveze Cathy'ydin.

Geveze kim?

Boşver. Clare hızla başım cama doğru çevirdi ve dışarı baktı. En azından beni uyartabilirdin.

Saçlanmı örgü yapmayı tercih ettiğimi mi?

Clare burnundan soluyarak Hayır! dedi. Bana karşı kişilik değiştirebileceğin! Ben sandım ki... Umdum ki... Birden sustu.

Reed alçak bir sesle Kişilik değıştiren sadece ben değilim, dedi. Açıkça konuşmanın ve bitirmenin daha iyi olacağım düşünüyordu. Samnm, şampanya içmeden önce ilacımın etiketini okumalıydın, değil mi?

Öyle mi? diyen Clare çantasım açtı, ilaç şişesini buldu. Uyarıyı okuduktan sonra kaşlarını kaldırarak ona baktı. Şampanya... Bunu hiç düşünmedim. Ama ben sarhoş değildim, yani...

Evet, ama kendinde de değildin. Genellikle başkalarının tabağından bir şey alıp yemezsin, değil mi?

Clare'in yüzü soldu. Demek farklı olan buydu.

Clare kelime oyunlarına başvurmadiğı için Reed memnundu. O kadar serbest davranmana, yabancı adamlara öpücükler yollamana şaşmamak lâzım. Ya insanların içinde aşk gösterilerine ne demeli? Erkekleri sokak ortasında öpmeye alışık olduğunu sanmıyorum. Değişen biri varsa, o da şendin, Clare.

Clare dönen başım ellerinin arasına aldı.

Reed âdeta acımasızca devam etti. Benimle evlenmen de bunlardan biriydi. Gerçek değildi. Beni artık kocan olarak görmek istemeyeceğine eminim

Clare atılarak onun sözünü kesti. Bu doğru değil! Sen ne dersen de, karın olmak istiyorum. Ama sen... Bunu kabul etmeyecek kadar dikkatli ve maçosun. Bu yüzden de her şeyin suçunu bana yüklüyorsun.

Reed, Clare'in samimi olduğuna inanmaya bile cesaret edemezdi. Bana öyle geliyor ki, her şeye çok fazla itiraz ediyorsun, diye mırıldandı.

Feribot Kingston'a yanaşınca kadar Clare sessiz kaldı. Kamyonet Tullue'ya doğru hareket ettiğinde Ne yapmak niyetindesin? diye sordu. Sesinden ne büyük bir duygusal ve fiziksel çöküntü içinde olduğu anlaşılıyordu.

Reed o anda konuyu daha fazla uzatmamaya karar verdi. Hemen bitirmeyi tercih ederdi ama yine de bekleyecekti. Kısa bir süre daha bekleyebilirdi. Clare'in bir cevap beklediğim fark edince Ben sana uyacağım, dedi.

Tullue'ya varmak üzereydiler. Reed aym anda hem ayrılacakları için üzülüyor, hem de bir an önce ayrılmak istiyordu. Onun yakınında olup da kollarına almayı arzulamaması mümkün değildi. Bu kadar yakın olup, aşkım gizlemek çok zordu.

Bana mı uyacaksın?

Kendi hesabıma konuşursam, bunu senin istediğin şekilde yapabiliriz. Ne de olsa alkolle birlikte ilaç kullanan ben değildim. Reed o konuyu durmadan Clare'in yüzüne neden vurduğunu bilmiyordu. Clare zaten yeteri kadar altüst olmuştu. Bu işten çekilmek için her hakka sahipsin.

Çekilmek mi?

Evliliğin iptali için biraz geç kalmadık mı? Reed'in sesi alaycıydı.

Yani sence boşanmalı mıyız? Clare'in sesi hayal kırıklığıyla titredi ama soma hemen kontrolünü yemden kazandı. Muhtemelen, kocam yirmi dört saat bile tutamayan dünyadaki tek kadını.

Reed yorum yapamadı. İsteddiği boşanmak değildi ama karan verecek olan da o değildi. Zaten Clare'in zaafından yararlanmışken, duygulanımın hareketlerim yönetmesine izin veremezdi.

Peki ya... Ya hamileysem?

Önceki gece Reed'in düşüncelerim meşgul eden en önemli konu buydu. Düşüncesiyle bile kalbi ve ruhu mutlulukla sarmalanmıştı. Ama artık olamazdı. Çocuk bu aşamada işleri zorlaştırırdı. Sevgi ve ilgi görmesi gereken çağda farklı ırk ve kültürden gelen anne ve baba arasında kalırdı.

Reed Bu mümkün mü? diye sordu.

Clare öfkeyle Tabii ki mümkün! diye bağırdı. Gücendiği belliydi.

Ne zaman anlaşılır?

Clare omuz silkti. Ben... Evde yapılan testler var ama daha önce hiç kullanmadığım için ne kadar beklenmesi gerektiğim bilmiyorum.

Tullue'nun dış mahallelerine girmişlerdi. Birkaç dakika soma Clare'in evine varacaklardı ama daha birçok karardan en basitimi bile verememişlerdi. Her şey Clare'in evliliğiyle ilgili kararına bağlıydı.

Clare daha fazla soru duymak istemezmiş gibi ellerini kulaklarına bastırdı. Ben... Ben ne yapacağımı bilmiyorum. Düşünemiyorum... Çok emindim ama şimdi ne hissedeceğimi bile bilmiyorum.

Kararı yarına bırak.

Clare Nasıl böyle olabilirsin? diye bağırdı. Neler olduğu ümranda değil mi? Hayatımızın geri kalanı hakkında konuşuyoruz ve sen... Sen sanki çok önemsizmiş gibi davranıyorsun!

Dediğin gibi, hayatımızın geri kalanından bahsediyoruz, Clare. Öyle önemli ki burada ve başın ağrırken ne cevap verilir ne de karar!

Yani başka bir deyişle, belirsizlik içinde yaşayayım, istediğim kadar düşüneyim! Ama bu arada bize ne olacak? Yoksa o küçük... maceramızı tamamen unutmamı mı tercih edersin?

Benim unutmaya niyetim yok.

Kesinlikle öyle görünüyorsun! Clare'in gözleri parlakü ama Reed, onun gözyaşla-nm tutup tutmadığına emin olamadı çünkü bir anda soluğunu tuttu ve sarardı.

Neyin var?

Clare yerinde dikleşti, elinin tersiyle gözlerini ovuşturdu. Bir şey yok. Sadece.. yola dikkat et. O sözlerini bitirirken Reed tam önünde behren beyaz kamyoneti fark etti.

Jack Kingston...

Reed bir anda gerildi. Clare'i üzen o adamla karşılaşma fırsatı bulduğu için memnundu. Alayla gülümseyerek Clare'e baktı. Bu kadar endişeli bakma.

Lütfen, Reed, aptalca bir şey yapma.

Ne gibi?

Kavga etme...

Reed belâ arayamın kendisi olduğuna bu kadar çabuk karar verdiği için Clare'e gücendi. Belki de yakışıklı Anglo erkek arkadaşım yaralamasından korkuyordu.

Reed, Clare'in derin derin nefesler alarak sakinleşmeye çalıştığını fark etti. Saçlarını kulaklarının arkasına atan elleri titriyordu.

Reed hızlanarak öne geçti ama diğer kamyonet birkaç mil boyunca onu takip etmeye devam etti. Sonunda Reed bir kavşağa gelirken yavaşladı.

Clare büyük bir panikle Lütfen, Reed... diye tekrarladı.

Lütfen ne?

Beni hemen eve götür.

Ben de öyle yapmak niyetindeyim.

Lütfen onu görmezden gel, diye yalvaran Clare birkaç dakika içinde canlanmış gibiydi. Jack'le ilişkim bitti. Onunla bir işim olamaz.

İyi o hâlde, bunu onun da anlamasını sağlayalım.

Clare çılgın gibi Hayır! diye bağırdı.

Neden bu kadar endişelisin? Özellikle de kimin için?

Jack, senden hoşlanmıyor... Seninle Las Vegas'a uçma fikrimden de hoşlanmamıştı ve belâ çıkarmasından korkuyorum.

Problem yok, tatlım, belâ benim ikinci adım. Bu arada Reed kamyoneti Clare'in evinin önünde durdurdu ve kontağı kapattı.

Reed! diyen Clare iki eliyle onun kolunu tuttu, yalvararak gözlerine baktı. Onu görmezden gel.

Clare arkasında Jack'in öfkeli sesini duydu. Kamyonetten çık, Clare!

Clare, Reed'den bakışlarını ayırmadan Haydi, gidelim, dedi. Buna katlanmamıza gerek yok.

Reed tükürür gibi Gitmek mi? diye tekrarladı. Tatlım, hayatım boyunca hiçbir kavgadan kaçmadım, şimdi de kaçmaya niyetim yok!

ALTINCI BÖLÜM

JACK ikinci kez seslendi. Clare! Çık şu kamyonetten!

Ne yapacağına karar vermeye çalışan Clare'in beyni uğulduyordu. Reed, Jack'e olan öfkelerini ispatlamak, Clare'in onurunu kurtarmak için kavgaya hazır görünüyordu. Buna izin veremezdi. Jack bu çabaya değmezdi.

Clare sakin olmaya çalışarak Reed'e döndü. Senden hiçbir zaman çok şey istemeyeceğim ama şimdi istiyorum.

Reed çelik gibi sert bakışlarını ona dikti. Ne yapmamı istiyorsun?

Jack'le dövüşme.

Reed omuz silkerek Bu ona bağlı, dedi ve kamyonetin kapışım açıp, aşağı indi.

Jack bir anda kamyonetinden atladı, fırtına gibi ilerledi ve Clare'in kapışım açıp, inmesine yardım etmek ister gibi elini uzattı.

Clare, onu görmezden gelerek çantasım ve süveterim topladı. O arada Reed kamyonetin arkasına dolandı. Jack bir ona bir Clare'e baktı ve Konuşmamız gerekiyor, dedi.

Clare Hayır, gerekmiyor, diyerek yorgun bir iç geçirdi. Şimdi, izinle evime gireceğim. Bitkinim ve kimseyi çekecek durumda değilim.

Jack, Reed'i düşmanca süzerek Ben biraz düşündüm, diye Clare'in arkasından seslendi. Reed'e meydan okuyarak adam olduğunu ispatlamak ister gibiydi.

Clare kapısının önünde durdu ve Reed'in valizim getirmesini izledi.

Clare ile şanslı olmadığım fark eden Jack, Reed'e dayılanarak onu etkilemek ister gibi hızla evin önündeki çimenliği geçti, karşısına dikildi ve Clare'den uzak dm! diye bağırdı.

Clare ne yapacağım bilemeyerek dişlerim gıcırdattı. Tanrıya şükür ki, Reed hiç konuşmadan Jack'in önünden geçti, sundurmanın altına valizi bıraktı. Jack ise belâ çıkarmak için Reed'in hareketlerim dikkatle izliyordu.

Clare alçak bir sesle Teşekkür ederim, dedi. Her şey için.

Reed, onun gözlerinin içine baktı. Bu salakla baş edebilecek misin?

Clare başıyla onayladı. Problem değil.

Reed uzunca bir an onu süzdü. Clare öpüşebilmeyi diledi. Fiziksel iletişim söz konusu olduğunda hiçbir problemleri yoktu. Onunla evlenmekle iyi ve doğru bir şey yaptığına emindi ama o anda kafası karmakarışıktı. Şimdi giderse, bunun sonlan olacağından korkuyordu. Hayatlanm birlikte devam etmelerim sağlayacak bir yol bulmalanm gönülden istiyordu. Kalmasının imkânsız olduğunu bildiğinden Hoşçakal, diye fısıldadı. En kısa sürede görüşeceğiz.

Jack arkasından öfkeyle bağırdı. Reed Tonasket'le bir işin olamaz. Bu sondur!

Clare bir yandan kapışım açarken yumuşacık bir sesle Jack'e hitap etti. Seni uyarmalıyım, Jack. Kimi görüp kimi görmeyeceğimi söylemeye hakkın yok. Reed'i tekrar görmek istersem, bu seni hiç ilgilendirmez.

Tabii ki ilgilendirir.

Reed kamyonetine varmak üzereydi. Clare, Jack'i biraz daha oyalayabilirse, iki erkeğin kapışmasını önleyebilirdi.

Jack Bunu onun da anlamasını sağlayacağım, diyerek Clare'den uzaklaştı.

Clare daha yüksek bir sesle Hatta Reed ile evlenmeyi bile seçebilirim, diye devam etti. İsteddiği etkiyi sağlamış olmalıydı ki Jack olduğu yerde kalakaldı. Ama Reed de duraklamıştı. Bakışlarıyla sessizce onu uyarıyordu.

Jack sabırsızca Demek öyle, diye üsteledi. Her şey seninle evlenmekten ibaret mi? Bütün bunlar bunun için, değil mi? Beni kıskandıracağım sanıyorsun. Ama sana yine söylüyorum, işe yaramaz!

Jack, gerçekten umrumda bile değil. Clare valizim aldı, eve girdi ve kapıyı kapadı. Pencereden bakı, Reed'in uzaklaştığım görerek rahatladı.

Jack ne yapacağına karar veremeyerek bakındı Reed'i takip edip hesaplaşmak mıydı yoksa Clare ile tekrar şansım mı denemeliydi? Kamyonetine doğm üç adım attı, durdu, fikir değiştirerek hızla Clare'in evine doğm döndü.

Clare radyoyu açtı ve Jack'i duymazdan geldi. Banyo küvetim doldurdu, makineye çamaşır attı. Kapımın hızla vurulması devam etti. Jack Kingston'la konuşmayacaktı. Gereken her şey söylenmişti. Kendi yönünden, bu ilişki bitmişti.

Ertesi sabah uyandığında, Clare'in kafası öncekinden de karışık. Aklım toplamak için Reed ile konuşması gerekiyordu ama ne nerede yaşadığım ne de cep telefonu numarasını biliyordu. Kocas hakkında o kadar az bilgi sahibi olması can sıkıcıydı. En azından Reed, onu nerede bulacağım biliyordu.

Ama anlaşılan, soranlarım çözmek için Clare kadar acele etmiyordu...

Daha Pazartesi günü cam sıkılmış olan Clare, Çarşamba olduğunda çileden çıkmıştı. Öğleden soma Reed kütüphaneye geldi. Ön masada meşgul olan Clare, onun girdiğim fark etmemişti. Başım kaldırıp bakmasaydı hiç haberi olmayacaktı.

Öfkeli ve kırgın olduğu hâlde Clare'in kalbi sevinçle hopladı ama Reed'in kapalı ve mesafeli ifadesini görünce içi daraldı. Demek değişen bir şey yoktu.

Birkaç dakika soma serbest kalan Clare, Reed'in kütüphanenin en uzak köşesinde, macera kitaplarının bölümünde olduğunu fark etti, hızlı ve kararlı adımlarla onun yamna gitti. Etrafta başka kimse yoktu.

Reed, onu bekliyordu. Geldiğim fark etmişti ve onu yukardan aşağı süzüyordu. Clare topuzundan kurtulan bir tutam saç düzeltti. Üç gün boyunca özenle giyinmiş, Reed geldiği takdirde, Las Vegas'da yakaladıkları, dönünce kaybettikleri büyüü tekrar bulmayı ümit etmişti.

Clare Gelmen uzun sürdü, diye sitem etti ama hemen ardından sözlerim geri alabilmeyi diledi. Günlerdir onu görmek, onunla konuşabilmek için yamp tutuşuyordu.

Bütün kalbiyle duygularım haklı çıkarmasını, yaşadıklarının çılgın bir rüya olmadığım ispatlamasını dilemişti.

Kingston sorun çıkardı mı?

Hayır. Ya sana?

Reed yarım bir gülüşle Keşke deneseydi, dedi.

Ah, Reed, o buna değmez.

Reed tepki vermedi. Mesafesini koruyordu. Hâlbuki Clare, onun kollarında olmayı fena hâlde istiyordu. Onun güvenli kollarına... aşkına ihtiyacı vardı.

Bir karara vardın mı?

O som Clare'i şaşırttı. Öfkeyle Nasıl varabilirim? diye patladı.

Konuşmamız gereken çok şey olduğunu düşünmüyor musun? Hiç bu kadar kısıtlanmış hissetmemiştim. Ne evini biliyorum ne de cep telefonu numaram!

Telefonum yok.

Clare telefonu olmayan birine hiç rastlamadığından hayretle gözlerim kırıştırdı.

Reed Şimdi konuşabiliriz, derken ileriye baktı. Anlaşılan kütüphaneye biri girmişti ve birlikte görünmek istemiyordu. Akşam evine gelirim.

Kaçta?

Reed bir an tereddüt etti soma Geç vakit, dedi. Hava kararınca.

Clare Ama neden... diye söze başladı ama Reed'in çoktan uzaklaştığım fark etti. Alçak bir sesle O kadar geç? diye mırıldandı.

Reed sabretmiş ve üç gün beklemişti. Clare'in de evliliklerinin büyük bir hata olduğunu anlayacağım, hayatlarım tekrar düzene sokmak için gerekli adımları atmaya istekli olacağım ümit etmişti.

Clare'i dedikodulardan korumak istiyordu. Onunla evlendiği duyulursa Clare'in yıpranacağından, önyargılı kişilerin hakaretlerine maruz kalacağından korkuyordu. Erin ve Gary'nin düğünü yerel gazeteyle basılmıştı ve Reed ile Clare'in adları da haberde geçmişti.

Fısıltı gazetesinden duyduğu kadıyla Kingston'ın ona bir çift lâfı vardı. Anlaşılan, Clare'in arkadaşı, 'kadınım' Reed'in rahat bırakacağından emin olmak istiyordu. Reed'in ona söyleyecek sözü yoktu. Clare, Jack Kingston'dan uzak durmasını rica etmişti. Onun için yapabileceği çok şey yoktu ama isteğini yerine getirerek onu onurlandırabilirdi. Sevdiği kadın için yapabileceği ufaklık bir şeydi.

Kütüphaneye gittiğinde, Clare ile birkaç dakika yalnız kalabileceğinden emindi. Salonun köşesinde, Agatha Christie ile Mary Higgins Clark'ın romanlarının bulunduğu bölümde karşılaşınca hatasını fark etti.

Clare yüksek pencerelerden birinin önünde durmuştu ve güneş ışığı arkasından vuruyordu. Öylesine semavi, öylesine kutsal bir görünüşü vardı ki... sanki gökten inmiş bir melekti ama onu cennetin mi yoksa cehennemin kapısına mı sürükleyeceğine karar verememişti.

O kısacık anda içi öyle güçlü duygularla sarmalanmıştı ki hemen oradan uzaklaşmak istemişti. Ona dokunmamak için olağanüstü bir çaba harcamıştı. Aklım başına toplaya-madan, gözünde düğün gecelerinin anılan canlanmıştı. Clare yüzünde tatlı bir gülümseyişle ona uzandığında kendini ne kadar zayıf hissetmişti! Bu, ona tamamen yabancı bir duyguydu.

Kütüphanedeki kısa karşılaşmaları, Reed'e Clare'e karşı ne kadar zayıf olduğunu öğretmişti. Acilen bir karara varmalıydılar. Clare aklım başına toplayamadığına göre, ikisi için de karar verecek olan kendisiydi. İstedığı acil bir boşanma değildi ama gerekli görünüyordu.

Clare ile yalnız kalıp da, onu arzulamaması imkânsızdı. Bu akşam beklediğinden de zorlu geçecekti. Ona dokunmaktan kendim nasıl engelleyeceğim bilmiyordu. Ya onunla sevişmekten? Onu ne kadar önemsediyini belli etmeden, bu saçma evliliğe bir son vermeleri gerektiğine Clare'i ikna etmeliydi.

Reed, iradesinin güçlü olduğunu savunurdu. Kendini başkalarına kapatmak doğasında vardı. Hem gerekliydi de. Bilerek, kendini Tullue'nun iyi insanlarından uzak tutmuş, ıssız bir adadaymış gibi kendi kendine yetmeyi tercih etmişti.

Şimdi, Clare'e ne kadar ihtiyacı olduğunu fark edince bağımsızlık duygusu alarm vermeye başlamıştı. Ona karşı arzulan çok yüksek olmasına rağmen fiziksel bir ihtiyaç değildi. Bir tek bu kadın, çok derin duygulanna nüfuz etmeyi başarmıştı. Büyükbabası hariç, hiç kimseye Clare kadar yakın hissetmemişti. Babasının babasıyla ilişkisi eşsizdi. Kan ve ırk bağı olan ikisi, birbirlerinin parçası olmuşlardı. Hayatım yönlendiren, Skyute âdetlerine göre onu eğiten, Kızılderili olmanın anlamım öğretiren büyükbabasıydı.

Ona hayatın katı gerçeklerini öğreten ise Anglo Amerikanlardı. Kendini hem Kızılderililerin hem de beyaz adamın dünyasında huzursuz hissedince, Reed de kendi dünyasını kurmuştu. Kendim herkesden soyutlamış, sanatında huzur bulmuş, mesleğiyle tatmin olmuştu. Bütünüyle kendi kendine yetmişti.

Hayatında ilk kez, o zor kazandığı dinginliği tehdit altındaydı. Hem de Clare tarafından. İlk kez kendim zayıf hissediyordu. Onunla evlenmek hayatımın en büyük hatasıydı. Onunla evliliğin fiziksel zevklerini tadınca, benliği, ruhu değişmişti.

Aklının bir köşesinde, Reed bir kez Clare ile sevişirse, ona karşı zaafının sona ereceğini düşünmüştü. Ama yanılmıştı.

Onunla sevişmek, ona karşı iştahım kabartmıştı ve bu da Reed'in hem camm sıkıyor hem de ruh hâlini bozuyordu. Hata yaptığım kabul etmeyi reddeden bir kütüphaneci yüzünden hayatı altüst olmuştu...

Clare sabırsızca dolanıyor, beş dakikada bir pencereden dışarı bakıyordu. Jack'in araması ihtimaline karşı, telefonunu bile telesekretere bağlamıştı.

Geçen birkaç gün içinde birçok kez aramış, her seferinde son kez aradığına dair tehditler savurmuştu. Son mesajında ise, artık aramayacağım, aklım başına toplayıp, ona telefon edene kadar bekleyeceğim söylemişti.

Önce cehennemin buz tutması gerekirdi. Bir daha onunla işi olamazdı.

Yine de Jack, onu rahatsız etmeye devam edebilirdi. Şansı varsa Reed'in geldiği ana tesadüf etmezdi. Clare tekrar saatine baktı. Acaba kocası onu daha ne kadar bekletecekti? Saat dokuzu geçmişti ve endişeleniyordu. Belki de onu yanlış anlamıştı. Belki ertesi akşamı kastetmişti. Sözleri birdenbire zihninde belirsizleşti.

Evin ön tarafına bakan pencerede, Reed'in arabasının görünmesini beklerken arka kapının çalındığını duydu. Jack mi yoksa Reed miydi? Artık umru değildi. Hızla mutfığa girdi ve bakmadan arka kapıyı açtı.

Clare Hiç gelmeyeceğim düşünmeye başlamıştım, diyerek Reed'i azarladı. Onu her gördüğünde neden sert ve ani çıkışlarda bulunduğunu anlayamıyordu. Özellikle de kendini onun kollanna atmak için yamp tutuşurken. Reed'e bir gözetmekle yüreği daraldı. Sanılmasından hoşlanmayacağı belliydi. Yutkunarak onu içeri davet etti.

Kahve ister miydin? Hem arka kapıya gelmene gerek yoktu.

Kingston'm arabası ön taraftayken gerek vardı.

Jack evimi mi gözetliyor?

Reed başını salladı. Bakışları sertleşmişti. Sokağın aşağısında. Onunla evlenme, Clare! Adam sana lâıyk değil.

Seninle evliyken, Jack'le nasıl evlenebilirim ki? Tam anlamıyla saçmalıktı. Jack'le arasında her şeyin bittiğine Reed'i inandırmak ne kadar zordu! Tıpkı karanna onu ikna etmesinin çok zor olacağı gibi...

Reed vakit kaybetmeden konuya girdi. Bu evlilik meselesine kökten çözüm bulmalıyız. Henüz gelmişti ama hemen gitmek ister gibi bir hâli vardı. Hataydı. Hem de büyük bir hata. Tek seçeneğimiz var, o da boşanmak.

Ne demek istiyorsun? Ben... Ben boşanmayı kabul etmedim ki... Ne yapacağımı henüz bilmiyorum ama... Benim yerime karar vermen hiç hoşuma gitmedi.

Reed sanki onun karşı çıkmasına şaşırmış gibi güldü. Bir sandalye çekip oturdu, onu dışladığını belirtircesine kollarını göğsünde kavuşturdu.

Öyle İmtı ve sert görünüyordu ki, Clare hayata ve ona olan öfkesini kusması için onu zorlamak istedi. Geçmiş geride bırakmak zorundaydı. Evliliklerinin başarılı olabilmesi için öyle olması gerekiyordu.

Clare Ne düşündüğünü bilmem lâzım, diyerek onun karşısına oturdu. Kahve çoktan unutulmuştu. Zaten Reed de istediğini belirtmemişti.

Seattle’da tanıdığım bir avukat var. Onunla temas kuracağım ve sessizce boşanmamız için harekete geçmesini isteyeceğim.

Clare yüzündeki kamn çekildiğim hissetti. Hiç çaba sarfetmeden o evlilikten vazgeçme fikri içine dokunmuştu. İstedğin bu mu?

Reed kahredici birkaç saniye boyunca sessiz kaldı sonra En iyisi bu, dedi. Clare Bunu nasıl söylersin? diye patladı. Anlaşılan, benim fikrime itibar etmiyorsun. Sesinde alaycı bir ifade belirdi. Demek bu ilişkiyi bitirmek istiyorsun? Yani... iki ya da üç hafta içinde her şey bitecek, öyle mi? Clare ayağa kalktı ve kollarım önünde kavuşturarak dolanmaya başladı. Ne komik değil mi? Boşanma, evliliğimize kıyasla daha uzun sürecek!

Böylesi daha iyi, Clare.

Clare acı dolu bir fısıltıyla Kimin için iyi? diye sordu.

Reed cevap verene kadar sanki yıllar geçti. İkimiz için de.

Clare tartışmayacak. Reed boşanmak istiyordu ve onun isteğine saygı duymaktan başka çaresi yoktu. Sevebileceği erkeği bulduğunu sanırken, o rüyanın bitmesi için parçalıyordu.

Hamile olduğunu öğrenirsen haber verir misin?

Nasıl? Onun yaşadığı yeri bile bilmemesinin ne kadar acı verdiğini hatırlayan Clare iyice sinirlendi. Nerede yaşadığım bile bilmiyorum!

Reed, Clare’in çekmecedan çıkardığı not kâğıdına yazamayacak kadar ellerinin titrediğini fark edince, kalemi ve kâğıdı elinden aldı ve kısa bir yol tarifi yazdı. Yüreği taş gibi ağırlaşan Clare kendim nasıl rezil ettiğim düşündü.

Gelecek hafta kütüphaneye iade edeceğim kitaplar var, diyen Reed yakında görüşeceklerini ima ediyordu.

Clare başıyla onayladı. Söylenecek bir şey kalmamıştı.

Reed çekmeceyi açtı, kalemle bloknotu içine koydu. Kingston sorun çıkarırsa haberim olsun.

Clare bakışlarım kaçırıldı çünkü hayatından çıkıp gitmeye hazırlanan erkeğe bakmak ona acı veriyordu. Tüm hayalleri de onunla birlikte gidiyordu.

Bu şekilde olduğu için üzgünüm.

Clare bütün gücünü toplayarak gülümsemeyi başardı. Tamam, dedi. İrtibatta olacağım...

Reed arka kapının önünde durdu, gitmeye hazır. Clare boğazına kocaman bir yumru tıkanıldığını hissetti. Nefes almak bile imkânsızdı. İlk kez bu kadar büyük bir acı ve karmaşa yaşıyordu.

Reed’e bakamıyordu çünkü bakışlarıyla kendini ele verecekti. O nasıl bu kadar kolay gidiyorsa, kendisinin de onu o kadar kolay bıraküğüm sanmalıydı. Ama orada dikilmek ve bir şey söyleyememek çok zordu. Elleri önündeki sandalyenin arkalıgım sıkıca kavradı, umaklan ahşaba gömüldü.

Reed kapıyı açtığı anda Clare gururu bir tarafa bıraktı. Reed... Sesindeki acı kendi kulağına bile ağır geldi. Onu durdurmak cesaret isterdi.

Arkası dönük olan Reed kalakaldı. Clare titreyerek elini kaldırdı, yakarışım görmediğine şükrederek geri indirdi. Hayatımın en güzel gecesi için teşekkür ederim, diye fısıldadı.

Reed'in içinde bir şeyler kınldı. Omuzlan çöktü, derin bir iç geçirdi, kapı kolunu tutan eli cansızca yanına düştü.

Saniyeler içinde birbirlerinin kollanndaydılar; Reed'in sert ve aç dudakları Clare'in dudaklarına kapandı. Öpüşmelerinin kuvvetiyle duvara kadar gerilediler, Clare kısıp kısıp inleyene kadar şehvetle öpüştiler.

Reed Yeter! diye homurdanarak geri çekildi. Clare'e bakmaya cesareti yokmuş gibi gözlerini sıkıca kapadı.

Hayır! diye itiraz eden Clare tekrar onun dudaklarını arandı. Alt dudağına dişleyerek onu kışkırttı. Reed inleyerek onu öpücüklerle boğunca Clare çok güçlü bir duyguyla sarsıldı.

Reed tekrar başım çekti. Durmak zorundayız. Hemen şimdi!

Hayır! Clare ellerim onun saçlarına götürdü, örgülerim çözdü ve kollarını boynuna dolayarak kendine çekti, dudaklarını hafifçe dişledi. Reed titredi. Clare, onun içinde uyanan güçlü arzuyu hissedebiliyordu. Öpücük yağmuruna ara vermeden Seviş benimle, diye fısıldadı.

Reed birden durakladı. Clare ne olduğunu anlayamadan onun bileklerine yapıştı ve boynundan çözdü. Bakışlarını onun gözlerine dikti ve Evliliğimiz yürümez, dedi. Yürümüş gibi davranmak gerçeği değıştirmez.

Clare'in kıpırdamasına fırsat bırakmadan bir anda ellerim çeken Reed hızla ilerledi, kayar gibi kapıdan dışarı süzöldü ve karanlıkta kayboldu.

O sırada ön kapının zili çaldı. Jack'in geldiğini anlayan Clare umursamadı. Bacakları vücudunu taşıyamayacak kadar titrediğinden, az önce kavradığı sandalyeye kendim bırakü. Başım ellerinin arasına gömdü, derin derin nefes aldı.

Kapı zili kulaklarında çınlamaya devam ederken 'Henüz her şey bitmedi, ' diye düşündü. Evlendiklerinin ertesi sabahından beri ilk kez içinde güçlü bir ümit ışığı belirmişti. İçgüdülerine güvenemiyordu ama Reed'in en az kendisi kadar bu boşanmayı istemediğini yüreğinin derinliklerinde hissetmişti.

Cumartesi öğlen, Elbe Gilroy elindeki menüyü bırakırken Bunu pek sık yapmıyoruz, diye sitem etti. Seni çok az görüyoruz.

Clare kucağındaki peçeteyi düzelitti. Aradığına sevindim, Anne. Seninle konuşmak istediğim bir şey var.

Sanırım Jack'le ilgili.

Altmışlı yaşların başında olmasına rağmen Clare'in annesi daha yaşlı görünüyordu. Son birkaç yılın onlar için zor geçtiğini Clare biliyordu.

Babası emekli olunca günlerini birlikte geçirmeye uyum sağlamaya çalışmışlardı. Annesi hep ev hanımı olarak kaldığından, kocasının kendi alamna girmesi pek hoşuna gitmiyordu.

Clare Jack'le olan ilişkimi bitirdim, diyerek doğrudan konuya girdi.

Ah, canım, diyen Ellie içini çekti. Böyle bir şey olduğundan korkmuştum. Geçen gece Jack aradı ve babanla konuştu. Leonard'a neler olduğunu sordum ama karışmamamı söyledi. Bir Kızılderiliyle görüşüyor olamazsın, değil mi?

Clare Bir Kızılderili, diye tekrarladı. Panikle yüreği sıkıştı. Annesine, Reed Tonasket ile evlendiğim söylemeyi çok isterdi ama Reed, ondan boşanmaya çalışırken bunu ailesine söylemenin bir yaran yoktu.

Baban, Reed Tonasket'ı tanıyıp tanımadığını bana sordu.

Ah, sen Reed'i kastediyorsun! derken Clare berbat bir yalancı olduğunu düşündü. Bu konuda hiç iyi değildi. Düğünde Gary'nin sağdıçydı.

Ah, evet, bu konuda bir şeyler haırlıyorum. Düğün nasıldı? Unutmadan söyleyeyim, Erin ve Gary'nin hediyesini hazırladım. Bana hatırlat da döndüklerinde vereyim. Ne zaman döneceklerini biliyor musun?

Birkaç hafta sonra.

Hâlbuki Clare'in en iyi arkadaşına o anda çok ihtiyacı vardı. Erin her şeyi yoluna koymasım çok iyi becerirdi.

Ellie Gilroy Anlat bakalım, diye devam etti. Jack'le neler oluyor?

Clare kısaca Hiçbir şey, dedi. O kadar sevimsiz bir konuyla gününü berbat etmek istemiyordu.

Ama ben, onu severim, Clare. Baban de ben de, sana iyi bir koca olacağım düşünüyorduk.

Sizi hayal kırıklığına uğratacağım için üzgünüm ama benim artık Jack ile işim olamaz. Onu hayaümdan çıkardım. Sadece o bunu kabul etmek istemiyor. Anladığıma göre, olay çıkarmak için babamı aramış.

Ellie sandalyesinde arkaya yaslandı. Sanınm baban da öyle düşünüyor. Ona neler olduğunu soranca çok öfkeleni. Daha soma, Jack'in sana uygun olduğuna artık emin olmadığım söyledi.

Birkaç gün boyunca Reed Tonasket'la beraber vakit geçirdim. Clare sohbet eder gibi görünmeye çalıştı. Onu çok beğeniyorum.

Clare dikkatle annesini inceledi ama beklediği tepkiyi göremedi. Ellie ne meraklanmış ne de kaygılanmıştı.

O, şu harika totem direkleri oyan adam değil miydi?

Clare çabucak Evet, dedi. Çalışmalarım görmedim ama Erin çok yetenekli olduğunu söylemişti.

Samnm, kısa süre önce bölgesel yayınlardan birinde onunla ilgili bir yazı okumuştum.

Gerçekten mi? Clare'in o yazıyı görmemiş olması ne komikti! Zira kütüphane, bölgesel yayınların çoğuna üyeydi.

Eğer Reed ile çıkmaya başlarsam babam ve sen ne hissedersiniz? Clare, köpekba-lıklanıyla dolu bir denize balıklama atlamış gibi hissetti. Zamanla birlikte görüşler de değişmişti. Anne ve babasının kuşağı yeni görüşlere ayak uydurmakta zorlanıyorlardı.

Ellie Gilroy hızla başım kaldırdı ve kızıyla gözgöze geldi. Bizim iznimizi istemiyorsun, değil mi?

Clare dürüstçe Hayır, dedi.

O hâlde benim ve babamın ne düşündüğümüzün önemi de yok, değil mi?

Yok, ama yine de duygularınızı bilmek isterdim.

Ellie derin bir iç geçirdi. Otuz yaşım geçtin, Clare. Seni iyi yetiştirdiğimizi düşünüyoruz. Reed Tonasket ile görüşmek istiyorsan, bu senin sorunun. Sadece düşündüm ki Aniden sustu. Neyse, söylemeyeceğim.

Clare, annesinin ne söyleyeceğini tahmin ediyordu. Yine de konuyu açtığına memnundu. İkisi de nerede durmaları gerektiğini iyi bilirlerdi.

Ne var ki, ailesi, Reed Tonasket'le çıkmaktan öteye gittiğini tahmin bile edemezdi. Hâlbuki onların damadıydı en azından şimdilik.

Annesiyle yemeğe çıkmak Clare'i ferahlattı. En azından, Reed ile evlendiğim ailesine söyleme konusunda bir altyapı hazırladığı için sevinçten havalara uçuyordu. Annesinin eve döner dönmez konuştuklarını Leonard'a aktaracağından hiç şüphesi yoktu. Bir hafta içinde, bütün aile Jack Kingston'dan ayrıldığı öğrenilecekti. Aym zamanda Reed Tonasket ile ilgilendiğim de bileceklerdi.

Restorandan ayrılır ayrılmaz, Clare, Reed'i görmek için muazzam bir dürtü hissetti. Önce evine uğradı ve Reed'in evinin yolunu anlatan tarifi yamna aldı soma onu çok az kişinin tanıdığı Port Angeles'e yöneldi.

Aynlanmış bölgeye sapan yola döndüğü anda bütün cesaretim yitirdi. Skyute bölgesine sayısız kez gitmişti. Kabile merkezi, Kuzeybatı Pasifik bölgesindekilerin en iyisiydi ve bir sürü turist çekerdi.

Yol, Juan de Fuca Kanalına paralel olarak kıvnla kıvnla uzanıyordu. Serin, yeşil sulardan o tarafa hafif bir rüzgâr esiyordu. Rengârenk rüzgâr tulumları çılgınca titriyordu. Asfaltla kaplı yolun kenarına sıralanmış evlerin bahçelerinde Kızılderili çocukları neşeyle oynuyordu.

Balık ağları kurusunlar diye akşam güneşinin alüna serilmişti. Reed'in tarifine göre ilerlerken Clare bazı meraklı gözlerin onu süzdüğünü fark etti.

Reed'in kulübesi ki buna kulübe demek haksızlık olurdu, sadece tamamen kalın kütüklerden yapılmış köknar ağaçlarından oluşan Kuzeybatı Pasifik yağmur ormanlarının hemen kıyısındaydı. Reed telefonu olmadığı söylemişti. Görünüşe bakılırsa, elektrik olduğu da şüpheliydi.

Eve çıkan toprak yol o anda kuruydu ama Clare, tekerlek izleriyle dolu patikanın kışın, yağmur fırtınaları başladığında çamur gölüne dönüşeceğim tahmin edebiliyordu.

Clare arabasını Reed'in kamyonetinin yanına park etti ve birkaç saniye dışarı çıkmadı. İyice etrafına bakındı ve bir köpeği olmadığını anlayarak rahatlardı. Varsa bile onunla ilgilenmediği belliydi.

Etrafta kimse görünmüyordu. Clare arabasının yanında birkaç dakika bekledi. Reed'in onu görüp yamna geleceğim düşünmüştü ama anlaşılan, öyle bir şey olmayacak-ü.

Kalın ağaç kapıyı üklatması da cevapsız kaldı. O kadar yolu geldikten soma hemen pes etmeye niyeti yoktu. Ne de olsa evliydliler ve onun karısıydı. Elbette onun evine evlerine girmeye hakkı vardı.

Tokmağı hafifçe çevirince kapı açıldı. İçeri adım atmadan önce Clare kapıyı ardına kadar açık bıraktı. Gözlerinin karanlığa alışması birkaç saniye sürdü ve karşılaştığı manzara karşısında şaşkına döndü. Reed'in evi en az kendi evi kadar modern. Hatta Kanala bakan geniş pencereleriyle çok daha modern. Çok uzaklarda, Vancouver Adası bile seçilebiliyordu.

Kanepe ve koltuklar kocaman, bazalt taşından yapılmış şömineye bakacak şekilde yerleştirilmişti. Cilalı ahşap zeminde kalın, örgü bir kilim seriliydi. Duvarları birkaç yağlıboya tablo süslüyordu. Clare gözlerim onlardan alamadı ve ressamın Reed olup olmadığını merak etti.

Kocaman açık mutfak sol tarafına düşüyordu. Yatak odaları ise salondan ileriye uzanan koridorun sonunda olmalıydı.

Reed'in yakınlarda olduğu belliydi çünkü ocağın üzerinde döküm demirden bir tencere vardı. Clare inceleyince Reed'in bir tür sulu, sebzeli et yemeği pişirdiğini anladı. Harika kokuyordu. Muhtemelen, kocası ondan daha iyi bir aşçıydı.

Clare çantasını kenara bıraktı ve kendim evinde hissetmeye karar verdi. Eline bir dergi aldı, derin, yumuşacık koltuğa gömülerek Reed'i beklemeye başladı.

Fazla sürmedi. Henüz kapıya ulaşmamışken Clare, onun geldiğini anladı. Sert adım sesleri ahşap verandada yankılanıyordu.

Reed üç adımda eve girmişti. Clare.

Reed'in üzerinde gömleği yoktu, teni ince bir ter tabakasından ötürü parlıyordu. Saçlarını serbest bırakmış, alnının üzerine deri bir şerit bağlamıştı. Öyle erkeksi ve güçlü görünüyordu ki, ona baktığı an Clare'in kalbi duracakmış gibi oldu.

Clare sıcacık gülümseyerek Merhaba, dedi. Ben... Ben düşündüm ki... Belki hamile olup olmadığını bilmek istersin.

YEDİNCİ BÖLÜM

HAMİLE MISIN? Reed, Clare'in şiş kamında aşklarının meyvesini taşıdığı öyle çok hayal etmişti ki yüreği birden hopladı.

Henüz bilmiyorum. Evde yapılan testlerden aldım.

Reed endişeyle baktı. Tullue'dan mı? Öyle küçük bir kasabada bunun amnda duyulacağım ve dedikoduların başlayacağım biliyordu.

Hayır. Port Angeles'daki bir eczaneye gittim. Tamdık biriyle karşılaşmadım.

İyi.

Reed, Clare'in gözlerinde anlık bir acı yakaladığını sandı. Öyleyse bile, bunu anla-yamıyordu.

Clare gergince Nasıl yapılacağım prospektüste okudum, birkaç dakika içinde öğreneceğiz, diyerek çantasına uzandı, içinden küçük bir torba çıkardı. Birlikte yapmamızın uygun olacağım düşündüm.

Reed hafif bir sesle Kızgın mısın? diye sordu.

Clare gözlerim kocaman açarak Kızgın değilim... Samrım heyecanlıyım, dedi. Doğal şekilde belli olmasım bekleyebilirdim ama bilmek istedim. Senin de isteyeceğim düşündüm.

Ben de isterim. Reed içindeki karmaşık duygulan tanımlamakta güçlük çekiyordu. Başlarda sadece merak ediyordu ama giderek, Clare'in onun çocuğunu doğurabileceği ihtimaliyle kalbi aşk ve coşkuyla doluyordu.

Eğer Clare hamileyse, onu evine taşıyacak, hayatı boyunca ona işkence etmiş olan önyargılı, dar görüşlü insanlardan koruyacaktı. Onu dış etkenlerden korumak için her şeyi yapabiliirdi.

Eğer test olumsuz çıkarsa başlattığı boşanma sürecine devam edecekti. Seattle'daki avukatın telesekreterine mesaj bırakmıştı ama Pazartesi günü tekrar arayacaktı.

Hazır mısın?

Reed çoktan hazırды ama sessiz kaldı.

Clare dikkatle onu süzdü sonra tedirgince Öğlen annemle yemek yedik, dedi.

Sesindeki garip ton Reed'in dikkatim çekti. Ya sözlerinin farklı bir anlamı vardı ya da annesinin tepkisini ondan gizliyordu. Evet?

Az daha evlendiğimizi söyleyecektim ama yapmadım... Yapamadım çünkü şu boşanma işine çok kararlı gibisin. Ama ben karın olmaktan mutluyum... Ve benim için çok önemliyken değilmişsin gibi davranmak zoruma gidiyor.

Annene ne kadarım söyledin?

Clare bakışlarını yerdeki kilime dikti. Ben... Ben, seninle çıkmak istediğimi söyledim.

Reed bir anda gerildi. Bayan Gilroy'un tepkisini tahmin edebiliyordu. Clare'in, ailesinin fikrine önem verdiğim bilmek içini öfkeyle doldurdu. Söylemesine gerek yoktu, onu asla damatları olarak kabul etmezlerdi.

Senin her şeyin gizli kalmasını tercih ettiğim biliyorum ama ben rol yapmayı hiç sevmem. Biz evlendik ve neredeyse bir hafta oldu. Sen fikrini değiştirdin diye ben bunu unutacak değilim.

Reed Annenle neler oldu? diye üsteledi. Clare'in oraya neden geldiği şimdi anlaşılmıştı. Hamilelik testi bahaneydi. Annesiyle konuştuklarından ötürü oraya gelmek zorunda kalmıştı.

Kinlinle çıkacağıma karar verecek kadar büyüdüğümü söyledi ve konu orada kapandı.

Memnun olmadı. Reed hiç şüphe duymadan söylemişti çünkü anne ile kızı arasında konuşulmayanların ne olduğunu tahmin ediyordu.

Clare, ona cevap vermedi ve testi hazırlamaya devam etti. Reed ise dışarı çıktı ve verandada dikildi. Az soma Clare de yamna geldi.

Birkaç dakika beklememiz gerekiyor.

Reed o dakikaların hayatının en uzun dakikaları olacağı düşünüyordu.

Clare için de öyle olmalıydı. Karşıdaki ormanın gür yeşilliğine bakarak Burası çok güzel, dedi.

Reed başım gökyüzüne çevirdi. Kara bulutlar hızla toplamyordu, hava birden kararmıştı. Az soma fırtına kopacaktı. İyisi mi, araç gereçlerim toplamalı, atölyeyi kapatmalı ve fırtına geçene kadar Clare'i orada tutmalıydı. Hiç açıklama yapmadan verandadan inip, yürümeye başladı.

Clare Nereye gidiyorsun? diye onun arkasından seslendi.

Atölyeme. Birkaç şey yapmam lâzım.

Seninle gelebilir miyim? Birkaç dakika ama yalnızken geçmek bilmiyor.

Reed başıyla onayladı. Biliyordu ki onunla geçirdiği her an Tannmn ona büyük bir lütfuydu. Maksudı kabalık etmek ya da onu dışlamak değildi. Sadece yamnda birinin varlığına alışık değildi ve bunu dillendirmeye de gerek duymuyordu.

Clare biraz gururlu, biraz kararsızca ona baktı.

Reed Atölyemi göstermekten memnun olurum, deyince Clare'in yüreğinin derinliklerinden gelen sıcak bir gülümseyişle ödüllendirildi.

Clare elini tutunca, o beklemediği davranışla Reed şaşırdı ama parmakları otomatik olarak onun parmaklarına kenetlendi. Onunla birlikte olup da onu arzulamaması mümkün değildi. Fırtına geldiğine göre daha birkaç saat evde birlikte olacaklardı. Onunla sevişmeden nasıl durabileceğim merak ediyordu.

Büyük bir atölyeye girdiler. Clare Arkada bu binanın olduğunu fark etmemiştim, diyerek merakla etrafına bakındı.

Reed'in bütün öğleden soma üzerinde çalıştığı kütük birkaç gün önce kesilmişti ve havada sedir yağı kokusu vardı. Uzunca bir dikkörtgen şeklindeki kırmızı ağaç bloğu birkaç hafta içinde fırtına kuşu, ayı ve somon balığının birlikte resmedildiği, yaklaşık iki buçuk metrelik bir toteme dönüşecekti. Eylül ayında açılacak bir parka konmak üzere Los Angeles belediyesi tarafından sipariş edilmişti. Reed iyi gittiğine inanıyordu ama bakalım bitmiş ürün neye benzeyecekti...

Clare, sedir ağacı kütüğünün etrafında dolaşarak Korkarım, totem direkleri hakkında pek az şey biliyorum, dedi. Parmaklarım kuş figürünün henüz belirginleşmiş gözlerinde ve gagasında dolaşırdı.

Bizim kültürümüzde totem direkleri yazılı sözlerin yerine geçer. Birkaç yüzyıl önce, insanın tarihini, kabilesini ve savaşlardaki başarılarını yansıttırdı.

Ya şimdi?

Şimdi sadece parkların girişini süslüyorlar.

Bu da öyle bir yere mi gidecek?

Reed sadece başını salladı.

Nasıl bir figür olacak?

Reed dikkatle şekli anlattı, kuşun, ayının ve balığın nasıl yerleşeceğini tarif etti.

Peki, bunların bir anlamı var mı?

Reed, Clare'i şüpheyle süzdü. Acaba gerçekten merak mı ediyordu yoksa kibarlık olsun diye mi soruyordu? Ama bakışları ne kadar samimi olduğunu anlaıyordu.

Fırtına kuşu, bütün Kızılderililer için yardımsever ve koruyucu ruh anlamına gelir. Ayı ise büyük bir gücü, beceriyi ve cesareti simgeler.

Ya somon balığı?

Somon, üremenin, ölümsüzlüğün ve zenginliğin sembolüdür. Reed totem direkleri oyanların kullandığı diğer sembolleri de anlattı. Kuzgun, baykuş, dalgıçkuşu... Yıllar boyunca bütün o figürleri ağaçlara işlemişti.

Sanatının ne kadar tanındığının farkında değildim. Annem, Washington'da yayınlanan dergilerden birinde okuduğu makaleden bahsetti. Ben atlamışım. Clare konuşurken Reed de atölyeye dağılmış olan tornavidaları, çekiçleri topladı. Yerel gazetelerin makaleden alıntı yaparak haber yazmamalarına şaşırdım.

Röportaj yapmak istediler ama reddettim.

Ama neden?

Reed omuz silkti. Tullue'da melez bir baş belâsı olarak tanınıyorum. Fikirlerini değiştirmek için bir neden bulamadım.

Ama

Reed Eve dönelim mi? diyerek onun sözünü kesti. Tartışmak istediği bir konu değildi. Ne kadar başarılı olursa olsun, Tullue sakinlerinin gözündeki imajım değiştiremezdi. Onlara göre, sorun çıkaran biriydi ve mademki buna inanmak istiyorlardı gerçeği göstererek onları hayal  leminde çıkarmaya gerek yoktu.

Eve geri dönerlerken Clare garip bir şekilde sessizdi. Reed, ona ne olduğunu anlayamadığından ş mineyi yakmaya koyuldu.

Birkaç dakika soma Clare Bu nedir? diye sordu. İlk geldiğimde gördüm ve merak ettim. Ne kadar güzel.

Üç yıl önce, Reed'in karaceviz ağacından yonttuğu mini totem direğim gösteriyordu. Bir gökkuşağı, kartal ve somon balığı oymuştu. O totem Reed için çok anlamlıydı çünkü onu Clare'in g len gözlerini sembolleştirmek için oymuş ve Gülen Gökkuşağı adım takmıştı. Onu birkaç yıl önce yontmuştum.

Gökkuşağı mı?

Reed Evet, dedi.   melmiş, ş mineyle uğraşıyordu. İstersen sende kalabilir. Aniden aklına gelerek önermişti ama eğer Clare kabul ederse çok sevinecekti.

Totemi, Clare'i düşünerek yapmış, detaylarıyla haftalarca uğraşmıştı. Ona verdiklerine karşılık ufacık bir armağandı. Ona verdiği yüzüğü takmaya devam ettiğinin de farkındaydı. Boşanmaya kararlı olmasına rağmen, Clare'in yüzüğünü takmasına memnun oluyordu. Reed, bunu alamam.

Lütfen. Almam istiyorum.

O hâlde kabul ediyorum. Gerçekten çok güzel. Teşekkür ederim.

Kum odunlar anında alevlendiler. Reed ayağa kalktı. Az soma gelirim, diyerek oturma odasından  ık . Temizlenecek ve gömlek giyecekti.

Yaklaşan fırtınanın etkisiyle hava iyice kararmış . Reed oturma odasına döndüğünde Clare camın önünde arkası dönük dikiliyordu. Reed onun  zg n olduğunu hemen hissetti. Clare?

Test... Olumsuz... Hamile değilim.

Clare'in sesi zor duyuluyordu. Arkasını dönmeyince Reed, ona gitti. Onu hissetmiş olmalı ki Clare birden döndü, ona sarıldı ve başım göğsüne gömdü. Reed hiç düşünmeden ona sarıldı, o anın tadına vararak gözlerim kapat .

Reed, Clare'in saçlarım yüzünden  kti, yumuşacık bir sesle  z ld n m ? diye sordu. Testin sonucu duygularım iyice kaņř rmıřtı. Clare'i öyle kollarında tutarken sonuca sevinemiyordu. O kadar sıcak ve narindi ki... İçinde büyüyen arzunun etkisiyle nabzı hızlanmaya başlamış .

Clare dürüstçe Bilmiyorum, diye cevap verdi. Evliliğimizin devam edeceği kesin değilken hamile kalmamın zamanı değil. Bir sürü sorun

çıkacaktı ama bir yandan da... Clare birden susunca Reed Evet? diye üsteledi.

Sorunları çözebilirdi de...

Bu nasıl olacaktı?

O zaman belki benden kurtulmaya bu kadar hevesli olmazdın. Clare'in sesindeki incinme Reed'i kısıktırak yakaladı. Clare anlayamazdı, o da açıklayamazdı. Ona her dokunuşunda veya öpüşünde, ayrılması daha zor oluyordu. Giderek, onu hayatında görmeye daha çok alışıyordu.

Reed Haydi, oturalım, dedi. Onu kollarında tutmayınca daha akli başında davranacağım umuyordu.

Clare kanepeye oturanca Reed de onun yanına oturdu. İkisi de alevlenen kütüklere bakarken Reed ne olduğunu anlayamadan Clare'in kollarına vücuduna dolanmış buldu. İkisinin de kıpırdadığını hatırlamıyordu; sanki manyetik olarak birbirlerine çekilmişlerdi. Clare, ona iyice sokuldu, kollarına okşayarak Ailenden bahsetsene, dedi.

Babam ayrılmış bölgede doğmuş ve büyümüş. Orduya yazılmış ve başarılı olmuş. Askeri uçak kazasında ölmüş. Onu hiç tanımadım.

Ya annen?

Reed'in annesi hakkındaki anılan belirsizdi. Ne kadar çabalasa da yüzünü gözünde canlandıramıyordu. Fotoğraflardan bildiği kadıyla, sanşın, narin ve güzeldi. Birliğiyle Doğudayken babama âşık olmuş. Ailesi babamı onaylamamış. Onlar evlenince irtibatla-nm kesmişler.

Ne hazine.

Babamın ölümünden soma annem, ailesiyle görüşmek istemiş ama onlar kabul etmemişler. Ölüm kâğıdında ne yazdığım bilemem ama büyükbabam, onun kalbi kınldığı için öldüğünü söylerdi. Dört yaşımıdayken burada, büyükbabamla yaşamaya başladım. Anneni haürlüyor musun?

Çok az.

Seni çok sevmiştir.

Reed sessiz kaldı. Annesinin hayatından kıymetli bir ders çıkarmıştı. Sevgi uğruna dünya değıştirmenin bedeli ağır oluyordu. Babasının, annesiyle evlenmeyi enine boyuna düşündüğüne emindi ama demek ki yanlış hesap etmişti. Babasının ölümüyle, annesi ve o kimsesiz kalmışlar, dışlanmışlardı. Anne ve babasının başına gelenler onlara örnek olmalıydı. Gerçi çağ değışmişti. Irkçılık ve önyargı eskisi kadar etkin değildi. Ama yine de vardı ve ne Clare'i öyle bir ortamda bırakmak ne de o düşmanca ortama yeni bir çocuk getirmek istiyordu.

Yağmur birden başladı, ağır ve sert damlalar camlara vurdu. Şimşekler ardarda çakıyor soma da şiddetli bir gökgürültüsü kopuyordu. Clare korkuyla dışarı bakı.

Reed Yakında geçer, diye onu teselli etti. Yemeğe kalır mısın?

Clare başıyla onayladı. Yemek harika kokuyor. Bu kadar iyi bir aşçı olduğunu bilmiyordum. Zaten hakkında hiçbir şey bilmiyorum ki...

Reed duymazdan geldi. Ona hayatım ne kadar çok açarsa o kadar savunmasız kalacaktı. Keşke Clare'in onu neden bu kadar derinden etkilediğini bilseydi. Birlikte oldukla-nnda, olağanüstü canlı, sakın ve annesi babası hayattaymış gibi sevgiyle sarmalanmış hissediyordu.

Reed Yemeğe bakayım, diyerek ondan uzaklaştı. Clare kollanndayken kalbi sızlıyordu. Onunla rahat ve huzur içinde otururken giderek çıldırıyordu. Düşün gecesinin anılan ona âdetâ işkence ediyordu. Ne de olsa bir aziz değildi...

Clare de onun peşinden mutfağa girdi. Ben de sofrayı kurayım.

Reed ocağın başında durmuş, gevşemeye, gözünün önüne gelen erotik hayalleri dağıtmaya çalışıyordu. Clare, ona neler yaptığının ya farkında değildi ya da anlamayacak kadar masumdu.

Masaya karşılıklı oturdular. Sabahtan beri bir şey yemediği hâlde Reed'in iştahı yoktu. Akıllı Clare'deydi. Ona dokunmak hiç de akıllıca değildi.

Reed Sen de ailenden bahsetsene, derken merak ettiği için sormamıştı. Clare'in hakkında daha çok şey bilmeliydi çünkü avukat bazı bilgiler isteyebilirdi.

Üç çocuğun en küçüğüyüm. Ağabeylerim Seattle'da yaşıyor ve çalışıyorlar. Büyüğü Danny, muhasebeci. Ken ise ilaç firmasında satış elemam. Durmadan seyahat ediyor. İkisi de evli mi?

Clare başıyla onayladı. Altı tane yeğenim var. Babam ağaç kesme işindeydi ama emekli oldu.

Tullue'da mı doğup, büyüdün?

Clare bir parça ekmek koparıırken başıyla onayladı.

Ya üniversite?

Washington Üniversitesine gittim. Daha iyi bir iş bulamazdım. Kütüphane şefi Bayan Gordon emekli olmak istiyordu, ben mezun olana kadar bekledi.

Neden evlenmedin? Reed önceki somlarıyla bu somya yöneldiğini fark etti. Clare hakkında asıl bilmek istediği buydu.

Clare çatalım kenara bıraktı. Reed ifadesini çözmekte zorlamıyordu ama geildiği belliydi. Uzun hikâyeyi mi yoksa kısasım mı tercih edersin?

Reed omuz silkerek seçimi ona bıraktı. Clare o anda tam da daha önce bildiği ciddi kütüphaneci gibiydi. Çenesini gururla dikti. Bakışları berraktı. O güzel, öpülesi dudaklanm sımsıkı kasmışü.

Kisasım söyleyeyim. Hiç kimse teklif etmedi. Clare çatalım tekrar eline aldı.

Anglo erkekleri hep böyle ahmak mı oluyor? Reed, onun güzelliğine kör oldukları için şaşkındı.

Beyaz adamlar, Kızılderili erkeklerinden daha ahmak değiller. Hatırlarsan Reed, sen de benden kurtulmak için pek heveslisin. Başkalarım suçlayacağına... Kendine... Clare gerisim getiremeyerek sustu.

Reed daha fazla dayanamayacaktı. Onu öpmemeye kararlıydı ama bakışlarındaki acı bunu imkânsız kılıyordu. Yerinden kalkıp, ellerim masaya dayadı ve Clare'e doğm eğilip, gözlerinin içine bakü.

Clare şaşkındı. Ne var ki?

Reed gözleri aym seviyeye gelecek şekilde çömeldi. Dikkatle süzerken, ondaki sıcaklığı ve ihtirası nasıl görmezler diye hayret ediyordu. Ama sonra anladı. Diğerleri görmüyordu çünkü Clare'in kendisi de farkında değildi. Gerçekten bilmiyorsun, değil mi?

Aklı karışan Clare başım iki yana salladı.

Reed kollarım onun beline doladı, kendine çekti, yavaşça ama uzun uzun öptü. Clare içini çekerek kollarım onun boynuna kenetledi ve kendim bıraktı. Reed dizlerinin üzerine çöktü ve Clare'i kucağına çekti. Çılgınca öpüşmeye başladılar. Clare'i öpmek Reed için cennete gitmek gibi bir şeydi. Ancak o zaman içindeki huzura keşfediyordu. Arzulan, şöminedeki alevler gibi bir anda yükseldi. Derin soluklar alarak bir şeylere tutunmaya, kendim kontrol etmeye çalıştı.

Ya hemen duracaktı ya da oracıkta, mutfağın zemininde onunla sevişecekti. Clare'in haz dolu iniltileri de bunu gösteriyordu.

Reed tereddüt edince Clare, onu öpmeye başladı. Önce çekinerek soma daha cesurca dudaklarım emiyor, dilini ağzımn içine sokuyor, hafifçe inleyerek onu kışkırtıyordu. Reed Clare... diye homurdanarak toparlanmaya çalıştı.

Birbirlerine verdikleri hazla soluklan sıklaştı. Clare Reed... Lütfen... diye yalvararak ona ne kadar ihtiyaç duyduğunu hissettirdi. O kadar güzel ama masumdu ki tam olarak ne istediğim bile söyleyemiyordu. Bunu anlamak Reed'i öpüşmelerinden daha güçlü etkiledi.

Reed dudaklanm çekti ve Durmalıyız, diye inledi. Az daha ileri giderlerse dönülmeyecek noktaya geleceklerdi.

Neden? diye mınıldanan Clare, onun kulak memesini dişledi. Reed içinde sıcak ve keskin bir arzu hissetti.

Çünkü durmazsak buracıkta sevişeceğiz.

Ama... Biz evliyiz.

Clare, hayır! Reed, onu bileklerinden kavradı ve boynuna dolanan kollarım çözdü. Ondandır duygusal olarak kopmak fiziksel olarak kopmaktan çok daha zordu. Ayağa kalkıp, uzaklaştığında bacakları titriyordu. Ateşe bakayım, diyerek oturma odasına geçti. Sesinin ne kadar zayıf çıktığına kendisi bile hayret etmişti.

Clare perişan bir hâlde bir süre oturdu ve titremesinin geçmesini bekledi. Soma ayağa kalktı ve masadaki tabakları lavaboya taşıdı.

Reed Bırak, öyle kalsın, diye seslendi.

Beş dakika sürmez, diyerek Clare işine devam etti. Toparlanabilmesi için bir şeylerle oyalanmalıydı.

Bir kez daha kendim rezil etmişti. Onunla sevişmesi için Reed'e yalvarmıştı. Belki sözlerle değil bir daha asla yapamazdı ama kalbiyle ve dudaklarıyla ne istediğim anlatmıştı. Bir kez daha Reed, onu reddetmişti.

Ne garipti ki, Reed kasabadaki erkeklerin onu görmediklerini iddia ederken kendisi de onu bir kenara fırlatıyordu. Gözlerine dolan yaşları daha fazla zaptedemeyeceğini biliyordu. Ama gururu buna izin vermeyecekti. Bulaşıkları bitirdi ve oturma odasına geçip, çantasını aldı.

Reed'in olduğu yere kaçamak bir bakış fırlatan Clare Artık gitmeliyim, dedi. Reed şöminenin başında ayakta duruyordu, arkası ona dönüktü. Yemek için de test konusunda destek olduğun için de teşekkürler. Avukat arayınca haber ver.

Reed sertçe Gidemezsin, dedi. Fırtına henüz geçmedi.

Birazdan geçer.

O hâlde o zamana kadar bekle.

Clare, onunla tartışmak istemiyordu ama kendim daha fazla rezil etmeden hemen oradan çıkmak zorundaydı. Onca çabaya rağmen alt dudağı titremeye başlamıştı. Tek bir kelime bile ederse hıçkırmaya başlayacaktı. Bunu göze alamazdı.

Reed öfkeyle Birbirimize her dokunuşumuzda ateşle oynuyoruz! dedi. Bana öyle bakmanın bir yaran yok.

Sana mı bakıyorum?

Bir kelime daha ve gözyaşlarına boğulacaksın.

Kendimi kontrol edebilirim! diye öfkeyle bağırarak Clare, onu o kadar iyi çözmesine sinirleniyordu. Öfkesi olmasaydı aynen dediği gibi yapacaktı.

Reed asabice gülümsedi, kendini tutmasa kahkaha atacaktı. Ne demek istediğimi anlamamış gibi yapma. Devam etseydik neler olacağım ikimiz de gayet iyi biliyoruz. Olmaz, Clare. Bir daha olmamalı.

O sözlerle, Clare tokat yemiş gibi hissetti. Bir an kasabamın erkeklerinin ahmaklığından dem vururken, hemen arkasından ondan sessizce boşanmaya çalışıyordu. Evliydi ama eş olmasına fırsat tanınmıyordu. Bir gece inamlmaz bir gece birlikte olmakla evlilik birliği kurulmazdı ama anlaşılan, Reed'in istediği buydu.

Clare minik totemi aldı ve hızla evden çıktı. Gurur edip almayacaktı ama son anda almaya karar vermişti. Ne de olsa hediye reddedilmezdi.

Yağmur durmuştu ama hava hâlâ ağır ve kasvetliydi. Clare verandadan inince ağaçlardan ve çatıdan üzerine düşen damlaları hissetti. Arabasına doğru ilerledi.

Clare. Clare arkasından seslenen Reed'in sesindeki çaresizliği sezdi.

Arkasına dönmeden, omuzunun üzerinden Fırtına geçti, diye seslendi. Kalmam için bir neden yok.

Reed ona yetişti, omuzlarından kavrayıp, kendine çevirdi. Dinle beni!

Merak etme, Reed, mesajım gayet iyi anladım. Ama yine de çifte standardına hayret ettiğimi söylemeliyim.

Reed Sen neden bahsediyorsun? diye bağırdı.

Sen de beni üpkı Jack gibi, eş olarak istemiyorsun. Aralarında derin bir sessizlik oldu. Köknarların hıştısını duydular. Clare Hiç merak etme, diye devam ederken onun yüzüne hiç bakmadı. Boşanacaksın.

Reed'in çenesi kasıldı, dişlerim sıkı. Uzaklara bakarak Anlamıyorsun, dedi.

Ama anlıyorum. Hem de çok iyi.

İşte o zaman Reed, onu bıraktı. Ama sadece elleri bırakmıştı. Arabasına binmesini izlerken öylece baktı. Onu zihnen ve kalben bırakması imkânsızdı.

Clare, Reed'in de onu en az kendisi kadar istediğine emindi. Ama onu tutan başka bir şeyler vardı. Öyle şeyler ki tüm hayatım etkilemişti. Hiç kimsenin onun için önemli olmasına izin veremiyordu. Onu hayaüna sokmamakta kararlıydı ve şimdi de herkesin yaptığı gibi bir kenara fırlatıyordu. İzin vermediği sürece ona yaklaşamayacaktı. Onu istemiyordu. Clare bunu kabul etmek ve hayatına devam etmek zorundaydı.

Yarım saat soma, evinin önünde durduğunda Clare kendim toparlamaya çalıştı. Hava açmış, bulutlar dağılmıştı. Güneş yeniden parlıyordu.

Clare, Jack'in kamyonetinin park edilmiş olduğunu fark etti. Bir anda cam sıkıldı. Onunla uğraşacak durumda değildi ama anlaşılan, seçeneği yoktu.

Clare arabasını park etti. Jack, omuzlan çökmüş, yenik bir ifadeyle ön verandasında oturuyordu.

Jack yalvanrcasına ona baktı ve Merhaba, Clare, diye seslendi.

Clare sabırlı ve güçlü olmak için dualar ederek ona doğm ilerledi. Jack.

Jack ayağa kalktı ve Clare, dedi. Kazandın, bebeğim, sen kazandın.

Yanşmada olduğumuzu bilmiyordum.

Jack yorum yapmadan devam etti. Böyle devam edemem. Seni ne kadar özlediğimi söylememi istiyorsun tamam, bu kadannı hak ediyorsun. Seni özledim. Söylediğin birçok şeyde haklıydın.

Ona itiraz etmenin yaran olmadığı Clare artık öğrenmişti. Hem o anda kendim hiçbir konuda haklı hissetmiyordu. Jack'i üç yıl bekledikten sonra ondan bir an önce kurtulmaya çalışan başka bir adamla evlenmişti.

Haklı olduğumu düşündüğüne sevindim.

Seni seviyorum, Clare. Aynldığımızdan beri perişanım. Sensiz yaşayamayacağımı anladım. Jack dizlerinin üstüne çöktü, cebinden kırmızı kadife bir kutu çıkardı. Benimle evlenir misin, Clare? Beni bu sefillikten kurtarıp, eşim olmayı kabul eder misin?

SEKİZİNCİ BÖLÜM

CLARE, Jack'in ciddi olduğunu anladı. Yıllardır, onun karşısında aşk dolu bakışlarla durmasını ve hayatım paylaşmayı teklif etmesini beklemişti ama şimdi Jack'in hayatından sessizce kaybolması için her şeyini verebilirdi.

Jack kutunun kapağını açıp, tek taş pırlantayı gösterdi. Hadi ama bir şeyler söyle. Çok şaşırdığının farkındayım.

Clare Jack... Ne söyleyeceğimi bilemiyorum, diye fısıldadı. Cevabından şüphesi olduğundan değildi. Birkaç hafta önce olsa, sevinçten havalara uçacağını, mutluluk göz-yaşlan dökceğim düşününce kendine hayret etti.

Şimdi ise sadece pişmanlık ve hüznü bir utanç duyuyordu. O teklifin çok geç geldiğinin bilincindeydi ve buna şükrediyordu.

Taşın büyüklüğü aklım başından aldı, değil mi? diyerek Jack, onun eline uzandı. Yüzüğü parmağına geçirmek niyetindeydi. Clare elini hemen çekemeyince Jack turkuaz taşı yüzüğü fark etti. Bu da nedir?

Clare, Reed'in yüzüğünü o gecedan beri hiç çıkarmamıştı. Sadece alt kısmına bant sararak parmağından düşmesini engellemişti.

Jack Erkek yüzüğüne benziyor, diye yorum yaptı.

Clare elini çekti. İçeri gel. Konuşmalıyız.

Ben de bunu söyleyecektim. Önümüzdeki haftalarda yapılacak çok şey var. Gerekli düzenlemeleri yapmak için annenden yardım istemelisin. Düğünü kısa sürede yapmak istediğim tahmin ediyorum. Böylesi bana da uyar. İyisi mi, fikrimi değiştirmeden beni kapmaya bak. Jack kendi şakasına kendisi güldü.

Clare eve girdi, çantasını ve totemi bir kenara bıraktı. Bir şey içmek ister misin? diyerek buzdolabının önünde durdu. Düşünceleri karmakarıştı. Jack'i incitmek istemiyordu. Hazırda buzlu çayım var.

Jack Benim istediğim... diyerek ona yaklaştı, beline sanlıp, ensesinden öptü. Birazcık takdir.

Onun dokunuşunu itici bulan Clare geri çekildi. Şimdi olmaz.

Jack ilk kez bir şeylerin ters gittiğini anladı. Şimdi olmaz da ne demek? Sanki evliymişiz gibi davranıyorsun. Biliyorsun, Clare, bu hep aramızda sorun oldu. Sana dokunmamdan hiçbir zaman pek hoşlanmadın ama tatlım, bu artık değişmeli.

Clare, onun haklı olduğunu fark etti. Aym anda, Reed ile öyle hissetmediğim de hatırladı. Jack'in yanında buz gibiydi ama Reed'in yarandayken alev alıyordu...

Clare Jack, dedi. Lütfen otur. Öyle konuşmalıydı ki hem onunla evlenmeyeceğini kesin bir dille söylemeli hem de gururunu kırmamalıydı. Bir sandalye çekti ve onun karşısına oturdu. Seninle uzun süredir çıkıyoruz.

Jack gülerek Üç yıldır, dedi. Bu da iyi bir şey çünkü birbirimizi yeterince tanımış olduk. Bir ilişkide bu çok önemli, değil mi?

Elbette. Clare ellerim masanın üzerinde kavuşturmuştu. Omuzlarım dikleştirilmiş, dümdüz karşıya bakıyordu. İlkokula başladığı ilk günkü gibi gergindi. Özellikle Jack gözlerini parmağındaki yüzüğe dikmişken, gevşemesi imkânsızdı.

Jack Şu çirkin yüzüğü nerden buldun? diye tekrar sordu. Neden onu taküğim anlayamıyorum. Kızılderili işine benziyor.

Clare ellerim kucağına indirdi. Takı zevkimden daha önemli şeyler konuşmamız gerekiyor mu?

Jack'in sert yüz hatları yumuşadı. Bu tektaş parmağına takmakta sabırsızlandığım için, diyerek kutuyu açık olarak masaya koydu. Gururlu bir tavırla Taşın temizliği ve rengini kontrol ettim dedi. İyi bir alışveriş oldu.

Evlilikten konuşalım.

Tamam. Tarihi hemen kararlaştıralım. Aileni hemen aramak ister misin? Ama hayır. Birlikte karar verelim. Onlara gidip, sürpriz yapmamızı ister misin?

Hayır... Konuşalım.

Konuşuyoruz ya? Jack gözlerini kısarak ona baktı. İletişim kurmakta zorlanmamız beni endişelendiriyor. Bu tektaş görünce çıldıracağım sanmışım. Ne sorunun olduğunu anlayamıyorum.

Çok güzel bir yüzük olduğunu kabul ediyorum, diyerek Clare yüzüğe hüznle bak-ü. Ama Reed'in yüzüğünü tercih ederdi. Ne yazık ki, yakında onu da iade edecekti.

Üzgündü çünkü gerçeği daha önce kabul etmediği için pişmandı. İkisi birbirlerine başından beri uygun değillerdi ve hiçbir zaman olmayacaklardı. Evlenmiş olsalar, hayatları cehenneme dönerdi. Tam bir kişilik savaşı yaşayacaklarından artık emindi. İkisi de görüşlerim birbirine kabul ettirmeye çalışacaklardı.

Jack neşeyle Tamamıyla haklısın, muhteşem bir parça! dedi. Bu yanm karat bana küçük bir servete mâl oldu.

Clare sakın bir sesle Üç yıl çıküğümüz için memnunum, dedi. İyi vakit geçirdik. Jack sandalyenin arkasına rahatça yaslandı. Seninle aym fikirdeyim. Beni dürtükle-yip durdun ama zamam gelmediğim biliyordum.

Clare'in sesi gittikçe zayıfladı. Başka bir şey için de sana minnettanm, Jack.

O da neymiş? diyen Jack, gevrek gevrek gülerek kutuyu eline aldı ve taşı yakından inceledi. Başım kaldırdığında sanki taşı madenden kendisi çıkarmış gibi gururla gülüyordu.

O yıllara şükrediyorum çünkü sonunda senin için doğru kadın olmadığımı anladım. Uzun bir sessizlik oldu...

Tekrar söyle.

Bu son hafta

Jack bir anda öfkeyle patladı. İstediğim aldın! Daha ne kaldı? Seninle evleneceğimi söyledim.

Bizim evliliğimiz yürümez. Beklemekte haklıydın, sözler vermeyi ertelemekte haklıydın. Farkında olmadan benim yeni anlamış olduğum şeyi daha önce anlamıştın. Biz bu işi yürütemezdik.

Jack ayağa fırladı, parmaklarım saçlarının arasından geçirdi. Seni tatmin etmenin bir yolu yok, değil mi? Bir şeyi istersin, soma istemezsin. Bu hayatımda duyduğum en çılgınca şey! Seninle evleneyim diye yıllarca peşimden koştun, şimdi ben kabul edince birdenbire kafanda şimşekler çaktı ki birbirimize uygun değiliz! Reed Tonasket'in bununla bir ilgisi olmalı, öyle değil mi?

Cime sadece Üzgünüm, Jack, diyebildi.

Jack avuçlarını masaya dayayıp ona doğm eğildi. Ne oldu, Cime? Ne değişti?

Cime rahatça Ben değiştim, diye itiraf etti.

Bütün bunlar o deli gibi istediğin saçmasapan düğüne katılmadığım için başladı! Hâlâ o olayı mı güdüyorsun? Bunu mu sorun ediyorsun? O yemeğe kaılmadığım için Reed Tonasket'i karşıma çıkmıyorsun, değil mi?

Cime gerginleşti. O yemeğin bununla hiçbir ilgisi yok.

O hâlde ne oldu? diye üsteleyen Jack mutfakta gidip gelmeye başladı. Ayaklarını yere vura vura, sertçe yürüyordu.

Ben... Vegas'da fark ettim ki Clare birden sustu. Reed hakkında konuşması hata olmdü. Zaten tüm gerçeği söylemeden bile Jack'in gururunu yeterince incitmişti. Ama içi yanıyordu ve evlendiğim saklamak gittikçe zorlaşıyordu.

Her şey o baş belâsıyla Vegas'a kaçınca başladı, öyle değil mi?

Cime Reed, Gary'nin sağdııcıydı, diye haürlattı. Ben de Erin'in nedimesiydim. İsteseydin bizimle gelebilirdin, haürlıyorsun değil mi?

Döndüğünde yanında Tonasket vardı. Jack suçlarcasına onu süzdü. Ne oldu, Cime? Jack'in adımları yavaşladı. Sanki şüphelerin ağırlığı altında ezilmişti. Tezgâha yaklaştı ve Cime'in oraya bıraktığı totemi eline aldı. Objeyi incelerken ağzında pis bir sırıtış belirdi.

O tartışmadan yorulan Clare Samnm artık gitmelisin, dedi.

Merakımdan soruyorum. Bu akşamüstü neredeydin? diyen Jack totemi incelemeye devam etti. Bırak da tahmin edeyim. Onunlaydın, değil mi? Yatakta o kadar iyi mi, Cime? Duyduğuma göre

Çık dışan, Jack!

Gerçeği öğrenmeden olmaz.

Gerçek şu! Dakikalardır sana anlatmaya çalıştığım şey. Seninle evlenmek istemiyorum. Hepsi bu kadar!

Ah, hayır tatlım. Bana bir açıklama borçlusun.

Cime ilerledi ve telefon ahizesini eline aldı. Ya hemen gidersin ya da şerifi anyonun.

Tehdit ha, Cime? Jack'in yüzü öfkeden morarmıştı, gözleri delice parlıyordu. Demek Reed Tonasket'la işi pişirdin. Bunu çok daha önce tahmin etmeliydim.

Cime Çık dışan! diye haykırdı. Yoksa seni haneye tecavüzden tutuklatınm!

Jack meydan okurcasına durdu ama Cime nummalaan tuşlamaya başlayınca fikrini değiştirdi. Hızla masaya doğm gitti, yüzük kutusunu kapı ve fırtına gibi çıkı.

Kapımın hızla kapanmasıyla camlar sarsıldı ama hiçbir şey Clme'in ruhu kadar sarsılmış olamazdı. Üç yıldır gözlerini kapadığı gerçeğe şimdi kahrediyordu.

R.eed kasabaya inişini dikkatle plânladı. Salı öğlene kadar bekledi. O saatlerde kütüphane تنها olurdu. Clare'i yalnız yakalamak istiyordu. Seattle'daki avukatla konuştuklarım nakletmeliydi.

Clare bir konuda haklıydı. Boşanmaları, evliliklerinden daha uzun sürecekti.

Ama ne macera olmuştu... Boşanmak onun için onur meselesiydi ancak kısa evliliklerinin tek bir anından bile pişman değildi. Clare ile geçirdiği birkaç günü hiçbir şeye değişmezdi.

Reed, Clare'i görebilmek için çıldırıyordu. Evine gelmiş, yarım günü onunla geçirmişti. O gittikten soma evi bomboş kalmıştı. Arabasıyla uzaklaşmasını izlerken ruhunu saran derin bir acı hissetmişti. Ona olan ihtiyaçı geçen her an artıyordu.

Aym akşamüzeri, ufukta kocaman, rengârenk bir gökkuşağı belirmişti. O günden beri Clare'i her düşündüğünde o gökkuşağının pırıltılı renkleri de hatırlıyordu.

Ayrıldıklarında, söylenmemiş çok şey vardı ama bir yaran yoktu. Clare, onu reddetmesine çok içrelemişti. Onu rahatlatmak istemişti ama yapamamıştı. Boşanma sürecine devam edebilmek için, Clare, ona karşı ilgisiz olduğunu sanmalıydı. O güne kadar bunu başaramamıştı çünkü

sözleriyle hareketleri çelişiyordu. Boşanma gerekliydi çünkü Clare'i bu şekilde koruyabilirdi. Reed için önemli olan da buydu.

Reed kütüphanenin önünden geçti. Park edilmiş arabaların çokluğunu görünce hayal kınkılığına uğradı. Bir saat sonra tekrar deneyecekti. Bu arada da yapması gereken işleri bitirecekti.

Madeni eşya dükkânından çıktığı zaman Reed, Jack Kingston'ın beyaz kamyonetinin tam arkasına park edilmiş olduğunu fark etti. Çıkışım engelliyordu.

Jack camdan dışarı sarkarak Clare'den uzak dur! diye bağırdı. Seni uyarıyorum, onun yanına bir daha yaklaşırsan pişman olursun!

Reed, onu görmezden geldi, kamyonetinin arkasına dolamp kapağı kaldırdı, kucağındaki malzemeyi yerleştirdi.

Jack Anlaşılan, beni duymuyorsun, diye bağırdı.

Reed umursamadan işini bitirdi, kotunun cebinden anahtarlarını çıkardı. Jack içkili olmalıydı yoksa onunla yüzleşmeye asla cesaret edemezdi.

Clare, senin Kızılderili kadımnı değil!

Reed yükselen öfkesine hâkim olmak için durakladı. Ona istediğini söyleyebilirdi ama Clare'i rahat bırakmalıydı.

Clare, Jack'le kavga etmemesini rica etmişti. Ondan istediği tek şey buydu. Öfkeden iliklerine kadar titrese de onu kıramazdı. Ancak...

Jack kamyonetinden dışarı fırladı ve Reed'i omuzundan kavradığı gibi kamyonetinin üzerine bastırdı, yüzünü onun yüzüne yaklaştırdı.

Reed derin bir iç geçirdi. Jack işini güçleştiriyordu.

Clare, Reed'in en geç Salı günü geleceğim tahmin etmişti. Avukatla konuştuktan sonra onu haberdar edecekti ve çok hevesli görünüyordu. Saat altı buçuğu geçince kütüphaneyi kapadı. Omuzları çökmüş, cesareti kaybolmuştu.

Erin ve Gary neredeyse dönerlerdi. Clare, arkadaşım dört gözle bekliyordu. Erin en tuhaf durumlarda bile mutlaka bir çözüm üretirdi.

Clare eve doğru giderken Burley'in madeni eşya dükkânının önünden geçti. Bir an Reed'in kamyonetini görür gibi oldu. Belki de onu çok görmek istediğinden zihni ona oyun oynuyordu. Nedeni ne olursa olsun, geri döndü ve mağazanın önüne park etti. İçerde olup olmadığına bakması birkaç dakikasını alırdı. Ona bir zarar gelmediğine emin olmalıydı. Orada değilse yoluna gidecekti. Eğer oradaysa, onu bekletmesinden hoşlanmadığını açıkça söyleyecekti.

Clare gülümseyerek İyi akşamlar, Bay Burney, dedi ve etrafına bakındı. Tencere ve tavalara bakar gibi yaparak bölmelerin arasında dolaştı.

Clare yandaki bölmede konuşmakta olan kadınların sesini duydu. Böyle bir şey görmemiştim, Alice. Yetişkin iki erkek park etmiş arabaların arasında dövüşüyordu. Zavallı Bay Burley, şerifi çağırmak zorunda kaldı.

Günün o saatinde neden kapışmış olabilirler ki?
Reed'i görmeyi umarak Clare bölmelerin arasında dolaşmaya devam etti.
Reed Tonasket de işin içindeydi.
Clare donakaldı ve kulak kabarttı.
Kimseye bir şey olmuş mu?
Ne derece olduğunu bilmiyorum ama diğer adam daha çok hırpalanmıştı.
Sıkı dayak yedi. Ama Reed de kan revan içindeydi.
Reed... Clare, iki kadının Reed ve Jack'ten bahsettiğim anlamıştı. Hiç düşünmeden raftaki tencere setini aldı ve çıkışa yöneldi. Ed Burley kasadaydı.
Bir olay mı olmuş, Bay Burley?
Gözümüzün önünde korkunç bir kavga oldu. Birbirlerini öldüreceklerinden korktum. Bunu söylemekten nefret ediyorum, Clare ama Jack de işin içindeydi.
Clare Peki, soma ne oldu? diye üsteledi. Ne yapabileceğim düşünüyordu.
Ne olacak? Şerifin adamları ikisini de götürdüler.
Clare'in bakışları park alanındaki Reed'in kamyonetine çevrildi ve içinde kötü bir his belirdi.
Ed Burley Yüz elli beş dolar ve otuz altı sent, diye devam etti.
Clare bir an neden bahsettiğim anlamayarak boş boş adama baktı ama sonra kredi kartım uzattı. Kapıdan çıkarken Bay Burley seslendi.
Bir şey unutmadin mı? Tencere setini gösteriyordu.
Clare aceleyle döndü, kutuyu kucakladığı gibi arabasına gitti. Bacakları öylesine titriyordu ki arabasına dayandı. Eğer bayılırsa, insanlar sıcaktan sanacaktı. Hava çok sıcak ve nemliydi. Yazın başlarıydı ama yılın en sıcak günüydü.
Ama onu etkileyen hava değil, Reed'di. Kavga etmişti. Sorun çıkartan olarak ünlendiğine şaşmamak lâzımdı. Ama sonra, Las Vegas'dan döndükleri gün Jack'in kavgaya nasıl hevesli olduğunu hatırladı. Ufacık bir bahane yeterdi.
İkisinin karşılaşması kaçınılmazdı ama Clare, Reed'in uzak duracağım ummuştu. Onun da en az Jack kadar hevesli olmasından korkuyordu ve bu camnı sıkıyordu.
Reed bunu yaşam tarzı hâline getirmiş olmalıydı. Sanki hakkında söylenenleri her şekilde ispatlamak istiyordu. Sanki dedikoduları körüklemek için her hakka sahipti. Pekâlâ... Jack gibi o da bedelim ödeyecekti. Resmen karısı da olsa, o vahşi davramşım, kefaletim ödeyip onu hapisten çıkartarak, ödüllendirmeyecekti.
Kırmızı ışıktaki durduğunda Clare devam edemeyecek kadar üzgün olduğunu fark etti. Arabasını yol kenarındaki ceplerden birine çekip, sınırlarının yatışmasını bekledi.

Ama orada oturduğu sürece daha da çok öfkeleniyordu. Aslında nadiren sinirlenirdi. Ailesinde görmeye alıştığı bir davranış biçimi değildi. Duygularım bastırmaya çalışsa da öfkesi artıyordu. Hayatında hiç olmadığı kadar Reed'e öfkeliydi.

Clare sakinleşmeye çalıştı ama başaramadı. Derin nefesler alıp veriyordu. Ama Reed nasıl hapishanede esirse, o da duygularının esiri olmuştu.

Eve dönerken trafik cezası yememesi küçük bir mucizeydi. Kaç kuralı ihlâl ettiğim hatırlayamıyordu. Clare evinin önüne geldi ve arabasını durdurup, hırsla el frenini çekti. Kapısına ulaşmıştı ama hâlâ tereddüt ediyordu. Reed'i hapiste bırakmaya gönlü elvermiyordu. Yapamayacakü. Öfkeyle içini çekti sonra hızla döndü ve tekrar arabasına bindi. Kefaletim ödeyip, Reed'i serbest bırakıracaktı.

Direksiyona geçtiğinde Clare hâlâ titriyordu. Ama onu nasıl hayal kırıklığına uğrattığım Reed'e gösterecekti. Şerifin bürosuna gitmesinden tabii ki hoşlanmayacaktı ama kahretsin! Onun karısıydı! Eğer onu Tullue'daki nezaretten kurtarmazsa, Port Angeles'daki Şehir Hapishanesine nakledilirdi. Reed'in neyle suçlandığım bilmiyordu. Çok vahim bir hata yapmadığım ummaktan başka çaresi yoktu.

Clare, şerifin bürosunun olduğu binanın önünde park etti ve sert adımlarla merdiveni ürmandı. Danışma masasında eski bir aile dostları oturuyordu. Bu da yaptıkları kısa sürede duyulacağı anlamına geliyordu. Ama vazgeçmeye niyeti yoktu.

Jim Daniels, onu gördüğüne şaşırmıştı. Merhaba, Clare. Senin için ne yapabilirim?

Duyduğuma göre şerif yardımcısı, Reed Tonasket ve Jack Kingston'ı buraya getirmiş.

Jim sorarcasına ona baktı. Reed Tonasket burada.

Suçu nedir? diye sorarken Clare cüzdamı çıkardı.

Huzura bozmak ama ağır saldırıdan da içeri atılabilir. Anladığım kadıyla, Jack Kingston şu anda hastanede.

Clare Kefalet belli oldu mu? diye sordu. Gayet soğukkanlı görünüyordu.

Jim rakamı söyleyince cüzdamı açtı ve kredi kartını uzattı.

Jim yanlış anlamış gibi sordu. Kefaleti mi ödüyorsun?

Clare ciddiyle Evet, dedi.

Jim kararsız bir tavırla Biraz zaman alır, dedi. Hazırlanması gereken evraklar var. Bir an durakladı sonra sordu. Emin misin, Clare?

Clare daha kesin bir tavırla Evet, dedi. Bekliyorum.

Clare bekleme bölümündeki koltukta dimdik oturdu, ellerini kucağında kenetledi. Otuz yaşını geçmişti ve istediği insanın kefaletini ödemekte serbestti. Jim'in çalışırken başını kaldırıp kaldırıp ona bakması umurunda

bile değildi. Reed ile evlenene kadar kasaba halkının onaylamayacağı hiçbir uygunsuz davranışta bulunmamıştı. Bütün hayaü belli bir rutinde geçmişti.

Başarısız olduğu tek alan evlilikti. Belli bir yaşa gelene kadar düzgün bir adamla evleneceğini, ağabeyleri gibi iki ya da üç çocuk doğuracağını ummuştu. Ama...

Tam o sırada bir memur eşliğinde Reed'i getirdiler. Clare, onu gördüğü anda bağırarak için elini dudaklarına basırdı. Reed'in sol gözü şişmişti. Yüzünün bir yanında derin bir yara vardı. En büyük hasarı burnuna almış gibiydi. Clare böyle şeylerden anlamazdı ama burnunun kırılmış olabileceğini tahmin etti. Alt dudağının altında kurumuş kan vardı.

Kelepçeler çıkarılırken Reed hiç konuşmadı. Bileklerini ovuşturarak memurun söylediklerini dinledi, başını sallayıp Clare'e doğru ilerledi.

Şerifin bürosundan çıkana kadar Clare sessiz kaldı. Gözleri dolduğundan her şeyi bulanık görüyordu.

Reed Burada ne arıyorsun? diye çıkıştı.

Clare Ben mi? diye bağırıldı. Huzuru bozup, kodese tıklan ben değilim!

Reed kaskâ duruyordu. Buz gibi bir sesle Sana kim söyledi? diye sordu.

Ne önemi var? Clare minnet beklemiyordu ama o kadar soğuk bir öfke de beklemiyordu.

Kingston'm kefaletim de ödedin mi?

Clare öyle bir hızla ona doğru döndü ki hiddetten gözlerinde yıldızlar çaktı. Onunla evli değilim. Beni ilgilendiren sadece sensin!

Reed cevap vermeden merdivenleri indi ve kaldırımında durdu.

Clare, ona yetişti. Neden yaptın? Bana söz vermiştin. Demiştin ki Sana hiçbir söz vermedim.

Clare'in bütün hayatı boş vaatler ve boş hayallerle geçmişti. Reed, ondan uzaklaşınca Clare peşinden gitmedi. Öylece durdu.

Reed Benimle evlenmen ne kadar yanlışsa, burada olman da o kadar yanlış, dedi. Ne kadar boyun eğmez, ne kadar bağışlamaz görünüyordu.

Clare Her iki konuda da haklısın, diye bağırıldı. Hıçkırılmamak için yutkundu. Yanağına inen yaşlan ellerinin tersiyle sildi. Onun önünde ağlamak istemiyordu.

Seni çağırmadım ve kefaleti yaürmam istemedim. Keşke

Seni orada bırakamazdım. Clare, Reed'in tek kelimesini bile dinlemediğini düşündü.

Reed çenesini kontrol ediyor, yüzünün yan tarafını yoklayarak haşan anlamaya çalışıyordu. Üzerine zırh gibi kuşandığı gururunu kimsenin delip geçemeyeceğini biliyordu. O yüzden de Clare vazgeçti. Reed ne konuşacak ne de yardım isteyecek durumdaydı. Gitmekten başka seçeneği yoktu. Şimdi kamyonetine tek başına gidecek, hazır olduğunda Clare'i arayacaktı. Tabii eğer olursa...

Clare arabasına bindi, bir kez bile arkasına bakmadan sürdü. Birkaç hafta içinde boşanacaklardı. Ondan sonra Reed Tonasket'i unutmaya çalışacaktı.

Kulağa hoş geliyordu. Mantıklıydı da... Ama işe yaramıyordu. Onu düşünmekten vazgeçemiyordu. Yaralı yüzü, şiş burnu, dudağındaki kanlar gözünün önünden gitmiyordu. Jack'le asla dövüşmemeliydi. Ne derse desin, ona söz vermişti.

Aslında Reed haklıydı. Sözle söylememişti. Vegas'dan döndükleri akşam, valizini kapısının önüne bırakırken bakışlarıyla söz vermişti. O sırada Jack'in hakaretlerine de göz yummuştu ve karşılık vermemişti.

Hava o kadar sıcak olmasaydı belki sinirleri daha kolay yatıştırdı. Eve girer girmez, cereyan yapsın diye Clare hem ön hem de arka kapıyı açtı ve kanepeye uzanıp, sıcaklığın hafiflemesini bekledi.

Ne kadar imkânsız görünse de Clare uyuyakalmıştı. Uyandığında karanlık olduğunu görerek şaşmıştı. Sanki birisi üzerine siyah saten bir battaniye örtmüştü.

Clare doğruldu ve gözlerim karanlığa dikti. Yüreği nasıl da ağırdı...

Yemek yememiş, iş kıyafetlerini değiştirmemişti. Oda karanlıktı ama serinlemişti. Sessizce mutfığa geçti. Zihni düşüncelerle, yüreği duygularla yüklüydü. Karanlıkta öylece durdu.

Gece seslerle doluydu. Uzaktan böcek cızırtıları geliyordu, yıldızlar pınlı pınlıydı. Neden yapüğim bilmeden tel örgülü kapıya yaklaştı ve gecenin karanlığına baktı.

Gözleri karanlığa alıştığında onu gördü. Reed. Üç metre uzağında duruyordu.

Telin ardından birbirlerine baktılar. Clare'in bütün öfkesi, korkusu ve isyanı bir anda uçup gitti. Mesafe ve karanlık onun yüzündeki ifadeyi okumasına engeldi. Ama onun bir şey bir işaret ya da söz beklediğim hissediyordu.

Clare yüreği ağzında, ona cevap verdi. Öne doğru bir adım atı ve tel örgülü kapıyı ardına kadar açtı...

DOKUZUNCU BÖÜM

REED neyin onu Clare'e getirdiğini anlayamıyordu. Ona karşı duyduğu güçlü ve boyun eğmez ihtiyacı sorgulayamıyordu. Bakışlarını ayırmadan ona doğm ilerledi. Mesafe azaldıkça Clare'in her soluk alıp verişim görüyordu. Bakışları onun her bir soluğuyla inip kalkan göğüslerine kilitlenmışti

Reed'in bedeni sert, sıkı ve gergindi. Şimdilik bu kadın onun kansıydı ve bedenini tutuşturan arzuyu, Clare'in ona verebileceklerim inkâr edemezdi.

Clare ayışığının altında durmuş, kapıyı ardına kadar açmış, sessizce bekliyordu. Kelimelere gerek yoktu. Sözcükler sadece amacından saptırdı.

Reed, Clare'in önünde durakladı; bakışları kitlendi. Birbirlerinden sadece birkaç santim uzaktaydılar ve birbirlerini okuyorlardı. Reed, onu bileğinden kavradı ve kendine çekti. Clare hafif bir iç çekişle kollarının boynuna doladı.

Öpüşmeleri Reed'e acı verdi ama o kadarcık rahatsızlık Clare'i kollarına almanın hazzıyla kıyaslanamazdı. Yüzü acıyordu, gözleri ve dudakları hırpalanmıştı ama birkaç sıkı yumruk daha yese bile karısından uzak duramazdı.

Clare sevecenlikle elini kaldırdı, parmaklarının hafifçe onun yüzünde gezdirdi. Altüst olmuş bakışı onunkim yakaladı. Neden? diye fısıldadı.

Reed başını iki yana salladı. O anda önemi yoktu.

Bilmem gerek.

Reed önce çekimser kaldı ama sonra Sana hakaret etti, dedi.

Clare gözlerini bir an sıkıca kapadı. Açtığında bakışlarında hüznü, gözlerinde yaşlar vardı. Reed'in yüzünü nazikçe avuçladı, incitmekten korkarak hafif öpücükler kondurdu.

Clare... Reed, onun ellerim tuttu ve soluk soluğa Özür dilerim, dedi. Şimdi oraya neden geldiğim anlıyordu. Öfkesi için özür dilemek istemişti.

Clare hıçkırarak Ben de özür dilerim, diye fısıldadı. Senden şüphelendiğim için... O kadar öfkeli olduğum için.

Tekrar öpüşüklerinde bu kez karşılıklı özür diliyorlardı. O anda karanlık mutfağındaydılar. Hâlbuki Reed basamakları çıktığı bile hatırlamıyordu. Sevişeceklerine emindi ve bu, onu derinden ve anlaşılabilir bir şekilde rahatsız ediyordu.

Clare'i arzuluyordu; Las Vegas'daki geceden beri ona olan arzusu işkence gibiydi. Yine de ona direnmiş, kendim engellemiş, mantıklı nedenlere sığınmıştı.

Boşanmaları kaçınılmaz olduğundan, ikisinin de iyiliği için her türlü fiziksel yakınlıktan uzak durmaları gerektiğine kendim ikna etmişim. Ama şimdi kısmen haklı olduğumu fark ediyordum. Evlilikten kaçınmasının nedenleri tahmininden daha karışıktı, yeni anlamaya başladığı çok derinlere kök salmış duyguların sonucuydu.

Clare ile sevişirken ona karşı tamamıyla savunmasız kalıyor, ruhunu önüne seriyordu. Onu sevmenin bedeli büyüktü. Artık ilgisizlik kalkanının ardına da sığınamıyordu. Hem onu sevip hem de pasif kalamazdı. Clare ile evlenmek hayatımın en canlandırıcı ve ayn zamanda en açık deneyimiydi. Clare'den dolayı artık saklanamazdı. Ondan kaçma arzusu kaybolmuş, yerini giderek çoğalan ihtiyacı almıştı.

Karanlıkta tekrar tekrar öpüştüler. Clare'in vücudu titriyor, kıvranıyordu. İkisi de şiddetli bir arzuyla sarmalanmışlardı.

Clare inleyerek dudaklarını ondan ayırdı. Sonra onun elini tuttu ve karanlık koridordan geçirerek yatak odasına götürdü.

Ayıışığıyla aydınlanan oda gayet düzenliydi. Reed, Clare'in Vegas'daki odada giysilerini nasıl fırlattığını hatırlayınca gülümsedi. Onu iyi tanımadığı için kendisine karşı olan hevesim de kavrayamamıştı. Ama şimdi onu tanyordu. Anlıyordu. Tanrı ikisinin de yardımcısı oldu... Onu seviyordu ve aşkın onları nereye sürükleyeceğini tahmin edemiyordu.

Clare, ona bakıp gülümseyince Reed o bakışların içine işlediğini hissetti. Onun fedakârlığı ve cömertliğiyle derinden etkileniyordu. Tekrar dudaklarına kapandı, her öpücüğün, her inleğin tadım çıkardı. Birlikte yatağa uzandılar, soluklan sıklaştı. Reed sabırsızlıkla titredi.

Dudakları tekrar kenetlendiğinde Reed artık onu asla reddedemeyeceğini anladı. Kendisi de onu her şeyden çok isterken nasıl reddederdi? Uzun uzun öpüştüler. Anlaşmış gibi aym anda aynılıp, giysilerinden kurtulmaya çalıştılar. Acelesinden Reed'in elleri titriyordu.

Clare, ona gülümseyerek bakı. Gözleri arzu ve mutlulukla parladı. Ona duyduğu aşkla Reed neredeyse çözülecekti. Derin ve güçlü bir istekle sarmalandı. Arzulanan o kadar yükselmişti ki daha fazla bekleyemeyecekti. Ona açıklama yapmak, özür dilemek istiyordu ama sadece onun çıplak vücuduna sanldı ve yatağa çekti.

Somasında, ikisi de konuşmadılar. Reed zaten konuşkan biri değildi ama hele o anda konuşması imkânsızdı. Clare'e ihtiyacı vardı, onu seviyordu ama bunu söyleyemiyordu ve söylemesi de kolay değildi.

Bitkin düşen Clare, Reed'in kollarında uykuya dalmak üzereydi. Reed de aym durumdaydı. Clare'e sıkıca sanldı, derin bir tatmin hissederek gözlerim kapadı.

Reed şafak söktükten hemen soma uyandı. Güneşin parlak ışıkları perdelerin arasından sızıyordu. Clare hâlâ kollarındaydı. Onunla uyanmak içinde karmaşık duygular yaraürken, yüreğinde garip, yoğun bir acı hissetti.

Clare gibi bir kadın tammamıştı. Ufak tefekti, kınlgan görünüşlüydü ama bir aslanın yüreğine sahipti, cesur ve gözüpekti. Hayatında onun gibi biri hiç olmamıştı.

Reed, ona sıkıca sanldı, saçlarını öperek sıcaklığının ve yumuşaklığının hazzına vardı. Tatlı ve kadınsı kokusunu aldığı anda onu tekrar arzuladı. Kafasını dağıtmak için birlikte bir geleceğin nasıl olacağını düşünmeye başladı. Clare'i tahmininden daha çok sevdiğim anlamıştı. Kendisi yüzünden onun aşağılanacağını, Jack'in sarf ettiğı hakaretlerle karşılaşabileceğini düşününce içi öfkeyle dolup taşı.

Kendi kendine, ona dokunmayacağına, onun için doğru olan yapacağına söz vermişti ama sözünü yine bozmuştu. Onu şerifin bürosunda gördüğü an, omuzlarından tutup sarsmak, aklım başına getirmek istemişti.

Kefaletim ödemekle neleri riske attığım bilmiyordu. Reed'in onu korumaya çalıştığı dedikodulara ve alaylara çanak tutuyordu. Clare, onun için yapmıştı. Gerekirse tekrar yapardı. Birlikte kuracakları hayatta çok bedel ödeyeceklerdi ve Clare'in kazandığı bir şey olmayacaktı.

Reed o bedeli zihninde ölçüp biçerken suratım buruştu. Clare'in sırtına yüklediği zorlukları düşününce paniğe kapıldı. Clare'in bunlara isteyerek, sorgulamadan, o gün şahit olduğu aym cesaret ve soylulukla katlanacağım biliyordu.

Bunu ona yapamazdı. Onu kendi dünyasına, o ıssız adaya sürükleyemezdi. Clare o dünyaya ait değildi ve daha iyisini hak ediyordu. Reed de onun dünyasına katılamazdı. Her zaman kendisi gibi olmuştu ve beyaz adamın âdetleri onu daima hayrete düşürmüştü.

Seçeneği yoktu. Clare'i seviyordu ve onu sevdiği için özgür bırakmalıydı.

Clare yavaş yavaş uyandı. Hayatında hiç olmadığı kadar büyük bir tatmin hissediyordu. Reed, ona gelmişti, onunla sevişmişti ve bütün gece yanında kalmıştı.

Hiç onun gibi bir erkek tanımamıştı. Sevişiyorlar, birkaç saat uyuduktan sonra uyanıp, tekrar sevişiyorlardı. Hayaünda yaşadığı en olağanüstü deneyimdi. Clare, onu asla reddedemeyeceğini biliyordu. Karı koca olarak her sevişmeleri farklıydı. Benzersizdi.

Hiç konuşmamışlardı. Aralarındaki iletişim hazla iç çekişlerden ve inlemelerden ibaretti. Sessizce birbirlerinin kollarına sokulmuşlar, gecenin seslerim dinlemişlerdi. Fısıldayan meltem, uzun uzun öten bir baykuş. Clare başım Reed'in bağrına yaslamış, kalbinin atışlarını dinleyerek uyumuştü. Kocasımın kollarında uyumak bile başlıbaşına bir zevkti.

Clare öte tarafına döndü ve kocasına sokulmak, beline sarılmak istedi. Yaşadıkları muhteşem geceden soma ona dokunmaktan çekinmezdi. Ama orada yoktu...

Clare bir anda mahmurluğundan sıyrılarak gözlerim açtı. Reed gitmişti. Ona tek bir kelime etmeden, sıcacık bir hoşçakal demeden gitmiş olamazdı! Paylaştıklarından soma o kadar dangalakça bir şey yapmazdı. Hızla yataktan kalktı, sabahlığım geçirdi ve mutfığa koştu. Bir yamyyla, onu mutfakta kahve içerken bulacağına emindi. Çıplak ayakla evin her yerini dolaştıktan soma yanıldığım anladı. Reed hiçbir yerde yoktu. Evi de kalbi gibi boştu...

Muhtemel açıklamalar Clare'in zihninden teker teker geçti. Reed'in gitmesi için mutlaka geçerli bir nedeni olmalıydı. Mutlaka bir şeyleri gözden geçiriyordu. Evin her köşesini tekrar gözden geçirdi, o korkunç şüpheyi ve yetersizlik hissim dağıtacak bir not veya bir işaret aradı.

Ne yapacağım bilemeyen Clare, kahve hazırladı ve oturdu, kupayı iki eliyle avuçla-yarak düşüncelerim toparlamaya çalıştı.

Onlar evliyidiler. Terk edilmiş gibi hissetmesi için bir neden yoktu ama neden bu kadar yalmz.. .bu kadar ıssız hissediyordu?

Clare saate göz attığı an düşünmeye fazla vakti olmadığını fark etti. Reed mutlaka gün içinde onunla temasa geçecekti.

Clare geniş kemerli, uçuk pembe bir yazlık elbise ve üzerine pastel renkli, çiçek desenli bir ceket giydi. İş yerine giydiği bir kıyafet değildi ama artık üniforma hâline gelen koyu renkli giysileri de onu daha sade ve soğuk gösteriyordu. Saçlarını serbest bıraktı çünkü Reed'in öyle sevdiğini biliyordu. Bunu hiç söylememişti ama tokalanm çıkarıp, parmaklarını saçlarına sokmaktan hoşlandığı belliydi.

Sabah boyunca, Clare hep Reed'i bekledi. Üzüntüden mi yoksa başka şeyden mi bilmiyordu ama durmadan midesi kalkıyordu.

Sonunda gelen Reed değil annesi oldu.

Clare, annesinin yüzündeki ifadeyi anında fark etti. Kısılmış dudaklar, hayret ve hüznle bakan gözler, Clare'in onu üzecek bir şey yapüğını anlatıyordu.

Clare neşeli görünmeye çalışarak Merhaba, Anne, dedi.

Seninle konuşmam lâzım.

Clare Devam et, dedi. Meşgul değildi ve danışma masasında ilgilenmesi gereken binleri yoktu. Annesinin azarlanm dinlerken, geri gelen kitapları ayırabilirdi.

Bu sabah Jim Daniels, babam aradı.

Demek sadık dostları, şerif yardımcısı rapor vermekte gecikmemişti! Reed'in kefaletini yatırdığı haberinin ailesine ulaşmasının bir iki haftayı bulacağını ummuştu. Söylemek istediğın bir şey var mı?

Clare sakince Evet, dedi. Ben artık erişkin bir kadınıam, Anne. On üç, on sekiz ya da yirmi bir yaşında değilim. Azar işitecek, toy bir genç kız da değilim.

Kısılmış dudakları iyice gerildi. Anlıyorum.

Reed Tonasket'le çıktığımı sana daha önce de söyledim. O, benim çok iyi... arkadaşım.

Kendini hapse üküran başka arkadaşların da var mı?

Hayır. O ilk.

O hâlde yüce Tanrıdan diliyorum ki, çıktığın son hapis hane kuşu olsun.

Şahsen, onun da bunu tekrarlamaya niyeti olmadığını düşünüyorum.

Ellie Gilroy ciddiyetle Ben de öyle umarım, diye cevap verdi. Omuzuna astığı çantası sarkınca içini çekti. O anda olduğundan daha yaşlı ve sıkıntılı görünüyordu. Senin için endişelenmemek elimde değil, Clare. Korkarım... çaresizce hareketler yapıyorsun. Gerçekten de, Anne... Clare gülmemeye çalıştı ama başaramadı. Ailesinin bakış açışını anlama çabasıyla ekledi. Eğer

durumlar tersine dönseydi, muhtemelen ben de senin kadar endişelenirdim. Tek istediğim, benim kararlanma güvenmen.

Baban ne düşüneceğim bilmiyor.

Endişelendiğine eminim ve bundan ötürü ikinizi de suçlayamam. Belki de Reed'i getirip, sizlerle tanıştırmam daha iyi olur. Onu bir kez tamrsamz, eminim siz de hakkında benim gibi düşüneceksiniz.

Bu adamla ciddisin, değil mi?

Clare elindeki kitapları kamının üzerine basardı ve gülmemeye çalıştı. Çok ciddiym.

Ellie Gilroy bakışlanm kaçırarak mınıldandı. Babanla konuşunca sana geri dönerim.

Teşekkür ederim, Anne. Başka bir yerde olsalardı, Clare gerçeği pat diye söyleyecekti. Reed'i beğenmek ne kelime, ona çılgınca âşıktı. Dün geceki hızla devam edecek olurlarsa, uykusuzluktan kızarıklık gözlerle gezer, ay sonuna varmadan da hamile kalırdı.

Çocuk istediği konusunda artık hiçbir şüphesi yoktu. Reed'e bir çocuk vermeyi çok istiyordu. İlk kez hamilelik testi yapığında düşünceleri henüz bu kadar benak değildi.

Test olumsuz çıkınca öce kaygılanmış soma biraz üzölmüşü ama duygulan karmaşıktı. Ama şimdi, ne istediğim kesinlikle biliyordu. Başlarda nerede yaşayacaklanm bile sorun etmişti ama artık teferruatla ilgilenmiyordu. İhtiyacı olan şey basitti hayaümn geri kalanını Reed ile birlikte geçirmek istiyordu. Reed aynlanmış bölgede yaşamaya devam etmek isterse, Clare de memnuniyetle ona uyacaktı. Kasabaya taşınmayı seçerse, daha da iyiydi. Birlikte oldukları sürece, başka şeylerin önemi yoktu.

Clare artık ümidim kesmişken, kapanış saatine yakın Reed kütüphaneye geldi. Fark ettiğİ ilk şey, gözündeki şişliğin inmiş olduğıuydu. Çene hattındaki yara hariç, dövüşüğünü gösteren fazla bir iz kalmamıştı.

Reed bankoya birkaç kitap bıraktı ve bekledi. Clare ise genç bir anne ve okul çağından küçük iki çocuğıyla ilgileniyordu. Onlar gittikten soma Clare cam kapıyı kilitledi. Kendini biraz asabi ve güvensiz hissediyordu.

Clare, sabah neden gittiğini, bütün gün neden görünmediğini sormak istiyordu ama onun üstüne varmaması gerektiğini de hissediyordu. Kendine göre sebepleri olmalıydı ve zamanı geldiğinde bunları onunla paylaşacağım umuyordu.

Clare işlerim toparlamaya devam ederek Merhaba, dedi.

Farklı görünüyorsun.

Teşekkürler. Clare, onun iltifat ettiğini kabul etti. Yüklüce bir kitap yığnını kucakladı ve onları büyük, plastik bir kutuya taşımaya hazırlandı. Reed sessizce bankonun arkasına dolandı ve kitapları ondan aldı. İşte o anda, Clare, Reed'in parmak eklemlerindeki yaralan fark etti. Yüzü için

endişelenmişti ama demek ki asıl haşan elleri görmüştü. Clare, onun acısını hissedercesine Ah, Reed, diye fısıldadı.

Reed soran bakışlanm ona kaldırdı, baktığı yeri görünce gülümsedi. Merak etme, acımıyor.

Ama ediyorum. Jack...

Seni rahatsız etmiyor, değil mi?

Hayır... Onu Cumartesiden beri görmedim.

Cumartesi ne olmuştu?

Clare başım sallayarak Hiçbir şey, dedi ve işine devam etti.

Reed sakince Clare, dedi. Cumartesi ne oldu?

Tektaş pırlanta bir yüzükle evime uğradı ve evlenme teklif etti.

Reed bir süre sessiz kaldıktan sonra Ona ne anlattın? diye sordu.

Ona zaten evli olduğumu söylemek istedim ama bunu yapamazdım, değil mi? diye Clare cevabı yapıştırdı. Reed sorulanyla sabnı taşımak üzereydi. Konuşmaları gereken, Jack Kingston'dan daha önemli meseleleri vardı!

Reed Ne anlattın? diye üsteledi.

Clare birkaç saat önce tıpkı annesinin yaptığı gibi, ona tedirgin bir bakış fırlattı. Onun için doğru kadın olmadığını ve kendi yoluna gitmesini söyledim! Beni sevmiyor, biliyorsun. Sevdığım samyor ama ben öyle olmadığım biliyorum.

Reed belli belirsiz gülümsedi.

Clare Komik olan ne? diyerek çantasına uzandı ve gitmeye hazırlandı.

Reed'in gülümsemesi bütün yüzüne yayıldı. Şensin. O bakışınla bir grup isyankâr genci bile bastırabileceğini hayal ettim de...

Clare neden bahsettiğini anlamamış gibi yapmaya çalışmadı. Değerli vakitlerini onunla tartışmakla heba etmeyecekti.

Ne yazık ki, Jack bana verdiği totemi gördü ve günü seninle geçirdiğimi sandı. Büyük bir öfkeyle evimden ayrıldı. Şimdi düşünüyorum da, benden kurtulduğu için sevinmesi gerekirdi. Vazgeçtiğimi söyleyene kadar Jack'in benimle evlenmek gibi bir niyeti yoktu.

Reed yorumda bulunmadı. Dün gece olanlar hakkında konuşmalıyız, dedi.

Clare çekingen bir tavırla Tamam, dedi. Kendisine kalsa tartışılacak bir şey yoktu. Damşma masasından ayrıldı, kütüphaneye baharda alınan yuvarlak masalardan birine oturdu. Kütüphane kapandığından onları kimse rahatsız edemezdi.

Reed'in göz temasından kaçınması Clare'in camnı sıkı. O konuşmadan atıldı. Eğer bunun büyük bir hata olduğunu söylemeye hazırlanmıyorsan dün gece olanları konuşabiliriz. Bunun için buradaysan, duymak istemiyorum. Sevişmelerinin önemsizleştirilme-sini, akıllarının başlarında olmadığı yorumlarım duymayı reddediyordu.

Reed oturmadı. Aralarına mesafe koymak ister gibi uzaklaştı. Kefaletimi yaürma-malıydın. Şimdiden söylentiler başladı.

Söylentiler beni hiçbir zaman rahatsız etmedi. Şerifin bürosuna giderken bu riski biliyordum. Seçim benimdi ve ben de gerekeni yapüm.

Ailen

Clare Onları merak etme! diye patladı. Başkalarının ne diyeceği konusunda endişelenmekten vazgeç.

İtibarın tehlikede.

İtibarım ha? Clare alaycı bir kahkaha attı. Sonunda, Tullue'daki iyi insanlar hakkımda söyleyecek bir şey buldukları için minnettarım. Hayaümda ilk kez bu kadar ilgi çekiyorum. Son cümleyi şaka yollu söylemişti ama hata ettiğim amnda anladı. Reed'in bakışları kararmış, omuzlan dikleşmişti.

Clare hemen Şaka yapıyordum, diyerek durumu düzeltmeye çalıştı.

Annen ve baban...

Clare, onun sözünü tamamladı. Biliyorlar. Senden önce annem buradaydı.

Reed anlamak istercesine ona bakü. Evlendiğimizi söylemedin, değil mi?

Hayır, ama keşke söyleseydim.

Clare, hayır!

O kadar endişeli bakma. Senin, benim için bir arkadaştan daha önemli olduğunu söyledim.

Reed Bu hiç de iyi olmamış, diye mınıldandı.

Karın olmaktan utanmıyorum. Sen, bunu gizli tutmak isteyebilirsin ama Reed boğuk bir sesle Sen neden bahsettiğinin farkında değilsin! diyerek ondan iyice uzak-laşü. Clare, Reed'in aralarına hem fiziksel hem de duygusal mesafe koyduğunu düşündü. Seni onlarla tanıştırmak istediğimi anneme söyledim.

Keşke böyle bir şey yapmasaydın.

Clare masumca Neden? diye sordu. Biz evlendik, Reed. Onların da bunu bilmeye hakları var. Tek kızlanıyım.

Bilmelerine gerek yok.

Ya ne yapmamı isterdin? Clare iyice öfkелendi. Birlikte oturmaya başlayana kadar beklememi mi? Yoksa önce hamile kalıp sonra evli olduğumuzu mu açıklayayım? Bunu mu istiyorsun? Bu herkese haksızlık olur!

Reed o kelimeyi daha önce hiç duymamış gibi Hamile, diye mınıldandı.

Clare Tamam, farkındayım, diye devam etti. Arkalanndan iş çevirip, gizlice evlendiğim için sevinçten havalara uçmayacaklar. Bu kafalanm bulandıracak ama beni seviyorlar ve zamanla seni de sevecekler.

Reed hızla Clare'e doğru döndü. Bakışları vahşi, âdetâ ilkeldi. Acı dolu gözlerini kısmışü. Clare, onun tekrar içine kapandığım görebiliyordu. Yine

onun sözlerine ve aşkına kendini kapıyordu. Konuştuğunda sesi alçak ama sertti. Korkanm, çok fazla şey hayal etmişsin, Clare.

Ne demek istiyorsun?

Benim yanıma taşınmayacaksın.

Clare neşeyle Tamam, dedi. Sen kasabaya inersin. Her gün aynlmış bölgeyle kütüphane arasında araba sürmekten kurtulurum.

Clare konuşurken bile olaylara kör olduğunun farkındaydı. Reed, boşanma işlemlerine devam etmeye kararlı olduğunu söylemeye çalışıyordu.

Reed cebinden bir zarf çıkardı ve masaya bırakı. Avukat incelememiz gereken bazı evraklar gönderdi.

Clare zarfa bakakaldı. Basit, beyaz bir zarftı. Sol üst köşesinde hukuk firmasının adı yazılıydı. Bu kadar küçük ve basit bir şey nasıl o kadar acı verebilirdi?

Clare bir an kalbinin durduğunu sandı ama hayır, atıyordu. Acaba soluk mu almıyordu? Ciğerleri patlayacak hâle gelene kadar soluk almadığını fark etti. Geçmişte, gururu imdadına yetişmiş, yıkılmamasını sağlamıştı. Şimdi de birkaç dakika daha çözülmeden durabilmek için dualar ediyordu.

Clare asabi bir kahkaha atarak Ne utanç verici! dedi. Kendimi tam anlamıyla rezil ettim, değil mi?

Clare...

Merak etme, anladım ben. Dün geceye rağmen, benimle evli kalmak istemiyorsun. Hem bir kez daha sevişmişsek ne olmuş ki, değil mi?

Reed çok şey söylemek istemiş gibi baktı ama kontrolü yerindeydi. Bana herhangi bir şey için ihtiyacın olursa...

Olmayacağına emin olabilirsin. Ancak Hawaii’de sıcaklık sıfırın altına düşerse, Reed Tonasket’den bir şey isterdi!

Hamileysen bilmek isterim.

Neden? Boşanma işlemlerini uzatır diye mi korkuyorsun?

Reed Yapma, Clare, diye fısıldarken âdetâ yalvarıyordu.

Clare ayağa kalkmaya davranınca ne kadar titrediğini fark etti. Lütfen git.

Yüzü kararlı ve gururlu bir ifadeyle gerilmiş olan Reed bir an tereddüt etti. Ne yazık ki, fazlasıyla gururlu olan sadece Reed Tonasket değildi. Clare gururu sayesinde o ana kadar idare edebilmişti. Kalbi paramparçaydı, haysiyeti zedelenmişti ama kalan bir parça gururuna sığınmaktan başka çaresi yoktu.

Sanırım sen haklısın. Ne kadar çabuk boşansak, o kadar iyi olacak. Reed’in bakışları iyice kararmıştı ama Clare, onu umursayacak durumda değildi. Seni çıkartayım, diyerek camlı kapıya doğm ilerledi.

Reed çıktı. Clare camlı kapının ardında durdu ve gözden kaybolana kadar onu izledi. Soma bir şekilde evine ulaştı; ancak küçük evin kapısının önünde

park ettiği zaman nerede olduğunun farkına varmıştı. Oraya kadar nasıl araba sürdüğünü hiç hatırlamıyordu.

Komşuları çiçeklerim suluyorlardı. Bayan Carlson dostça el salladı. Clare de ona el salladı ve evine girdi. Kendini dosdoğru banyoya atı ve yediklerim olduğu gibi çıkarttı. Birisi kapımn zilini çalıyordu ama Clare öylesine perişandı ki kim olabileceğim düşü-nemiyordu.

Daha sonra kısa aralıklarla kapıya vuruldu. Clare, içerde misin? Araban kapıda park edilmiş!

Clare koşarak oturma odasına geçti ve kapıyı ardına kadar açtı. Erin, diye haykırdı ve gözyaşlarına boğuldu. Erin... Geldiğine çok sevindim!

ONUNCU BÖÜÜM

ERIN ne yapacağını şaşırmıştı. şefkatle Neler oluyor? diye sordu ama soma birden diklendi. Tamam, gerek yok. Ben anladım. Yine Jack, değil mi?

Clare durumu komik bularak güldü. Jack Kingston'la yolları çoktan ayrılmıştı. Sadece birkaç hafta olduğu hâlde onu geçmişindeki silik bir am olarak hatırlıyordu.

Clare kanepeye oturdu, bacaklarını altına topladı. Kötü hissediyor, durmadan ağlamak istiyordu. Zaaflarına yenilmeyi hep reddetmişti, bu yüzden cam sikkındı.

Balayımız nasıldı?

Erin'in yüzü ışıldıadı. Onun karşısındaki koltuğa oturdu, ellerim iki yana açarak Harikaydı! dedi. Ah, Clare! Meğer evlilik ne güzelmiş!

Clare'in içindeki acı öylesine keskindi ki bir an gözlerim sıkıca kapattı.

Clare? Hasta mısın?

Clare başıyla onayladı. Virüs kapmış olmalıyım, diye mırıldandı.

O hâlde Jack'le ilgisi yok?

Hiç yok. Aramızda her şey bitti.

Vegas'a giderken söylemiştin ama kesin olduğundan emin değildim.

İnan bana, ben eminim. Anlat bakalım, ne zaman döndünüz? Evde seni bekleyen bir kocan varken neden buradasın?

Erin bacak bacak üstüne attı ve güldü. Gary bir süre ortalıktan kaybolmamı söyledi. Samnm bir sürpriz hazırlıyor. Tahminime göre, oturma odamız için yeni mobilya sipariş etti ama ben bilmiyormuş gibi yapıyorum.

Sizi Cumartesiden önce beklemiyordum. Clare o zamana kadar fiziken ve duygusal olarak toparlanacağım ve onlan evine davet edeceğim hesaplamıştı.

Erin'i hiç o kadar canlı gördüğünü hatırlamıyordu. Evlilik arkadaşım değiştirmişti. Kendisini de değiştirmişti ama farklı şekilde. Reed'i sevmekle hata ettiğine ikna olmaya çalışıyordu. Ama kalbi onu dinlemiyordu. Onu sevmek büyük bir hataysa neden yas tutuyordu? Jack ile ayrıldığında

rahatlamış, özgür hissetmişti. Şimdi ise hiç sevinmiyordu. Aksine, içini parçalayan derin bir acı hissediyordu.

Erin Dügünden soma Reed ile nasıl gitti? diye sordu.

Clare gerildi. Neden sordun?

Erin durakladı. Umanm tartışmadınız ya da başka bir şey olmadı?

En yakın arkadaşımın o 'başka şey' hakkında hiçbir fikri yoktu! Hayır...

Harika vakit geçirdik. Bin dolar kazandım.

Kumar mı oynadınız? İnanmıyorum! Biz de Vegas'taydık ama beş dolarlık bahis bile oynamadık. Erin utanarak sustu. Yüzüne geniş bir tebessüm yayıldı. Hoş, otel odasından çıkmaya vakit bulamadık ki...

Oturma odası Clare'in gözünün önünde dönmeye başlamıştı. Başım kanepenin arkasına dayadı. Zayıf bir sesle Boston nasıldı? diye sordu.

Çok iyiydi. Gary'nin ailesi harika insanlar. Kocamı tanıdığım için buna hiç şaşırmadım. Erin derin bir nefes aldı. Hâlâ bu kelimeye alışmadım. Bu kadar çok seveceğim bir adam bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Clare'in göğsü acıyla sıkıştı. Erin'i ne kadar iyi anlıyordu.

Erin Demek Reed ile birbirinizi daha yakından tanınız? diye devam etti.

Clare o öğleden beri ilk kez yüksek sesle gülmek istedi. Öyle de denebilir.

İyi.

Neden iyi? Clare bilmek istiyordu.

Reed'i severim. Onu iyi tanımazdım kasabadakilerin çoğu gibi çünkü Reed çoğunlukla içine kapanıktır. Ama Gary, onu iyi tamıyor ve yetenekli, iyi kalpli ve cömert olduğunu söylüyor. Kızılderili gençleriyle yakından ilgilendiğim bilmezdim. Yıllardır, birçoğuna yardım etmiş, belâdan uzak tutmuş ve ırklarıyla gurur duymalarım sağlamış. Gary'nin söylediğine göre, birçok Kızılderili çocuğuna yıllardır koruyucu babalık yapıyormuş.

Clare bunları bilmiyordu ama hiç şaşırmamıştı.

Erin Sanatı ülke çapında tanınıyor ama kasabalıların bundan haberi bile yok, diye devam etti. Yaptığı totem direklerinden birini Boston'dayken gördük.

Onun faziletlerim bana saymana gerek yok, Erin.

Öyle mi? Ondan hoşlanıyor musun?

Hem de çok.

O hâlde en kısa sürede dördümüz birlikte yemeğe çıkmamıza itirazın olamaz, değil mi? Çöpçatanlık yapmaya çalıştığımı düşünmem istemem ama ikinizin birbirinizden hoşlanmanızı çok arzu ediyorduk.

Clare hüzünle gülümsedi. Bunun... İyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.

Erin hayretle Neden? diye sordu. Yan Kızılderili olduğu için mi?

Clare ciddiyle Hayır, dedi. Reed'in benimle bir işi kalmadığım düşündüğüm için.

Çok saçma! Gary, Reed'in de senden etkilendiğim söyledi. Ben de kesinlikle aym fikirdeyim. Düğün törenimizden hemen önce onun bakışlanm gördüm. Bir erkek, bir kadına öyle bakıyorsa ilgileniyor demektir. Bana kalırsa Clare Gilroy, sen de o ateşi körüklemelisin.

İnan bana, Erin, körüklendi.

Erin gülerek öne doğru eğildi. Eee?

Bilmek istemezdin. Erin o anda dünyaya pembe gözlüklerin ardından bakıyordu. Kendi sorunlarını anlatarak onu gerçeklere döndüremezdi.

Tabii ki bilmek isterim. Bir şeylerin ters gittiği belli oluyor. Erin yerinden kalktı, elini Clare'in alnına koydu. Bu, grip virüsünden öte bir şey, değil mi?

Pek sayılmaz. Tabii eğer hamile değilsem.

Erin Hamile mi? diye fısıldadı.

O kadar korkma! Endişelenmene gerek yok ben evlendim. Yani evlendim sayılır. Hayır... Clare fikir değiştirmiş gibi sustu soma devam etti. Hamile kalacak kadar evliysen, o hâlde sayılır demek yanlış olur. Clare saçmaladığının farkındaydı ve Erin'in onu anlayacağını sanmıyordu.

Erin koltuğa çöktü. Kim? Ne zaman? Yanlış duymadım, değil mi?

Gayet iyi duydun. Halsizliğine rağmen Clare doğrulup oturdu. İnanmakta zorluk çekeceğini biliyorum ama... Yüzük parmağım öne uzattı. Yüzük Reed'e ait. Nikâh halkası olarak taktı. Sizden birkaç saat soma evlendik. Ama Nevada tarihindeki en kısa evlilik olacak. Reed boşanmak için başvurdu bile.

Reed doğruldu, alnındaki teri kolunun tersiyle sildi. Beli ağrımaya başlamıştı ama yine de devam ediyordu. Fiziksel acısıyla duygusal acısını dengeliyordu.

Clare'i en son üç gün önce görmüştü. Kasabaya gidip, onun iyi olup olmadığını görmek için yamp tutuşuyordu. Kendi seçimiyle ya da mecburen, hayatının her aşamasında disiplinli olmuştu. İkisinin de iyiliği için, kaçınılmaz hâle gelene kadar Clare'i görmemeye karar vermişti. Ancak o zaman kendi acısını gizleyebilir ve Clare'in acısını görmezden gelebilirdi.

Cime güçlü bir kadındı. Şimdi cam yamyordu ama geçecekti. Kendi acısı da zamanla ve gururunun da desteğiyle hafifleyecekti. İkisi de farklı duygusal karmaşalarıyla savaşıyorlardı ama Clare'i artık tamıyordu. O malarında güzel olam bulur ve ona tutunmdu. Onun bu huyuna hayrandı.

Başlmda, onun Pollyanna duruşuyla eğleniyordu ama giderek, sevdiği kadının bu çok özel huyuna saygı duymuştu. Karşısındakinin hep iyi yönlerini görüyordu ve bu yüzden de çoğunlukla iyilikle karşılaşıyordu.

Evlilikleri bir istisnaydı ve bu da Reed'in cam sıkıyordu. Cime, ona güvenmiş, inanmış, kendim her şeyiyle ona vermişti. Reed, Clare'in güçlü kişiliğine inanmak, güvenmek zorundaydı yoksa sevdiği tek inşam incittiğim bilirse çıldırırdı.

Yaklaşan arabanın sesini duyan Reed doğruldu, keskiyi ve çekici kenma bıraktı. Atölyesinden çıktı ve evinin önüne park eden mavi mabaya bakı. Gary Spencer...

Gary de onu görmüştü. Yüzü aydınlandı. Reed! Tekrar görüşmek ne güzel!

Evet, öyle. Reed evliliğin Gary'ye iyi geldiğini düşündü. Hoş geldin. Eve girelim de soğuk bir şeyler içelim. Birlikte eve girdiler. Reed, Gary'ye bir sandalye çekti. Ne zaman döndünüz?

Birkaç gün önce.

Reed buzdolabından iki kutu soğuk soda çıkardı, birini Gary'ye uzattı. Sandalyeyi çekip, ters olarak otırdı. Erin nasıl?

Bana uyum sağlamak için çok meşgul. Oturma odasına yeni mobilya almak ona sürpriz yapmak istedim ama büyük bir hataymış.

O da niye?

Gary kıs kıs güldü. Şimdi de duvarların soluk kaldığını düşünüyor ve boyamamız gerektiğinde ısrar ediyor. Balayımızın son günlerim yatak odası yerine oturma odasında boya yaparak geçirmek işime gelmiyor, doğrusu.

Reed de güler gibi yaptı. Kendi gelini... Kollarında nasıl da uyumuştur... Clare ile geçirdiği son geceyi hatırlamaktan özenle kaçınıyordu. Ona kendim nasıl istekle, cömertçe, aşkla sunmuştu. İyileşmek ve unutmak için zamana ihtiyaçları vardı.

Gary neşeyle devam etti. Ama Erin'in desteğini inkâr edemem. Boyayı tek başına yapabileceğim, gerekirse Clare'den yardım isteyebileceğim söyledi. Zamanında Clare'in mutfakını da birlikte boyamışlar. Ama ne yazık ki Clare hastaymış ve iş başa düştü. Gary sodasından kocaman bir yudum aldı.

Clare hastaydı... Reed'in zihni hızla çalıştı. Ciddi bir şey miymiş?

Bilmem ki. Erin'in söylediğine göre grip virüsü kapmış ve perişanmış.

Doktora gitmiş mi?

Gary omuz silkti. Bilmiyorum.

Reed önce rahatladı sonra gerildi. Kadınların hamileyken gribe benzer belirtiler gösterebildiklerini duymuştu. Korku ve şüpheyle sarsıldı. Belki de Clare hamileydi ama nasıl olurdu? Öyle bir şey varsa, Clare onunla temasa geçirdi. Ama kalbinin derinliklerinde, öyle yapmayacağını biliyordu. Cevap istiyorsa sormak zorundaydı.

Reed düşüncelerinden sıyrıldı ve ona ilk kez görüyormuş gibi bakan arkadaşına döndü. 'Ne var?' dermiş gibi başını sallayınca Gary'nin omuzları çöktü.

Doğru, değil mi?

Ne doğru?

Gary bir anlık tereddüitten soma cevap verdi. Erin, Clare'in yanından dönünce o inanılmaz hikâyeyi anlattı. Güya evlenmişsiniz. Ama ben inanmadım. Reed suratını astı. Demek Erin'e söylemişti. Keşke söylemeseydi ama artık yapacak bir şey yoktu. Gary Clare'i iyi tanımam, diye devam etti. Ama Jack Kingston'dan aynılınca duygusal olarak sarsıldığım tahmin ediyorum. Belki bunun etkisiyle her şeyi uydurdu.

Reed ayağa kalktı, Doğru söylemiş, dedi ve cama doğru yürüdü. Görmeyen bakışlarım yemyeşil ormana çevirdi.

Bizden birkaç saat soma Las Vegas'da evlendiniz ha?

Reed sertçe Doğru olduğunu söyledim ya, diye diklendi. Aslında bu konuyu hiç konuşmak istemiyordu.

Gary inanamayarak Neden? diye sordu.

O soruyla hiddete kapılan Reed fırtına gibi arkadaşına döndü. Yumruklan sıkılmıştı. Diğer erkeklerin Clare'in güzelliğim fark etmemelerim anlayamıyordu! O güçlü ve cesur bir kadındı. Cömert ve sevgi doluydu. Bütün dünya mı buna karşı kördü?

Yasak sulara girdiğim fark eden Gary konuyu değiştirdi. Kingston'la olanları duydum. Anladığım kadıyla berbat durumdaymış. Duydun mu bilmem ama çenesi kınılmış. Ağzı tellenmiş ve kapalıymış.

Clare'e söylediklerinden soma tam isabet olmuştu! Reed böylece Jack'in de diğerlerinin de geride duracağım düşünerek rahatladı. İyileşir.

Bu da onu, Clare'den uzak tutmanın bir yolu ama benim anlamadığım... Gary sodasını yudumladıktan soma devam etti. Mademki onu istemiyordun, neden Kingston'ın yoluna çıkün ve belâ çıkardın? Anladığım kadıyla, Clare ile evlenmek niyetindeymiş. Reed O, Clare için yeterince iyi değildi, diye mınıldandı. Konuyu değiştirmek istiyordu ama Kingston'ın Clare'i bir daha rahatsız etmeyeceğim bilmekle rahatlamıştı.

Gary sabırsız bir tavırla Mademki onu önemsiyorsun, neden boşanmak için bu kadar acele ediyorsun?

Reed haşince Bu benim sorunum! diye cevap verdi.

Bu işin ironik yanı ise, sizi bir araya getirmek için Erin'le konuşmuş olmamız. İkimiz de çöpçatanlıktan hoşlanmayız ama aranızda güçlü bir kimya olduğunu fark etmiştik.

Reed alçak bir sesle Benimle evlendiğinde ne yaptığının farkında değildi, dedi.

Sarhoş muydu?

Reed başım iki yana salladı. Alkolle birlikte ilaç almıştı.

Gary gözlerim kısarak düşündü. Bu da bir neden olabilir. Zaten kişiliğine o kadar ters bir şey yapmasına hayret etmiştim.

Reed, Clare'i savunarak Anın heyecamna kapıldı, dedi.

Belki Clare bu yüzden evlenmeye karar verdi, dedi. Ama sen tamamen ayıktın, değil mi?

Reed isteksizce başım sallayınca Gary'nin gözleri heyecanla parladı. Peki, o hâlde seni bu evliliğe iten sebep neydi?

Reed, Clare'den daha fazla ayn kalamayacağım anladı. Onun hasta olduğunu öğrendiğinden beri işkence çekiyordu. Ya da hamileydi! Sabırlı olmalı, Clare'e zaman vermeliydi. Mutfakta gidip gelmekten neredeyse zemini aşındırmıştı.

Gary çok akıllıydı. Konuyu ustalıkla Clare'e getirmiş ve hasta olduğunu söylemişti. Onun tepkisini gördükten soma da asıl merak ettiği konuyu sormuştu.

Demek Gary, Clare'e duyduğu hisleri kolayca okumuştur! O hâlde bunu Clare'den gizlemek daha da güçtü. Akşamüzerine kadar kendiyle savaşıp durdu. Ancak yemeğe oturup da hiç iştahı olmadığı görünce kaçınılmazı kabullendi.

Cime'e gitmeliydi...

Ona karşı duyduğu ihtiyaç ve çekim de ayn bir endişe konusuydu. Ona olan aşkımn hareketlerini ne dereceye kadar yönlendireceğim, yapmamaya söz verdiği hangi prensiplerini kıracağım merak ediyordu. Onu korumak, ona bakmak ihtiyacı öylesine güçlüydü ki, bunu değiştirmesi mümkün değildi. Ne şimdi ne de soma...

ikinci gün de yediği her şeyi çıkartınca, Cime bunun basit bir grip virüsü olmadığını anladı. Doktora mayıp, randevu almalıydı ama oraya kadm gidemeyecek kadar güçsüzdü. Bitkinliğini birkaç etkinin bir araya gelmesine bağlıyordu. Sinüzal başağnsı geri gelmişti, ağır bir virüs kapmıştı ve sevdiği adamın boşanmaya kararlı olmasının üzüntüsüyle çökmüş, bünyesi zayıf düşmüştü.

Kapı zili çalınca Clare başım yastıktan kaldırdı ve inledi. Yanında kimeyi istemiyordu; kimse ona ne annelik etsin, ne pohpohlasın ne de rahatsız etsindi.

Kapıyı açmama isteği güçlü olsa da bunun daha büyük problemlere yol açacağım farkındaydı. Erin'in tekrm gelmediğim umdu. Bol bol içirdiği tavuk suyuna çorbanın, aspirinin ya da meyve sulanmn hiçbir midesinde dmmuyordu. Erin'in çok endişelendiği belliydi ama Cime, onun kocasıyla ilgilenmesini ve kendisini rahat bırakmasını istiyordu.

Kapı zili tekrm çalınca Cime derin bir nefes aldı. Çaresi yoktu; kalkmalıydı. Ne kadar zayıf düştüğüne şaşıyordu. Duvarlar âdeta gözünün önünde dans ediyor, bacakları vücudunu taşımıyordu. Zorla sabahlığına uzandı, titreyerek terliklerini giydi. Bayılacak gibi olunca durakladı ve kapıyı kavradı. Onu rahat bıraksalar belki daha çabuk iyileşecekti.

Clare dış kapının tokmağını sıkıca kavradı ve Kim o? diye seslendi.

Boğuk bir ses Reed, diye cevap verdi.

Clare gözlerim kapadı, almm kapıya dayadı. Başka bir zaman gelir misin? Hayır.

Clare nedense öyle söyleyeceğim sezmişti. Büyük bir güç harcayarak, isteksizce kilidi çevirdi ve kapıyı açtı. O ana kadar boşanmaya kararlı değilse bile hâlini gördüğünde Reed'in karan kesinleşecekti.

Berbat göründüğünü bilmek için Clare'in aynaya ihtiyacı yoktu. Saçları tutamlar hâlinde yüzüne düşmüştü. Solgun ve hasta görünümündü, dişleri fırçalamamıştı. Ekşimiş süt gibi koktuğuna emindi.

Avukatın gönderdiği evrakları imzalamamı istiyorsan buraya bırak. Daha sonra ba-kanm. Clare kendini savunacak ya da tartışacak güce sahip değildi.

Clare, Reed'den nasıl bir tepki beklediğini bilmiyordu. Uzun bir söylev mi, azar mı, öfke mi yoksa aşk mı? Artık bir tahminde bulunamıyordu. Ama ağzının içinden küfürler mırıldanarak onu kucağına alması ve yatağına taşımasını hiç ummamıştı.

Reed, onu usulca yatağına bırakırken Kaç gündür hastasın? diye sordu.

Clare elinden geldiğince soğukkanlı bir tavırla Bunun seni ilgilendirdiğim sanmıyorum, dedi ama başaramadığı belliydi çünkü sesi titredi.

Reed komodinin üzerindeki ilaç şişesini aldı ve etiketini okudu. Yine sinüzal baş ağrısı mı?

Hayır... Neden burada olduğunu bilmiyorum ama eğer hastayım diye...

Reed onun bitirmesine izin vermedi. Doktor ne dedi?

Hem sana hasta olduğumu kim söyledi ki? Clare özeline girilmesinden hoşlanmazdı. Hiç söyleme, biliyorum. Erin'den başkası olamaz.

O değil. Şimdi son kez soruyorum. Doktor ne dedi?

Clare inatla sessiz kaldı. Gözleri sıkıca kapattı. Reed'in, onu dışladığını anlayıp, gitmesini umuyordu.

Clare mutfaktan gelen sesle Reed'in gitmediğini anladı. Duymaya çalıştı ama o kadar alçak sesle konuşuyordu ki telefonla kimi aradığını anlayamadı.

Reed yatak odasına döndü, gizli bir görevi varmış gibi etrafa bakındı. Soma gardırop kapılarını açıp, kapadı, odadan çıktı, az soma da küçük bir valizle döndü.

Clare doğrulmaya çalışarak Ne yapıyorsun? diye sordu. Baş o kadar dönmüyor olsaydı belki valizi elinden kapabilirdi.

Reed hiç cevap vermeden çekmeceleri açtı, Clare'in şahsi eşyalarını çıkartıp, valize doldurmaya başladı.

Clare Reed? diye yakardı.

Toplanıyorum.

Anladım da nereye gidiyorum? diye üsteleyen Clare başını iki yana salladı. Daha da önemlisi, neden gidiyorum?

Yalnız kalamayacak kadar hastasın. Seni annenlerin evine götürüyorum. Götüremezsın. Kampa gittiler.

Tamam, o hâlde Erin’le Gary’nin evine götürüyorum.

Clare çaresizlikle inledi. Saçmalama. Onlara virüs mü bulaştırayım? Üstelik yeni evli bir çiftin evinde asla kalmam!

Reed eve girdiğinden beri ilk kez tereddüt etti. Ama fazla uzun sürmedi. Gardırobun üst katına uzanıp, bir battaniye çekti, Clare’in üzerine örttü ve onu battaniyeyle birlikte kucağına aldı.

Reed, lütfen bunu yapma. Reed duymazdan gelince Clare devam etti. Çok daha iyiyim, gerçekten... Kendi evimde ve yatağımda kalmak istiyorum. Lütfen.

Reed durmadı bile. Clare sıkıntısından kulaklarının uğuldadığını fark etti. Onu hayatından çıkarmak istediğim kesin bir dille belirtmemiş miydi? Evlendiğine pişman olduğu çok açıktı. Artık neye inanacağım şaşırılmıştı.

Ama o anda seçenekleri sınırlıydı. İtirazlarına rağmen, Reed, onu dışarı taşıdı, arabasının yolcu koltuğuna oturttu. Kararlı adımlarla eve geri girdi, Clare’in valizi ve el çantasıyla birlikte döndü.

Clare bitkin bir sesle Lütfen, nereye gittiğimizi söyler misin? diye sordu. Reed cevap vermedi. Yüzü mermerden oyulmuş gibi sert ve tepkisizdi. Reed, lütfen.

Doktor Brown’a gidiyoruz.

Muayenehanesi çoktan kapanmıştır.

Biliyorum. Evine gidiyoruz. Bizi bekliyor.

Dr. Brown’la mı konuştun? Ne zaman?

Az önce. Kütüphane yetkilisiyle de konuştum, bu hafta sonuna kadar başlanmın çaresine bakacaklar.

Reed’in her sözü Clare için bir armağan gibiydi. Bunu neden yaptığını ve neden o kadar öfkeli olduğunu anlayamıyordu. Ondan gelmesini istememişti. Merhametimi ya da onu şımartmasını talep etmemişti.

Birkaç saniye sonra Clare Hamile olduğumu sanıyorsun, değil mi? diye sordu. Sadece dört gün geçti. Henüz bu tip belirtiler olmaz. Merak etmene gerek yok.

Reed cevap vermedi, doktorun evinin önünde durana kadar sürmeye devam etti. Onu arabada bırakıp ön kapıya gitti, zili çaldı. Kapıyı Doktor Harvey Brown açtı. Clare iki erkeğin el sıkıştığını izledi. Demek ki birbirlerini tanıyorlardı.

Reed arabaya döndü, Clare’i kucaklayıp eve taşıdı, tablolarla süslü bir koridordan geçirdi ve küçük bir odaya soktu. Yavaşça, masamın yanındaki siyah bir deri koltuğun üzerine bıraktı.

Dr. Brown burnunun ucuna düşmüş gözlüklerinin üstünden bakarak Merhaba, Clare, dedi. Hiç de iyi görünmüyorsun. Clare'in konuşmasına fırsat vermeden dilinin altına termometreyi koydu.

Reed kollarım kavuşturup, bir köşede durdu. Doktoran stetoskobunu çıkartıp, Clare'i dinlemesini izledi. Doktor uzunca bir süre dinledikten sonra aleti kulaklarından çıkardı. Reed'e kısa bir bakış fırlattı. Sammi, Jack Kingston'ın çenesini kapatan sensin.

Reed başıyla onayladı. Aramızda görüş farkı vardı.

Dr. Brown sıttı. Birinin o çocuğa haddim bildirmesi gerekiyordu.

Reed cevap vermedi ama Clare, onun belli belirsiz gülümsediğini gördü. Dr. Brown muayenesine devam etti ve ona bir sürü şey sordu.

Reed Hastaneye yatması gerekiyor mu? diye sordu.

Clare Saçmalama, diye patladı. Virüs kapmıştı ama o kadar da hasta değildi.

Doktor Evde nasıl bakım göreceğine göre değişir, dedi.

Clare yerinde doğrularak İkinci de kesin! diye bağırdı. Teşhisinizi söyleyecekseniz, tamam, dinliyorum ama ben çocuk değilim, Doktor. Şahsıma konuşursanız sevinirim.

Reed ve doktor bakıştılar. İkisi de bu küçük çıkıştan çok eğlenmiş gibiydiler. Doktor Brown, Clare'e döndü ve Önce söyle bakalım. Neden muayenehaneme daha önce gelmedin?

Clare Gelemezdim, diyerek savunmaya geçti. Çok hastaydım.

Hemşiremi aradın mı?

Clare isteksizce Hayır, diye itiraf etti.

Bir dahaki sefere, küçük hanım, muayenehanemi ara ve Doris'le konuş. Anlaşıldı mı?

Annesine göre, o bir küçük hanımdı. Doktoruna göre de öyleydi. Neden herkes, ona bir kadın gibi değil, çocuk gibi davranıyordu? Reed bile ona bakıcıya ihtiyacı varmış gibi davranıyordu.

Beni en çok endişelendiren, kusmaların oldu. Vücudun neredeyse tamamen susuz kalmış. Öyle olursa, seni hastaneye yatırmak zorunda kalırım.

Clare Daha fazla su içmeye çalışacağım, diye söz verdi. O kadar hasta olduğunu fark etmemişti. Tabii ki hasta olduğunu biliyordu ama işin boyutunu anlayamamıştı.

Virüs birkaç gün içinde vücudu terk eder ama toparlanman için en az bir hafta yatak istirahati gerekli. Doktor, ona konuşuyordu ama Reed'e bakıyordu. Clare öylesine dışlandığı için iyice öfkelenmişti.

Clare diklenerek Birkaç gün içinde turp gibi olacağım, dedi.

Doktor Brown Onun yalnız kalmasını istemem, diye uyardı.

Reed hemen cevap verdi. Kalmayacak. Clare'e hiç bakmadan ekledi. Onu evime götürüyorum.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

REED'İN evine giden kırk dakikalık yol boyunca Clare hiç konuşmadı. Onunla tartışmak faydasızdı. Reed bir kez aklına koymuştu ve ne yapsa onun inatçı gururuna toslu-yordu.

Yol boyunca, Reed'in bakışlarının üzerinde olduğunu bilen Clare hiç umursamadı. Bu adamı anlaması imkânsızdı. Artık ne düşüneceğini bilmiyordu ve o kadar perişanken yapabileceği bir şey de yoktu.

Belki de kendini Clare'den sorumlu hissediyordu. Boşanmakta acele ediyordu ama henüz resmen evliydi. Herhâlde, Clare'i iyileştirmeyi bir görev olarak görüyordu. Nedenleri ne olursa olsun, Clare artık önemsemeyecekti. Reed niyetini açıkça söylemişti. Clare'i hayatından çıkarmak ve boşanmak istediğim sonunda anlamasını sağlamıştı.

Ama şimdi ne yapıyordu? Clare'in kafası iyice kaşmıştı.

Reed arazisine girdiğinde, arabasını evin önüne kadar yanaşmıştı. Clare'in kapıyı açmasına bile fırsat bırakmadan yanına gitti ve kucağına aldı.

Clare Yürüyebilirim, diye itiraz etti.

Reed hiç umursamadan yoluna devam etti ve eve girdi. Girişte bir süre durakladı sonra kararım vererek Clare'i oturma odasına götürdü, kanepeye yatırdı.

Clare hemen gözlerim kapadı. Reed gelene kadar uyumuştum ama Dr. Brown'a uğramak soma da Reed'in evine giden uzun yolu kat etmek onu bir hayli yormuştu.

Reed önce kalın bir battaniye ve yastık getirdi, Clare'i iyice örttü ve birkaç adım geriledi. Clare'in gözleri kapalıydı ama Reed'in varlığını hissedebiliyordu. Başkası onu öyle seyretse tedirgin olurdu ama Reed'in yanındayken sanki onun kollarına sığınmış gibi hissediyordu. Ama Clare, onun davranışlarıyla ilgili dersini almıştı. Artık duygularına güvenemezdi. Reed, onu istemiyordu. Ona ihtiyacı yoktu. Onu sevmiyordu...

Yüreğindeki acımın ağırlığıyla ezilen Clare gözlerim kapalı tuttu. Uyuyabileceğine hiç inanmıyordu ama hemen ağırlık bastığım fark etti. Ne kadar dirense de, kısa sürede kendim uykunun kollarına bıraktı.

Daha sonra kıpırdanarak uyandığında, Clare ne kadar uyuduğunu bilemedi. Güneş alçalmıştı, rüzgârın köknarlardaki hışırtısı duyuluyordu. Reed'in mutfakta olduğunu fark etti. Ocağın başında durmuş, büyük bir tencereyi karıştırıyordu. Clare'in uyanmış olduğunu sezerek arkasını döndü ve ona baktı.

Bakışları bir an karşılaştı soma Clare başım çevirdi. Ona olan aşkım gözlerinden anlayacağından korkuyordu. Ağır battaniyenin altında debelenerek oturmaya çalıştı. Ne kadar uyudum? diye sordu.

Yaklaşık bir saat kadar. Sana çorba yapıyorum.

Clare Sakın! diye itiraz etti. Düşüncesiyle bile midesi kalkıyordu. Hiç aç değilim.

Sanki Clare ne kadar acıktığını söylemiş gibi, Reed kocaman bir kâseye çorba doldurdu ve masaya koydu. Yamna bir bardak çay ve bir bardak da su koyduktan sonra ona doğm gitti.

Ben... Onu midemde tutabileceğimi sanmıyorum.

Deneyebilirsin. Reed, onu omuzlarından tutarak doğrulmasına yardım etti. En azından masaya da patates çuvalı gibi kucağında taşıyarak götürmüyordu.

Evde yapılmış koyu sebze çorbasının lezzeti Clare'i şaşırttı. Üç gün berbat bir şekilde yatmanın sonucu iştahı iyice azalmıştı ama yine de yedi sekiz kaşık içmeyi başardı. Bitirince ellerini kucağında kavuşturdu.

Reed Banyo yapmak ister misin? diye sordu. Yamnda durmuştu. Clare'in yüzüne düşen bir tutam saçı çekti. Parmakları da sesi kadar hafif ve nazikti. Clare'in evine girdiği andan beri ilk kez zorbaca davranmıyordu.

Clare ise ona her bakımdan itiraz etmek, direnmek, kalan gururuna sığınmak istiyordu. Reed, ona bakmakta ısrar edebilirdi ama Tann biliyor ya, istekli bir hasta olmayacaktı.

Clare hafif bir sesle Banyo mu? diye tekrarlardı. Onunla tartışacak gücü yoktu. Berbat görünüyorum, değil mi? Saçlanm.

Reed gözlerini ona dikti. "Hayır, Clare, değilsin.

Clare'in inanmadığım bakışlarından anlayan Reed eğildi, yüzünü avuçlarının arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. Düşünüyorum da... diye söze başladı. Sesi garipti. Bu kadar arzuladığım başka bir kadın tanımadım.

Gözyaşlarıyla savaşıyor Clare yüzünü çekti. En berbat hâlindeyken ancak Reed böyle tatlı ve romantik bir şey söyleyebilirdi. İçindeki duygular kabarırken, burnunu çekmeye başlayınca elinin tersiyle burnunu ovuşturdu.

Reed Banyoyu hazırlıyorum, diyerek uzaklaştı.

Clare kendini toparladıktan sonra battaniyeye sarındı ve koridor boyunca ilerledi. Banyonun kapısı açıktı. Reed küvetin kenarına oturmuş, suyun ısısına bakıyordu.

Eşyaları alayım. Valizimi nereye koydun?

Sağdaki ilk odada, diyen Reed ayağa kalktı ve ona yardım etmek istedi.

Clare bitkince Kendim yaparım, dedi. O kadar endişeli bakma.

Reed bir an tereddüt etti ama sonra başıyla onayladı.

Clare ağır ağır ilerledi ve Reed'in söylediği odaya girdi ama hemen durakladı. Orası misafir yatak odası olamazdı. Koyu ahşap, dört direkli yataktan, yerdeki örgü kilime kadar her eşya Reed'in kişiliğini yansıtıyordu.

Reed yamna geldi ve Misafir yatak odasında ben yatacağım, diye açıkladı. Clare'in valizini kaldırdı, yatak örtüsünün üstüne koyup, açtı ve temiz bir gecelik çıkardı. Burası daha rahat ve banyoya yakın.

Clare Biliyorum ama diye söze başlarken Reed itiraz kabul etmediğim belirtirce-sine odadan çıktı.

Clare içini çekerek eşyalarını kucakladı ve banyoya gitti. Reed dolaptan temiz havlular çıkarıyordu. Teşekkür ederim, diyerek onun çıkmasını bekledi ama anlaşılan, Reed'in öyle bir niyeti yoktu. İnan bana, kendim yıkanabilirim.

Reed çapkınca gülümseyerek Emin misin? diye sordu.

Tabii ki eminim.

Reed eğlenerek Daha önce görmediğim bir yerini göreceğim değilim, dedi.

Clare kıpkırmızı olduğunu hissetti. İyice eğlendiği belli olan Reed kıs kıs gülerken onu omuzlarından kavradı, yanağından hafifçe öptü ve çıktı. Her ihtimali düşünerek kapıyı aralık bırakmıştı.

Clare yavaşça soyundu, giysilerini yere bıraktı. Buharı tüten sıcak banyo ona cennet gibi geldi. Suyu iyice gömüldü ve gözleri kapattı. Orada ne kadar süre yattığını bilmiyordu.

Reed kapının arkasından seslendi. Sırtım sabunlamamı ister misin?

Hayır, istemem.

Clare, Reed'in kıs kıs güldüğünü soma da uzaklaştığını duydu. Başım tekrar ısaladı ve suya iyice gömüldü. Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

Reed yatağın ayakucunda durdu, banyodan yeni çıkmış olan Clare'i seyretti. Dinlenmesi için onu yalnız bırakması gerektiğini biliyordu ama bir türlü gidemiyordu. Ufacık ve inanılmaz derecede narindi. Güzelliği nefesim kesiyordu.

Reed, ona dokunabilmek, yanında kalabilmek için bahaneler üretiyordu. Clare saçlarına sardığı havluyla yatağın üzerinde oturuyordu. Küvette yatmaktan bu kadar hoşlandığını hatırlamıyorum, diyerek başındaki havluyu çıkardı.

Reed, onun en az bir saat yattığının farkındaydı. Demek ki gerçekten hoşlanmıştı. Kaç kez banyo kapısına gitmiş, ona seslenmiş ama her seferinde geri dönmüşü.

Clare'in saçları kanşmıştı. Önce parmaklarıyla açmaya çalıştı, başaramayınca fırçaya uzandı. Reed, onu taramayı çok istiyordu ama her işini kendisi yapmak istediği için teklif etmeye çekiniyordu.

Clare birkaç fırça darbesinden sonra durdu. O hareketler bile yoruyordu.

Reed hemen Ben tarayayım, diye atılarak yatağın ucuna oturdu.

Clare bir anlık tereddüitten sonra fırçayı uzattı ve ona arkasını döndü. Saçları gürdü ve birbirine dolanmıştı. Reed özenli bir şekilde saç tutamlarını ayırdı, teker teker, onun canını acıtmamaya çalışarak açtı.

Reed'in elleri sakindi ama kaosa girmiş düşünceleri ona işkence ediyordu. O ufacak yakınlığa gönüllü olmakla bile hata yaptığım kısa sürede anladı. Vücudu gerilmiş, nabızı hızlanmıştı. Clare hastaydı; hastanelik olmadığı için şanslıydı. Zaafına küfürler savurarak fırçalamaya devam etti.

Clare kemiksizmiş gibi, boynunu fırça darbelerine göre hareket ettiriyordu. Hafifçe içini çekince, Reed onun da bu yakınlıktan hoşlandığını anladı.

Reed'in vücudundaki her hücre canlanmıştı. Saçların taranması umduğundan uzun sürmüştü ve Clare'in sırtı bağına yaslanıyordu. Onun valizim toplarken bilhassa pamuklu gecelikler seçmişti ama işe yaramadığı belliydi. Clare çuval da giyse yakışıyordu ve güzel endamım saklayamıyordu. İçten içe kendiyile mücadele ederken Reed fırçanın sapım sıkıca kavradı. Zayıf biri olduğunu asla düşünmezdi. Ta ki Clare ile evlenene kadar...

Clare'e dokunmak, onu tatmak arzusu öylesine yükseldi ki Reed durdu. Samim yeterli, diyerek fırçayı bıraktı ve yataktan kalktı. Hâlbuki Clare ile sevişmeyi nasıl da istiyordu... İçindeki sızı fizikseldi ama hastayken ondan yararlanamazdı. Kan koca da olsalar, onun yatağında da olsalar...

Clare Teşekkür ederim, diye fısıldadı ve battaniyenin altına süzüldü. Günlerdir ilk kez bu kadar iyi hissediyorum.

Kendi kendine söylenen Reed odadan çıkı. O daha iyi hissediyor olabilirdi ama kendisi berbat hâldeydi.

Ertesi sabah uyandığında Clare kendim çok daha iyi hissediyordu. Onca gün hasta yattıktan sonra vücudu artık iyileşmeye dönmüştü. Acıküğüm fark edince Reed'in nerede olduğunu merak etti. Yoksa bile ikisi için kahvaltı hazırlayacakü.

Clare valizinde bulduğu kot pantolonu ve süveteri giyerken, günlerdir tek giysisi olan geceliklerden kurtulduğu için sevindi. Giyinmenin bile yordüğünü fark edince, cesareti kınlarak yatağın üzerine oturdu. Bir süre dinlendi sonra mutfığa gitti.

Reed mutfaktaydı, ocakta yumurta pişiriyordu. Onu görünce sıcacık gülümsedi.

Clare utanarak Günaydın, dedi.

İyi uyudun mu? diye soran Reed yumurtaları kaynar suyun içine kırdı.

Clare başıyla onayladı. Ne çok uyuduğunu düşününce utanmıştı. Gece Reed'in neler yaptığının bile farkına varmamıştı. Üstelik onu yatağından etmişti. Ama bir yandan da, onunla birlikte uyumadığı için hayal kırıklığına uğramıştı.

Reed Daha iyi hissediyor gibisin, diye yorum yaptı.

Çok daha iyiyim.

Güzel. Yumurta ve tost yaptım. Çay ve meyve de var.

Reed'in düşünceliliği Clare'in yüreğini sızlattı. Onunla fiziken çok ilgileniyordu ama yaktığı duygularım hiç düşünmüyordu. Samimi olarak onu önemsiyor gibiydi ama duygularının derinliğini anlamak zordu. Ne zaman ümit etse, bu evliliği sürdürmek istediğim düşünse yeni ve daha acı bir hayal kınklığına uğruyordu.

Clare, Reed hakkında tahmin yürütmekten vazgeçmişti. Önüne gelen günü yaşayacak ve bir somaki hareketim bekleyecekti.

Reed Otursana, dedi. Kahvaltım getiriyorum.

Clare masaya oturanca önüne koca bir tabak içinde suda pişmiş yumurta ve kura tost geldi. Yiyebilmek harika bir şeydi! Reed de kendi tabağını alıp, karşısına oturmuş, Clare'in yiyişim zevkle seyrediyordu.

Kahvaltı bittiğinde, Reed Birkaç saat yalnız kalabilir misin? diye sordu.

Elbette.

Reed Birkaç işim var, diyerek bulaşıkları lavaboya koydu. Kasabadan istediğin bir şey var mı?

Clare başım iki yana sallayarak cevap verdi.

Acaba onunla kasabaya dönmeyi teklif etmeli miydi? Hastalığının ağır kısmı geçmişti. Onun misafirperverliğini daha fazla suiistimal etmemeliydi. Ama Reed bir şey söylemedi. Clare de teklif etmedi.

Eğer onu evinde istiyorsa, Clare memnuniyetle kalırdı. Daha sonra ödeyeceği bedelin bir önemi yoktu. Mutlaka bir bedeli olacaktı ama ödemeye hazırdı.

Reed kanepeye yastık ve battaniye koydu, Clare'in uzandığından emin olduktan sonra çıktı. Clare bir süre kitap okuyarak vakit geçirdi.

Güneş iyice yükselince doğayı altın ışıklarına boğdu. Birkaç gündür eve tıkılmış olan Clare temiz sabah havasını içine çekmek istedi. Havamn sıcak olmasına rağmen üzerine

Reed'in ince bir ceketini geçirdi ve verandaya çıktı. Orada uzunca bir süre durdu, derin soluklar alarak Reed'in sakin ve huzurlu dünyasını seyretti.

Öyle harika bir hava vardı ki Clare nereye gittiğini bilmeden verandanın basamaklarından indi, Reed'in atölyesine giden yola yöneldi. Patikayı izleyerek ilerleyince küçük bir göl keşfetti. Bir ağaç kütüğünün üzerine oturup, etrafındaki güzellikleri içine çekti. Uzakta, patlamış mısır yığınları gibi bembeyaz bulutlar öbeklenmişti. Tepesinde tembelce dönen kartalın geniş kanatlarının arasından güneş ışıkları süzülüyordu. Clare orada ne kadar oturduğunun farkında değildi. Sanki zaman anlamını yitirmişti. Gözlerini kapayarak ormanın seslerini dinledi. Sincaplar çıtırtılar çıkartarak

koşturuyordu. Mavi kuşlar, ispinozlar ve kırlangıçlar patikaya konup, cıvıldaarak uçuyorlardı.

Birden Reed'in çaresiz, endişeli sesi duyuldu. Clare!

Clare Buradayım, diye seslendi ve sesinin ne kadar zayıf çıktığına hayret etti.

Koşar adımlarla patika boyunca ilerleyen Reed, Clare'i görünce durdu. Ne kadar rahatladığını gözlemleyince, Clare not bırakmadığına pişman oldu. Ama evden çıkarken oraya kadar yürüyeceğim hiç düşünmemişti.

Clare, Reed'in kızmamasını dileyerek Burası öyle huzurlu ki... dedi.

Reed, onun yamna ilişti, omuzlarına sarıldı. Ben de burasını çok severim.

Burada çok daha iyi hissediyorum... Neredeyse iyileştim sayılır.

Geçen her saatle birlikte Clare daha iyi hissediyordu. Vücudu, güneş ışıklarını ve temiz havayı kum bir süngerin suyu emmesi gibi emiyordu. İşin bitti mi?

Reed başıyla onayladı. Erin ve Gary'ye de uğradım ve burada benimle birlikte olduğunu haber verdim.

Acaba yeni evli arkadaşları Clare'e bakmayı teklif etmişler miydi?

Etmediklerine emindi çünkü onlar, Reed'le yaklaşmalarını istiyorlardı.

Reed Haydi, artık eve dönelim de daha fazla yorulma, diye önerdi.

Clare ormanın kıyısındaki o güzel yerden ayrılmak istemiyordu ama onun haklı olduğunu da biliyordu. Reed, ona destek olmak istercesine sıkıca sarıldı ve eve doğru ilerlediler.

Eve vardıklarında Clare bitkindi, bacakları titriyordu. Hâlbuki ne kadar kısa bir yoldu... Samim dinlenmem gerek, diye mırıldanarak yatak odasına yöneldi.

Reed, ona biraz zaman tanıdıktan sonra odaya girdi. Clare battaniyenin altına girmişti. Onun saçlarını okşadı ve Uyu, dedi.

Clare gülümsedi. Kısa sürede dalacağının farkındaydı. Gözleri kapanırken Bu gece konuk odasında uyuyacağım, diye mırıldandı.

Reed Olduğun yerde kalacaksın, diye fısıldadı. Ait olduğun yer burası.

Reed, o uyuyana kadar yanında kaldı. Bir eli Clare'in eline kenetlendi, diğer eliyle saçlarını okşamaya devam etti.

Clare uyandığında ev sessizdi. Saate göz atınca ne kadar çok uyuduğuna hayret etti. Reed ortalarda görünmüyordu. Atölyede çalıştığım düşünerek kahve yaptı, iki kupaya doldurup, evden çıktı ve arkadaki binaya gitti. Kapıda birkaç saniye durarak, Reed'in terden parlayan kaslı sırtını, titreyen omuzlarını seyretti.

Clare Merhaba, diye seslenince Reed doğruldu, elindeki keskiyi ve çekici kenara bıraktı, uzatılan kupayı aldı.

Uyanmışsın.

Zaten uyumaktan başka bir şey yapmıyorum ki. Clare geçen zamana üzülüyordu çünkü her anını Reed'le birlikte değerlendirmek istiyordu.

Vücudunu dinlendirmeksin. Reed bir yudum aldı ve sordu. Aç mısın?

Clare başını iki yana salladı. Hiç acıkmadım, diyerek Reed'in oymakta olduğu ağaç bloğunu inceledi. İlk gördüğünden bu yana bayağı ilerlemişti. Fırtına kuşu hareketli kanatlarıyla meydana çıkmıştı. Diğer figürler de belirmeye başlamıştı.

Reed bıçkı tezgâhına dayanarak kahvesini yudumladı. Mola verdiği için memnun görünüyordu. Clare, onu işinden alıkoymamak için boşalan kupaları aldı ve eve gitmek için döndü. Reed, onu durdurdu ve gözlerinin içine baktı. Sonra eğildi ve dudaklarına kapandı. Öylesine tatlı, tüy gibi hafif bir minnet öpücüğüydü.

Dudaklan ayrıldığında yönünü, yolunu kaybetmiş gibi olan Clare gözlerim kırışırdı ve sendeledi. Reed hemen onu tuttu ve gülerek yüzüne bakı.

Reed bu kadar etkilenmemiş görünürken Clare bir öpücükle nasıl darmadağın olabiliyordu? Kafası kanştı, öfkelenildi. Ben... Eve gidiyorum, diyerek döndü.

Eve döndüğünde Clare hâlâ titriyordu. Lavabonun başında dikildi, o öpücüğü yorumlamaya çalıştı. Kendiliğinden oluşan, teşekkür mahiyetinde bir öpücüktü. Buna daha farklı anlamlar yüklemeyecekti. Reed boşanmak istediğim açıkça belirtmişti.

Birkaç saat sonra, Clare kanepede uzanmış, kitap okurken Reed döndü. Onu gömleksiz ve örgülü saçlarla görmeye alışan Clare başını kaldırdı ve gülümsedi. Sanki kovboy filmlerinden fırlamış gibiydi. Evlendikleri gecenin sabahında, onu ırkım belli eden saçıyla görünce nasıl irkildiğim hatırladı. Artık öyle hissetmiyordu. Ona göre, Reed gururlu ve asildi. Vegas'daki o sabaha geri dönebilmek için her şeyini verirdi.

Reed Gary geliyor, dedi.

Clare kaşlarını çatı. Nasıl bildin?

Arabasının sesini işittim. Samnm, Erin de geliyor.

Onlarla kasabaya geri dönebileceğim söylemek Clare'in dilinin ucuna kadar geldi ama söylemedi. Hastalığının en ağır kısmı geçmişti. Çok halsiz olması dışında iyileşiyordu. Ama Reed bunu önermedikçe, o da teklif etmeyecekti.

Birkaç saniye sonra Clare de araba sesini işitti. Reed ellerim yıkamış, temiz bir gömlek giymişti. Hemen verandaya çıktı ve arkadaşlarını karşıladı.

Erin rüzgâr gibi eve daldı. Sana çok hasta olduğunu söylemişim, değil mi? diye çıkıştı. Kaşları çatık, elleri belindeydi. Ama hiç beni dinler misin? Asla! Mağrur Clare Gilly kimseyi dinlemez! Reed, Dr. Brown'in söylediklerim anlattı... Bunun hesabım soracağım, Clare. Ölebilirsin!

Erin her şeyi abartırdı. Clare sakince Saçmalama, dedi.

Hastanelik olabilirdin!

Biliyorum. Doktoru aramamakla ahmaklık ettim. Umarım, bunca yolu beni azarlamak için gelmedin?

Garanti veremem. Gary kapıda belirdi. Sabah Reed uğradığından beri öfkeden köpürüp duruyor.

Clare Çok daha iyiyim, diyerek arkadaşım yatıştırdı. Endişelenme artık.

Erin emin olamıyormuş gibi Reed'e baktı.

Reed başıyla onayladı. Günün çoğunu uyuyarak geçiriyor. Ateşi düştü ve bu sabah sıkı bir kahvaltı etti.

Erin içini çekerek Clare'in yamna ilişti. Rengin yerine gelmiş.

Clare bunun düzelen sağlığından mı yoksa Reed'in öpücüğünden mi kaynaklandığına emin değildi. Birkaç güne kalmaz tamamen iyileşirim.

Reed ve Gary mutfağa yöneldiler, birer kutu soğuk soda açtılar.

Erin omuzunun üzerinden onlara bakü ve Eee? diye fısıldadı. Neler oluyor?

Ne demek istiyorsun?

Biliyorsun işte. İkiniz... Boşanma için bir karar verdiniz mi?

Clare bir Erin'e bir de Reed'e bakü. Hayır, dedi. Reed'e bağlı.

Israr edeceğini sanmam. Erin güvenle gülümsedi. Artık etmez.

Neden böyle düşündün? Clare artık ümit etmeye korkuyordu.

Sana nasıl baktığını görmüyor musun? O, sana âşık, Clare!

Clare gerçekten de göremiyordu. O hâlde neden.

Erin sabırsızca Düşünsene, dedi. Öyle olmasa neden seni kapüşu gibi Dr. Brown'm evine götürsün? Neden evine alsın? Her şey çok açık.

Ahlâken, kendim benden sorumlu hissediyor.

Boş lâflar bunlar!

Erin ve Gary bir saat daha kaldılar, sonra ayrıldılar. Clare de Reed ile birlikte verandaya çıktı, yeni evlilerin gidişini izledi. Reed kolunu omuzlarına dolayınca, onun güçlü ve sıcak bağına sığındı, başım kaldınp gülümsedi.

Reed ona bakarken gözlerini kısü ve tek kelime bile etmeden onu kollarına aldı. Bu kez uzun uzun, açlıkla ve özlemle öpüştüler.

Reed yüzünü ve ellerini onun saçlarına gömdü. Bütün gün bunu yapmayı istedim, diye itiraf etti.

Ben de beni öpmeni bekledim.

Reed kolunu onun beline doladı ve kucağına aldı. Tekrar öpüşmeye başladıklarında cesaret bulan Clare, ona sımsıkı sarıldı ve içini çekti. Sana ihtiyacım var, Reed, diye fısıldayarak dilini onun kulağında dolaşdı.

Reed ürperdi. Clare, yapma...

Senin kannım.

Reed ciddiyeüe başım salladı. Hastaydın.

O zaman iyileştir beni, diyerek Clare, onun yüzünü avuçladı ve şehveüe öptü. Sana çok ihtiyacım var.

Reed Clare... diye inledi. Kulak memesi dişlenince isyan etti. Haksızlıkbu!

Bu benimle sevişeceüin anlamına mı geliyor?

Reed alçak ve boüuk bir sesle Evet, diye fisıldadı. Birkaç uzun adımda eve girdi ve yatak odasına ulaştı.

Bu seferki sevişmeleri diüerlerinden çok farklıydı. Tükenerek yan yana yattıklarında, Reed ona sıkıca sanldı. Clare başım onun omuzuna gömdü ve hıçkıklara boüuldu.

ON İKİNCİ BÖLÜM

REED elinden geldiüince Clare'i sakinleştirmeye çalıştı. Neden ağladığımı çözemiyordu. Bu yüzden de sadece ona sımsıkı sarıldı ve bekledi.

Hıçkırıklar kesildiüinde, Reed Ne olduüunu anlatır mısın? diye fisıldadı.

Clare başım iki yana salladı. Sadece sarıl bana.

Reed avucunu hafifçe onun kadife gibi yumuşak teninde gezdirerek bekledi. Birkaç dakika soma düzenli nefeslerinden anladı ki Clare uykuya dalmıştı.

Uyumuştı! Bir an hıçkırıklarla sarsılırken hemen somasında uyuyabiliyordu. Kendi kendine gülümseyerek onu iyice bağrına çekti ve gözlerim kapadı. Bundan yirmi yıl soma bile Clare'i tam olarak anlayabileceüim sanmıyordu...

Bundan yirmi yıl sonra... Sözcükler beyninde çınladı. Geçmiş haftalarda, tam olarak hatırlayamadığı bir anda, Reed hayatlanmn geri dönölmez şekilde birbirine bağlandıüim fark etmişti. Ancak bir ahmak o saatten soma geri dönerdi. Sadece bir ahmak Clare'den vazgeçebilmesinin mümkün olduüunu samrdı.

Clare karısıydı. Bir noktadan soma Clare Gilroy olmaktan gönüllü olarak vazgeçmişti. Reed de geleceüinde Clare'in olduüunu kabullenmişti. Ruhunun boşluüunu dolduran kadındı o. Şüpheciliüim ve sertliüini silecek kadındı...

Nasıl olduüunu bilmiyordu ama artık birbirlerine olan aşklarına güveniyordu ve bu duygu onu daha da insancillaştırıyordu.

Geçmiş i silme, yeni bir başlangıç yapma zamam gelmişti. Ona yanlış yapanları bağışlama ve yoluna öyle devam etme zamamydı. Hem Clare'i sevip hem de hayata küs ve düşmanca bakmak mümkün değildi.

Orada, karısı kollarında yatarken, Reed kalbindeki prangalann çözüldüüünü hissetti. Artık özgürdü. Kabaran duygularla göüü sıkışırken, gençliüinde onu ve yeteneüim görmezden gelen kabile liderlerini hatırladı. Sanki dün olmuş gibi o kazayı hatırladı ve yemden öfkeyle sarmalandı.

Onlar tarafından dışlanınca hayatım kendi kurmuş, sanata yönelerek kaderim değiştirmişti. On dört yaşından beri totem direkleri üretiyordu. Hayatım bu yolla kazanmıştı. Able Lonetree, onun hak ettiği ödülü aldığı için, Reed şimdi ülke çapında tanınan bir sanatçıydı.

İnsafsızlık ve haksızlıktan iyilik doğmuştu ve Reed buna yıllarca kör kalmıştı. Kendini hem kabileden hem de annesinin ırkından olan insanlardan uzak tutmuştu.

Bölge yayınlarında yer alınca, yerel gazete muhabiri röportaj yapmak istemişti ama Tullue'nun iyi insanları arasında tanınmasın diye Reed bunu reddetmişti.

Asi olarak tanınmasının nedeni, on dokuz yaşındayken olan bir kazaydı. Bir kavgaya. Atletik yapılı iki beyazın, genç bir soluk benizliye saldırdığına şahit olan Reed kavgaya karışmış ve Kızılderili genci korumuştur. İkiye karşı tek olarak dövüşmüştü. Sonunda kavgaya şerif müdahale etmiş ve hepsini sorgulamıştı. Kızılderili genç ifadesini onun aleyhine değiştirince, Reed saldırıdan tutuklanmıştı.

Jack Kingston ile dövüşmesinin dedikoduları körükleyeceğine şüphesi yoktu. Varsın öyle olsun. Zamanla, Tullue'daki insanlarla barışacak. Nasıl olacağını bilmiyordu ama Clare'in bu konuda da ona yardım edeceğinden emindi.

Reed derin bir iç geçirdi. Sanki bütün bağlarından, engellerinden kurtulmuş gibiydi. Büyükbabasının, küçükken ona nasıl bilgece yaklaştığını hatırladı. Clare'e âşık olana kadar, büyükbabasının avlanma hakkında söylediklerini anlamamıştı.

Onu yetiştiren büyükbabası, Reed'e tuzak kurmayı ve avlanmayı öğretmişti. Avlanmak Skyute'lann âdetiydi ama baharda ve yazın sadece balık avlardı. Sanki o anda yatağın ayakucunda duruyormuş gibi, büyükbabasının sözleri kulaklarında çınladı. 'Dünya üzerinde hem çiftleşen hem de dövüşen erkek yoktur, ' demişti. Bilinen anlamı dışında, Reed, büyükbabasının aynı zamanda tuzak kurmayı kastettiğini anlıyordu. Avlanan hayvanlar yavrularını yetiştiremezlerdi. Mantıklı bir fikir olduğu su götürmezdi ama Reed şimdi daha bilgece bir fikri de kavramıştı.

Hem Clare'i sevip, hem de dünyayla kavgasını sürdüremezdi. Hem onu sevip, hem de dünyadan soyutlanmış yaşayamazdı. İssiz adaşım terk etmek zorundaydı.

Reed, Clare'i uyandırmamaya çalışarak usulca yataktan kalktı. Giyindi ve yalınayak mutfığa gitti. Önce Clare'i hemen uyandırmak ve kararım söylemek istedi. Konuşacakları çok şey vardı. En önemlisi de Clare'in ailesiydi.

Az önce kalktığım düşündüğü engeller bütün ağırlığıyla tekrar omuzlarına çöktü. Clare, ailesiyle konuştuğunu söylemişti. Reed ile çıktığım itiraf etmişti. Ama çıkmak başkaydı, evlenmek bambaşka...

Reed, annesinin ailesinin onlara yaptıklarını haürlayınca dehşetle ürperdi. Annesinin en çok yardıma ihtiyacı olduğu zaman bile ailesi onlara sırtım dönmüştü. Annesinin ölümünden soma fikir değiştirmişlerdi ama artık ne önemi vardı? Delikanlıyken, anneannesinden gelen mektubu okuyan Reed hemen yırtıp atmışü. Şu anda ne yazdığım bile hatırlamıyordu. O cevap yazmayınca, anneanesi de bir daha arayıp, sormamışü.

Clare'in onun yüzünden ailesinden vazgeçme ihtimali Reed'i korkutuyordu. Köprüler kurulacaksa, onu inşa edecek olan kendisiydi. Clare'in hatırı için bunu yapacaktı; çocuklarının iyiliği için Gilroy'ların aşklarını onaylaması gerekiyordu.

Çocukları... O kelimenin Reed üzerindeki etkisi müthişti. Masamn önüne oturdu ve ellerim çenesine dayadı. Evlilik fikrine henüz alışmışken, geleceği düşünmeye başlamış-ü. Çocuklar. Bir oğlu olmasım çok istiyordu. Cinsiyet aynmı yapmıyordu. Clare ile kuracakları yuvada, aşklarının onlara bir kız evlât da vereceğim biliyordu.

Bir kız evlâdın hayaliyle nasıl da heyecanlandığım fark eden Reed şaşırdı. Küçük bir kız, Clare'in küçük bir versiyonu ne kadar güzel olurdu!

Gelecek artık çok güzel görünüyordu.

Yatak odasından gelen ses, Clare'in uyandığım gösteriyordu. Reed bir fincan çay doldurdu ve ona götürdü. Clare battaniyeye sarılarak yatakta oturmuştu.

Merhaba, Uyuyan Güzel, diyen Reed fincanı komodinin üstüne bıraktı, yatağın kenarına ilişti ve Clare'i öpmek için eğildi. Onun geri çekildiğim fark edince şaşırdı. Clare her zaman ona karşı verici olmuştu. Ne olduğunu anlatacak mısın?

Clare bakışlarını kaçırdı ve başım iki yana salladı. Reed ona dokunabilmek için, saçlarını yüzünden çekti. Onu rahatsız ettiğim düşünerek Seninle sevişmemeliydim, dedi.

Henüz iyice iyileşmemişken ondan taleplerde bulunması yanlışü. Ama Clare yarandayken onu arzulamaması mümkün değildi.

Bundan otuz yıl soma bile aynsı olacaktı. Nedendi bilmiyordu ama emindi. Huzurevinde olsalar dahi, onun peşinden koşmaya devam edecekti.

Clare titrek bir sesle Haklısın, dedi. Yapmamalıydık.

Sesinde pişmanlık mı vardı? Reed anlayamıyordu. Yataktan kalkü ve uzaklaşü.

Clare Ben... Eve gitmek istiyorum, diye kekeleydi.

Reed dilinin ucuna gelen 'Evindesin zaten, ' kelimelerini yuttu. Demek ki zamanı değildi. Clare'in kararlı bir tavırla, inatla kasılan çenesi daha

fazlasını söylüyordu. O ruh halindeyken başka bir şey tartışmaları imkânsızdı.

Eşyalarımı toplayayım. Beni Tullue'ya götürürsen sevinirim. Reed cevap vermeyince Clare devam etti. Çıkarsan, giyineceğim. Her an gözyaşlarına boğulacakmış gibiydi. Ne yapacağım bilemeyen Reed çıktı.

Reed karanlıkta kaybolmuş gibi hissetti. Hayatında hiçbir kadına onu sevdiğim söylememişti ve ağzım açtığı anda her şeyi berbat etmekten korkuyordu.

Birkaç dakika soma Clare göründü, valizi elindeydi. Yine bakışlarım kaçırıldı.

Reed, ona yaklaştı ve elinden valizi aldı. Clare, onu terk etmeden önce mutiaka bir şeyler söylemeliydi. Asabice boğazını temizledi. Yıllar önce, büyükbabam bana bir şey söylemişti. Sözlerinin anlamım yeni anlıyorum. Kabilemizin yaz aylarında sadece balık avlamasıyla ilgiliydi.

Clare, ona garip, şaşkın bir bakış fırlatınca Reed gerildi ama devam etti. Büyükbabam, erkeğin aym anda hem çiftleşip hem de dövüşmeyeceğini söylerdi.

Bir an sessiz kalan Clare soma ona dik dik baktı. Biz dövüşmüyoruz. Dövüşmüyoruz ama konuşmıyoruz da.

Cime gözlerim sımsıkı kapattı sonra içini çekerek açtı. Başını iki yana salladı. Konuşacak bir şey kaldı mı, bilmiyorum.

Cime yanıliyordu ama Reed, onun gazabına uğramadan bunu nasıl anlatacağım bilmiyordu. Onu yanında tutabilmek için ilk bahaneye sığındı. Kasabaya dönmeden önce o test kitlerinden bir tane daha alsak mı?

Cime kaşlarım çatı. Test kiti mi? Yüzü bir anda acıyla buruştu. Ah, anlıyorum. Hamile olmamdan korkuyorsun!

Korku doğru kelime değil, Cime.

O hâlde dehşete düştün diyelim.

Reed Hayır, diye itiraz etti. Çocuğumuz olsa çok sevinirdim. Sen uyurken hep bunu düşündüm. Hamile olmana çok sevineceğimi fark ettim.

Sevineceksin ha? Cime artık bağırıyordu. Sevineceksin! Tabii hamile kalırsam gururun okşanacak ve

Reed'in sabn taşmak üzereydi. Cime! Seni seviyorum. Egomu tatmin etmekle işim olmaz! Evet, çocuk istiyorum ama bu ancak sen de istersen olur. Sandım ki... Karım olarak... Clare'in şok olmuş ifadesini fmk edince birden sustu. Nazikçe Cime... diye tekrarladı. Ne düşüneceğim şaşırmıştı.

Cime birden gözyaşlarına boğuldu ve yüzünü elleriyle kapadı.

Reed, ihtiyar bir adam olana kadm yaşasa da kadınlan asla anlayamayacağım düşündü. Clare'in de onun hayatını, evini, geleceğim paylaşmak istediğini sanmış ve ummuştu.

Reed, Clare'i âdetâ sürükleyerek bir koltuğa oturttu, koşup banyodan bir sürü kâğıt mendil getirdi ve önünde diz çöküp, titreyen parmaklarına sıkıştırdı. İşte o zaman Clare'in turkuvaz taşlı yüzüğü çıkarmış olduğunu fark etti.

Ama daha önce takıyordu! Kadına uygun yapılmamış o kaba saba yüzüğü takmasına zaten hayret ediyordu ve ona annesinin yüzüğünü vermeyi plânlamıştı.

Tabii, eğer evli kalmaya niyeti varsa... Belki de Clare fikrini değiştirmişti ve boşanmak istiyordu? Bu da, hiç beklemediği anda kaderin tekmesini yemek olurdu!

Clare hıçkırıklar arasında Kann olmamı mı istiyorsun? diye sordu.

Reed ne kadar sıkıldığını sesine yansıtmamaya çalışarak Sen zaten benim karımsın, dedi. Yoksa unuttun mu?

Ben hiç unutmadım... Avukata başvuran sensin. En başından beri bu hatayı düzeltmek için gerekli önlemleri almamızda ısrar eden de sensin.

Bakışları karşılaştı. Reed mutfağın en uzak köşesinde durduğu yerde omuzlarını dikleştirdi. Benimle evlenmen hata mıydı?

Clare yumuşak bir sesle Başta emin değildim, dedi. Vegas'da her şey çok doğm görünüyordu. Hayatım boyunca seni bekliyormuşum gibi hissettim.

Ya soma?

Soma... Ertesi sabah, hiç dump düşünmedim. Bana göre imzalar aılmıştı ve evlenmiştik. Bir kez dahi doğm mu yoksa yanlış mı olduğunu düşünmedim. Yeni evli bir çiftin o kadar çabuk pişman olacağı aklımdan bile geçmezdi.

Reed Ne yapığımın farkında değildin, diye onu uyardı. Konuyu düğüne getirdiğine pişman olmuştu çünkü her seferinde, ondan yararlanmış gibi hissediyordu.

Ama ben ne yaptığımı biliyordum, diye Clare itiraz etti. Uyuşturulmuşum filan gibi davramyorsun ama emin ol ki öyle değildim. İlacımı alkolle birlikte aldığımı söyleyen de hareketlerimin kesinlikle farkındaydım. Eğer farklı davrandıysam bile... Başka sebepleri vardı.

Reed ağzının içinden Kingston, diye mırıldandı. Clare üç yıllık ilişkisini bitirmişti. Bunun hareketlerini etkileyeceğim çok daha önce anlamalıydı.

Clare, Kingston'ı hayatından çıkardığı için sevinçliydi ve onu kimsenin istemediğim düşünerek ümitsizdi. Reed kötü bir hisle midesinin kasıldığını fark etti. Tam her şeyi zihninde yerli yerine koymuşken Clare'in aniden evlenmesine başka bir şeyin neden olduğunu anlıyordu.

Clare çekinerek Evet, dedi. Samnm, Jack'le ayrılmamın bununla bir ilgisi vardı. Reed, onun Kingston'ın adım mırıldandığını duyduğunu anladı. Sana evlenmemizi teklif edince ne düşündüğünü sık sık merak ettim. Jack'den ayrıldığımı biliyordun. Beni bir daha hiçbir erkeğin istemeyeceğine

kesinlikle emindim. Beni suçlamak için bir neden arıyorsan, bununla suçlayabilirsin.

Reed başıyla onayladı, ellerim ceplerine daldırdı.

Gözyaşları usulca akmaya devam eden Clare Benimle evlenmeye neden razı olduğunu hiç anlamadım, dedi. Beni yargılamam için iyi sebeplerin var ama bunlar, senin evlenmeyi kabul etme sebebim anlamama yardımcı olmuyor.

Reed donakaldı. Aym soruyu Gary de ona sormuştu. O zaman cevaplamaktan ustaca kaçınmıştı ama Clare'den kaçamazdı.

Reed gururlu bir erkekti. Daha önce hiçbir kadına kalbim vermemişti ama Tanrının verdiği ömrü Clare ile birlikte tamamlamak istiyorsa gerçeği itiraf etmek zorundaydı. Clare Benimle evlenmeyi neden kabul ettin? diye tekrarlardı.

Reed gerildi. O zaman da seni şimdiki kadar çok seviyordum, diye itiraf etti.

Derin bir sessizlik oldu. Clare Ama birbirimizi doğru dürüst tanıımıyorduk bile, diye itiraz etti. Beni seviyor olman imkânsız!

Reed bakışlarım kaçırdı. Ayrılmış bölgede de kütüphane var, Clare. Tullue'daki kütüphaneye her gelişim sadece seni görmek, birkaç dakika da olsa sana yakın olmak içindi.

Clare'in gözleri şokla büyüdü. Ama benimle birkaç kelimedenden fazla konuşmazdın bile!

Konuşamazdım. Kingston'la çıkıyordun.

Ama... Clare ayağa kalktı ama bir şeye tutunmak ihtiyacıyla tekrar oturdu. Neden? Beni tanıımıyordun bile... Bana âşık olduğuna inanmamı gerçekten beklemiyorsun, değil mi?

Reed zor duyulur bir sesle Önce gözlerine âşık olmuştum, dedi. Öyle ciddi, öyle içtendi ki. Onlardaki ateşi, gizli ihtirası görebiliyordum.

Clare Doğruluğunu da zaten ispatladın, diye mınıldandı ve kıpkırmızı oldu. Şendeki coşkuyu görmüştüm. Kınlgan bir mizacın vardı, şimdi de öyle. Bu yüzden sana Gülen Gökkuşağı diye ad takmışım.

Gülen Gökkuşağı... Clare bakışlanm ona dikti. Bana verdiğin minik totem.

Reed anladığım görerek gülümsedi. Onu yıllar önce sana âşık olduğum için yapmış-üm. Seni yakınımnda hissetmeme yardımı oluyordu.

Ah, Reed. Clare ağlamamak için elini ağzına basırdı.

Birbirlerine doğru gittiler. Reed, ona sıkıca sanldı ve rahat bir nefes aldı. Hiç o kadar güçlü ve derin duygular hissetmemişti. Yıllarca içinde hapsettiği o duyguların etkisiyle titriyordu. Sanki büyük bir savaştan çıkmış gibi rahatlamıştı. Bitkindi ama aynı zamanda inanılmayacak kadar güçlüydü.

Clare Boşanmak istemiyorum, diye fısıldadı. Avuçlarına aldığı Reed'in yüzünü öpücüklerle boğdu. Evli kalacağız. Ve çocuklarımız olacak. Bunu çok istiyorum. Sesi heyecan ve coşkuyla titriyordu.

Onu istediği gibi öpebilmek için Reed, Clare'i kucağına aldı. Onun ihtiras dolu iniltilerini duymak istiyordu. Clare başını kaldırıp gülümsedi. Gözlerinin içi gülüyordu. Reed o şefkat ve aşkla bakan gözlerde boğulabileceğini düşündü.

Clare Hamile kalmış olabilirim, diye fısıldadı.

Reed kendini onda kaybetmek istiyordu. Clare, ona huzur ve barış getirmişti. Onun aşkı hayatındaki en değerli hediye idi.

Reed aynı günde onunla ikinci kez sevişmeyeceğine dair kendi kendine söz vermişti. Ağır geçen bir hastalıktan sonra yeni yeni iyileşiyordu ama ona direnmekte güçsüz kalıyordu. Hastaydın... Zayıf düştün, diye mınıldandı ama arzulu bir öpüş ve yumuşacık bir okşayışla anında çözüldü. Dosdoğru yatak odasına yöneldi ve onu henüz düzeltilmemiş yatağın üzerine attı. Clare gülerek ona bakınca Gücünü muhafaza et çünkü her zenesi lâzım olacak, dedi.

Clare bir kahkaha attı. Reed hiç o kadar tatlı bir ses duymadığına yemin edebilirdi. Gücünü muhafaza etmesi gereken biri varsa, o da sensin, sevgili kocam.

Ertesi sabah Clare erkenden uyandı. Reed yanında rahatça uyuyordu. Kalın perdeler açık olduğundan gri ve sisli gökyüzünü görebiliyordu. Birkaç saat sonra pınl pınl bir yaz güneşi belirecekti.

Clare de Reed de kararlarını vermişlerdi. Artık kan kocaydılar. O düşünceyle yüreği kabardı.

Reed kıpırdanmaya başlayınca, Clare Günaydın, kocam, diye fısıldadı. Reed de Günaydın, kanım, diyerek gülümsedi.

Yemin ettiğimizden beri ilk kez evli olduğumu hissediyorum.

Bu iyi mi yoksa kötü mü?

Tabii ki iyi. Hem de çok iyi.

Peki, nasıl hissediyorsun?

Clare, onun burnunun ucunu öptü. Harika! Olağanüstü!

Gripten ne haber? Biz bunu... Reed lâfını yanına bıraktı.

Clare Sammi, sihirli bir tedavi gördüm. Hem çok iyi hissediyorum hem de açlıktan ölüyorum, dedi. Gece çok geç yemek yemişlerdi. Reed'in gözü dönmüş, kendine kocaman bir biftek kızartmıştı. Clare ise midesine güvenemediğinden sadece çorba içmişti.

Daha sonra kanepeye kıvrılmışlardı. Reed, ona çocukluk maceralarını anlatmıştı. Elleriyle balık avlamayı nasıl öğrendiğini, ormanın derinliklerine dalıp sonra evi nasıl bulduğunu, yıldızları nasıl takip ettiğini, ormanda

öğrendiklerim... Yatağa dönmeden önce, Clare'in parmağına annesinin sade, altın yüzüğünü takmıştı.

Yatakta kahvaltı etmek ister misin? diyerek Reed ayağa fırladı.

Neden? Beni baştan çıkartmaya mı niyetlisin?

Reed dürüstçe Hayır, dedi. Ama seni şımartmak istiyorum.

Ya ben, seni şımartmak istiyorsam?

Reed'in gözleri gizemli bir ifadeyle koyulaştı. Bunu bir düşünmeliyim.

Clare çıplak bedenine sabahlığım geçirdiği gibi Reed'in peşinden mutfağa koştu. Sandalyeye oturdu, ellerim çenesine dayadı. Sana bir şey sormak istiyorum.

Hiç durma. Reed kahve makinasım çalıştırdı.

Kırılğan bir mizacım olduğunu söylemiştin. Ne demek istiyordun?

Reed durakladı, doğru kelimeleri seçmek için düşündü. Olumsuz anlamda değildi, Clare, dedi. Sende dişi bir aslamlın yüreği var. Kırılğan dememin nedeni, sevdiklerinin senin için çok şey ifade etmesi. Ailen evlendiğimizi duyunca zor günler geçirmenden korkuyorum.

Alışacaklar.

Ama o süreçte sen çile çekeceksin çünkü onlan çok seviyorsun. Bu beni üzer. Sorun çıkartırlarsa, üzülenler onlar olur. Clare emin ve güçlü durmaya çalışıyordu ama Reed'in haklı olduğunu farkındaydı. Ailesinin fikri onun için önemliydi. Her zaman istedikleri gibi iyi bir kız olmuş, onun için plânladıkları hayata uymuş, asla onlan üzecek bir şey yapmamıştı. Ama kocasına olan aşkı da çok güçlü ve kalıcıydı. Hiçbir şey ailesinin ya da toplumun fikri onu şüpheye düşüremezdi. Clare buna yürekten inanıyordu.

Kahve kaynarken, Reed anne ve babasının hikâyesini anlattı. Evlendikten soma annesine sırtım dönen ailesi yüzünden hepsi acı çekmişti.

Clare Benim ailem asla öyle yapmaz, derken buna inanmak istiyordu ama emin olamazdı. Zaman değişti. İnsanlar artık eskisi kadar dar kafalı değiller.

Seçim yapman gerekirse, aileni tercih etmeni anlanm.

Clare bir anda öfkelenildi. Anlarsın ha? Bu tam olarak ne demek?

Ben ve onlar arasında seçim yapmak durumunda kalırsan, sen ne dersen ben ona uyanm.

Sen, benim nasıl bir eş olduğumu düşünüyorsun?

Reed hiç düşünmeden İhtiraslı, dedi.

Ben çok ciddiym, Reed Tonasket. Benim kocamsın. Yerim senin yanın.

Burası mı yani? diye soran Reed, bütün eksikleriyle birlikte evini ilk kez görüyormuş gibi etrafına bakındı. Daha önce de anlattığı gibi, küçüklüğünden beri bildiği tek yuva orasıydı.

Nerede istersen yaşarım. Burası, Tullue ya da New York. Reed başım salladı ama onun tam olarak inandığına ikna olmayan Clare tekrarladı. Ben ciddiym.

Reed, onu öptü soma sessizce kahvelerini doldurdu.

Clare bulaşıkları yıkarken Reed'in sözlerim tekrar düşündü. Gözü Reed'in taktığı, annesine ait olan ince altın halkaya takıldı.

Clare, Beth Tonasket'i tanımayı çok isterdi. Onun hakkında sorduklarına kısıtlı cevap alabilmişti. Reed de annesi hakkında çok şey bilmiyordu. Dolabında muhafaza ettiği kutuyu getirmiş, içinden bazı fotoğraflar çıkarmıştı. Clare o narin ve sarışın kadına uzun uzun bakmıştı. Reed'in teni daha koyuydu ama yine de annesine çok benziyordu. Clare tek şeyden emindi Beth Tonasket kırılgan mizaçlı değildi.

O sözlerin neden onu o kadar üzdüğünden Clare emin değildi. Korkmuştu çünkü gerçeğe epey yakındı. Er ya da geç, anne ve babasıyla yüzleşmek zorunda kalacakü. Yakında bütün kasaba Reed Tonasket'le evlendiğini öğrenecekti.

Clare, şerifin bürosuna gittiğinde Jim Daniels'in yüzünün aldığı ifadeyi hatırladı. Eski aile dostlanmn o kadar önyargılı olmasına öfkelenmişti. Ne yaptığım babasına bildirmekte de hiç gecikmemişti. Cam sıkılan ve endişelenen annesi hemen kütüphaneye gelmişti.

Reed atölyesinde çalışırken, Clare raftaki kutuyu indirdi ve yatağın üstüne oturup fotoğrafları tekrar gözden geçirdi. Reed'in hayaüna ait daha çok şey bilmek istiyordu. Dikkatim çekenleri bir yana ayırdı. Özellikle, uzun boylu, gururla bakan, üniformalı bir erkek fotoğrafım uzun uzun inceledi. Reed'in babası olduğuna şüphesi yoktu. Fotoğrafi incelerken yüreği ağırlaşü. Karısıyla oğlundan ayrılmaktan kimbilir ne kadar nefret etmişti. Onların, hayaün zalimliğiyle uğraşacaklarım biliyor olmalıydı.

Clare.

Clare Yatak odasındayım, diye seslendi.

Reed kapıda göründü ve bir an durakladı. Onlara yıllardır bakmamıştım.

Clare bir sürü Kızılderili çocuğun olduğu siyah beyaz fotoğrafı gösterdi. Bunlardan biri sen misin?

Reed güldü. En sıska ve dizleri yaralı olan benim.

Bunların hepsi sıska ve dizleri yaralı.

Reed, onun yamna oturdu ve parmağıyla orta sıradaki uzun boylu çocuğu gösterdi. İşte buyum. Sekiz yaşlanıyordum. Kabile lideri, konseyi toplamıştı. Büyükbabamla birlikte ben de katılmıştım. Bunları çoktan unutmuşum.

Biz, oğlumuzu kabile konseylerine götürecek miyiz?

Reed tereddüt etti. Muhtemelen. Bu seni rahatsız eder mi?

Hiç sanmam. Babası gibi Kızılderili olacak.

Oğluma, kabile kurallarım ve âdetlerim öğreteceğim, derken Reed, Clare'in buna itiraz edeceğim bekliyordu.

Clare Tabii ki, diye onayladı ama bunun neye yol açacağım tam olarak bilmiyordu. Tuzak kurmak, avlanmak, balık tutmak gibi yetenekler babadan oğula geçerdi.

Clare Bugün kasabaya inmem gerek, dedi. Hastalık izni bitmek üzereydi ve gelecek haftanın programım yapmalıydı. Daha iyiydi ama tam gün çalışmaya henüz hazır değildi. Öyle olsa bile birkaç gün daha geciktirmek ve Reed'in yanında kalmak istiyordu.

Seni götürürüm. Tullue'ya inmişken Dr. Brown'a da uğramakta fayda var.

Reed, Dr. Brown beni gördüğünden bu yana yüzde bin beş yüz daha iyiyim.

Risk almak istemem. Komplikasyon yapabilir.

Clare onunla tartışmanın faydasız olduğunu düşünerek homurdandı. Hamile kaldığı an, Reed'in tam bir anaç tavuk gibi davranacağından emindi.

Geçirdikleri haftadan soma hamile kalmaması küçük bir mucize olurdu. Reed, ona 'ihtiraslı' derken yanılmıyordu. Onu ne kadar istediğini düşününce yüzü kızarıyordu. Gelecek, onlara birçok sorun hazırlıyor olabilirdi ama bunların hiçbirinin yatakta olmayacağına Clare emindi.

Reed Biri geliyor, diyerek doğruldu ve yataktan indi.

Erin mi acaba?

Bu kez değil. İki araba geliyor. Reed'in hassas kulağı Clare'i şaşırtıyordu.

Reed verandaya çıkınca Clare de onun peşinden gitti. İki araba görüldüğünde Reed'in yambaşında duruyordu.

Dar araba yoluna baktığı anda, Clare donakaldı. Sanki dünya aniden ayaklanmın al-ündan kaymaya başlamıştı.

Arabaların birinde şerif işareti vardı. Clare, JimDaniels'i hemen tamdı. İkinci arabada ise anne ve babası vardı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

REED çelik gibi sert bir sesle İçeri gir, Clare, dedi.

Clare, ona daha da yanaşarak Bence bu hiç de iyi bir fikir değil, diye cevap verdi. Kalbi, sanki trampende birkaç dakikadır zıplıyormuş gibi hızlı atıyordu.

Clare evlendiğini anne ve babasına söylemeye çoktan karar vermişti ama bunu şartlar uygun olduğunda kendi yöntemiyle yapmak istemişti.

Clare, Tanrı aşkına, dediğimi yap!

Clare perişan bir ifadeyle Yapamam, dedi. Onlar benim annem ve babam.

Reed zaten gergindi, o sözlerle iyice gerildi. Clare'e çevirdiği bakışları şüphe ve endişeyle kısıldı.

Seni seviyorum, Reed Tonasket, derken Clare hem ona hem de kendine moral vermeye çalışıyordu. Reed, onun kırılğan mizaçlı olduğunu iddia etmişti. O zaman buna çok gücenmişti. Sözlerinde doğruluk payı vardı ama

yine de iradesinin zayıf olmadığına emindi. Ne olursa olsun, kocasının yanında duracaktı.

Şerif arabadan çıktı. Hızla kapattığı kapının sesi Clare'in kulaklarında gökgürültüsü gibi çınladı.

İyi günler, memur bey, diyen Reed görünüşte gayet rahat ve tasasızdı. Sizin için ne yapabilirim?

Ellie Gilroy birden arabadan fırladı. Clare, tatlım, diye heyecanla seslendi. Dehşetini ifade edercesine elini ağzına kapattı. İyi misin?

Kafası karışan Clare Tabii ki iyiyim, diye cevap verdi. Eli, Reed'in elini arandı. Ellerini birbirlerine kenetleyip, verandada yanyana durdular.

Jim Daniels bürokratik ve resmi bir ses tonuyla Reed, Clare Gilroy'dan uzaklaş, dedi.

Clare anında savunmaya geçerek Bunu yapmasını neden istiyorsun? diye sordu.

Reed Sana bıçak dayamadığıma emin olmak istiyor, diye açıklama yaptı ve elini çekip, aralarına mesafe koydu.

Reed elini çektiği an Clare buz gibi bir elle sıkılıyormuş gibi ürperdi.

Bu, hayatımda duyduğum en saçma şey! diyerek Clare bir anda patladı. Eski bir aile dostu olsun ya da olmasın, Jim Daniels nasıl böyle bir şey söyleyebilirdi!

Jim Bu adamın bir baş belâsı olduğunu herkes biliyor, diye üsteledi.

Clare öyle hiddetliydi ki neredeyse ağlayacaktı. Bu doğru değil! diye bağırdı.

Jim aym profesyonelce tavırla Burada kendi isteğinle mi kalıyorsun? diye sordu. Televizyon dizilerindeki müfettişlere benziyordu.

Reed Tonasket'in beni kaçırdığına gerçekten inanmıyorsun, değil mi?

Leonard Gilroy ilk kez konuştu. Aynen öyle düşünüyoruz. Sanki Reed'le dövüşmek için fırsat kollar gibi yumruklarım sıkılmıştı.

Kanunları hiç çiğnememiş olan Clare yasal prosedürleri iyi bilmiyordu ama eski aile dostu olan memurun işgüzarlık ettiğinden şüpheleniyordu. Şerifin yetki alanının ayrılmış bölgeye kadm uzandığından emin değildi. Üstüne üstlük, anne ve babasım da bu işin içine sürüklemiş görünüyordu.

Cime olabildiğince sakın bir tavırla Reed'in yanına kendi özgür irademle geldim, diye tumturaklı bir açıklama yaptı. Hiçbir zaman ani öfke patlamaları yaşamamıştı ama bu saçma suçlama karşısında her an zıvanadan çıkabilirdi.

Babası, arkadaşına dönerek Ona inanmıyorum, dedi.

Yapabileceğim başka bir şey yok, Leonard.

Annesi Cime, diye seslendi. Gözlerim kızına dikmişti. Hasta mısınız?

Cime Hasta mı görünüyorum? diye terslendi.

Reed itidalli bir tavırla Onu evime getirdim çünkü berbat bir gripten yaüyordu, dedi. Sizinle temas kurmaya çalıştım ama kamptaymışımz.

Cime Sandığımdan daha kötüymüşüm, diye açıkladı. Kampa gitmeden önce annesiyle görüşmüştü. Cime gitmeleri için ısrım etmişti. Sık sık tatil yapan insanlar değillerdi ve onlara engel olmak istememişti.

Reed Cime susuz kalmış ve neredeyse hastanelik oluyordu, diye ekledi.

Jim Ama buraya kendi isteğiyle mi geldi? diye üsteledi.

Clme'in sabn tükeniyordu. Öyle olduğunu söyledim ya? diye bağırdı.

Reed Bundan pek mutlu olmamıştı, diye itiraf etti. Ama seçenekler sınırlıydı. Ona birinin bakması gerekiyordu ve...

Bir hapishane kuşunun bunu yapmasını istemezdi.

Baba!

Leonmd Gilroy Bu adam daha önce ağır saldırıdan tutuklanmış! diye patladı. Başka bir adama saldırabiliyorsa, kızımı da kaçırmayacağım kim iddia edebilir?

Cime, babasım hiç öylesine öfkeli gördüğünü hatırlamıyordu. Her zaman sakın ve mantıklı bir adamdı. Sesini yükselttiğim bile duymamıştı. Duygularım nadiren belli ederdi.

Leonmd Tutukla onu, diye ısrar etti.

Cime Hangi suçla? diye bağırdı. Size söyledim, burada kendi isteğimle kalıyorum. Bunu yapüğümza inanamıyorum. Reed, beni evine aldı, hastayken baktı ve siz şimdi böyle mi karşılık veriyorsunuz?

Seni buraya getirmesi gerekmiyordu. Götürebileceği başka bir sürü yer vardı. Baba, manüksız davranıyorsun!

Gelmek istemediğim o da kabul etti.

Cime daha soma pişman olacağı bir şey söylememek için dişlerim sıkı. Neden hepiniz içeri gelmiyorsunuz? Oturup, medeni bir şekilde konuşalım.

Bence iyi bir fikir, öyle değil mi Leonmd?

Cime o anda annesini öpmek istedi. Ellie Gilroy verandaya doğru ilerledi ama sadece kendisinin hareket ettiğim fmk edince durakladı. Kollanm göğsünde kavuşturmuş olan Reed de, Jim Daniels da, Leonmd da yerlerinden kıpırdamamışlardı.

Yakınlardan gelen başka bir maba sesi herkesin dikkatim o tarafa çevirdi. Leonmd Gilroy Başka kim geliyor olabilir ki? diye söylendi.

Ellie Gilroy ise alçak bir sesle Clare'e konuştu. Canım, o basamakları inip, babanla benim yamma gelersen her şey daha kolay çözülür. Kızını, Reed'den ayrılması için kandırmaya çalışıyordu.

Henüz araba görünmeden, Reed Gary ve Erin geliyorlar, dedi.

Clare aynı anda bütün dünya üzerine geliyormuş gibi hissediyordu. Gary, babasımın arabasının arkasında durdu, sanki araç alev almış gibi dışarı fırladı.

Gary ellerini beline koyarak Burada neler oluyor? diye çıkıştı.

Erin de arabadan çıktı ama açık kapısının yanında durarak olanları gözlemledi. Clare onların tesadüfen olayın içine düştüklerini anladı. Erin de en az kendisi kadar şok olmuş görünüyordu.

Reed Memur Daniels, benim Clare'i kaçırdığımı düşünüyor, diye açıkladı.

Bu çok saçma!

Clare Ben de onlara bunu anlatmaya çalışıyorum, diye haykırdı. Lütfen, hepiniz içeri gelin de konuyu mantık çerçevesinde konuşalım.

Gary ve Erin verandaya doğum ilerlediler ama kimse yerinden kıpırdamayınca tereddüt ettiler.

Gary hepsini teker teker süzerek Sizin sorunuz ne? diye sordu. Reed, Clare'i kaçırmış değil. Onu buraya getirdi çünkü çok hastaydı. Minnettar olmanız gerekirken.

Götürdüğü benim kızım

Ellie Gilroy yumuşacık bir sesle araya girdi. Canım, Reed'in Clare'i götürdüğünü söylemekle bence haksızlık ediyorsun.

Leonard dik dik karısına baktı ama bir şey söylemedi. Ailesine gerçeği söylemek zorunda olduğunu bilen Clare, haberi vermeden önce onları biraz sakinleştirmek istiyordu.

Sana kahve için yardım edeyim, diyen Erin, Clare'i dirseğinden tuttu ve eve doğum yöneltti.

Clare, Reed'e yalvaran bir bakış fırlattıktan sonra isteksizce eve girdi. Onun ne yapacağından emin değildi.

Eve girdikleri anda, Erin Biliyorlar mı? diye fısıldadı.

Clare neden bahsettiğini biliyordu. Hüzünle bakarak Hayır, dedi.

Erin içini çekti. Ben de bundan korkuyordum.

Reed asla söylemez. Clare bundan emindi. Kendisine pahalıya mâl olsa da, Clare'i ailesinin yanında kötü dumma düşürecek hiçbir şey yapmaz ve söylemezdi.

Burada olduğunu nereden biliyorlar?

Hiçbir fikrim yok. Belki de Dr. Brown söylemiştir.

Erin Hiç sanmıyorum, diye mırıldandı.

Clare kahve makinesini çalıştırmak için mutfığa gitti. Dışarda olanları çok merak ediyordu. Ama düşünceleri toparlamak daha önemliydi.

Erin birkaç kupa getirdi ve masanın üstüne koydu. Babasının şekerli içtiğini bilen Clare şeker kâsesini, kaşıkları ve kâğıt peçeteleri de getirdi.

Clare sonra verandanın kapısına çıktı ve Kahve birkaç dakikaya hazır olacak, dedi. Ellerini ovuşturarak, yalvaran gözlerle anne ve babasına baktı.

Sanki her şey donmuştu. Kimse konuşmuyor ve kıpırdamıyordu. Bir diğnerinin hareketine göre hareket etmeyi bekleyen satranç taşlarına benziyorlardı.

Clare Anne? diye yalvardı.

Ellie, kocasına bakı ama Leonard görmezden geldi.

Jim, geldiğın için teşekkür ederim ama gördüğün gibi tehlikede değılim.

Jim Daniels başım salladı ama yine de yerinden kıpırdamadı.

Clare bu kez Gitsen daha iyi olacak, diye dayattı. Annem ve babamla konuşmam gereken şeyler var. Aile meseleleri.

Leonard Gilroy Burada kalmasını istiyorum, dedi.

Neden?

Çünkü o adam tehlikeli.

Clare müthiş öfkelen-di. O, senden daha tehlikeli değıl!

Ağır saldırıdan tutuklanan ben değılim.

Clare Bu mu yani? diye haykırdı. Ellerim çaresizlikle iki yana açtı.

Reed'in Jack'le neden kavga ettiğim bilen var mı? Bunu önemseyen var mı?

Clare! Reed'in sesi alçaktı ama uyan doluydu.

Reed, size söylememi istemiyor ama ben söyleyeceğim. Clare kollanm tıpkı Reed gibi göğsünde kavuşturdu. Jack'den ayrılmam için çok iyi nedenlerim vardı.

Annesi Bunlann hepsini biliyomz, canım, diye araya girdi.

Bilmediğınız ise, ayrıldıktan soma Jack'in başıma musallat olduğuydu.

Sürekli telefon ederek rahatsız etmeye başladı. Öyle ki telefonu fişten çekmek zorunda kaldım. Soma arabasını evimin önüne çekip, her hareketimi izlemeye başladı.

Jim Şikâyet edip, uzak durma karan çıkartabilirdin, dedi.

Clare kabul ediyordu ama o zaman bunu düşünmemişt-i. Kavganın nedenini bilmiyorum çünkü Reed söylememekte direndi ama anladığım kadanyla Jack, bana hakaret etmiş olmalı. Geçerli sebepleri olduğuna yürekten inanıyorum. Jack, Reed'le çıküğımı öğrendi ve egosu bunu kabul etmedi. Beni asla önemsemedi ama başka biriyle olmam kanına dokundu.

Jim Daniels Olay soması Kingston'ın ifadesine göre diye söze başladı ama Clare hemen aıldı.

Jack'i tamnm ve bir sürü yalandan ibaret olduğuna eminim. Beni o şekilde taciz etmesi yeterince kötüydü. Reed'le görüşüğümü öğrenince daha beter olacağım biliyordum. Jack, hayatımı cehenneme çevirmeye kararlıydı. Evet, Reed onunla yumruklaştı ama bunu beni savunmak için yaptı. Kavgadan sonra Jack'i bir daha görmedim ve bunun için Reed'e minnettarım. Jack bir daha bana musallat olamaz çünkü karşısında Reed'i bulacağım biliyor.

Gary Beni de, diye atıldı.

Leonard isteksizce Jack'le problem yaşadığım bilmiyordum, dedi.

Ellie Şüphelenmiştik ama... diye mırıldandı. Ayrılmanızdan soma babam aradı. O zaman baban, onun belâ çıkarabileceğini düşünmüştü.

Clare hüznle Maalesef, Jack hiç kalıbının adamı olmadı, dedi.

Leonard Kingston yüzünden aptalca şeyler yapmana gerek yoktu, dedi. Tepki olarak başka bir ilişkiye girmen de akıllıca değil.

Reed söylenmemişi ekleyerek Özellikle bir Kızılderiliyle, dedi.

Babasıyla Reed'in bakışları karşılaştı. Clare, iki erkeğin aklından neler geçtiğim yo-mmlayamadı. Yine de nazik bir sesle Şimdi içeri gelecek misiniz? diye sordu.

Leonard ise ona elini uzattı ve Bizimle eve gel, Clare, dedi. Kötü günler geçirdin. Önce Jack'le soma da hastalıkla mücadele ettin. Her şeyi geride bırakalım.

Ben evimdeyim, Baba.

Saçmalama! Senin yerin bizim

Baba, samnm beni duymadın.

Şimdi, beni dinle

Baba! Clare tiz bir sesle bağırdı. Bir kez olsun susup, benim sana ne söylemeye çalıştığımı kulak verir misin?

Clare! Reed bakışlarıyla ona yalvardı. Onu zamanı değil diye uyarıyor, yalvarıyordu ama Clare gerçekleri daha fazla gizlememeye kararlıydı.

Baba, anne, diyerek Clare, Reed'in yanma yaklaştı ve kolunu onun beline doladı. Biz evlendik.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EVLENDİNİZ mi? Sen ve Reed mi? Ah, canım... Ellie Gilroy elini kalbine bastırdı. Samnm bir yere oturmam lâzım.

Clare'in babası, kansım dirseğinden kavradı ve eve doğm yürümesine yardım etti. Önceki çekingenliğinden eser kalmamış gibiydi.

Jim Daniels da onlann peşinden gitmeye hazırlanıyordu ki Leonard Gilroy durdu, geriye baktı ve Burdan ötesi bize kaldı, dedi. Yardımlann için teşekkürler, Jim.

Sorun değil. İstedğin zaman arayabilirsin.

Annesini kanepeye oturtan Clare hemen mutfağa koştu ve ona bir bardak su getirdi. Ellie suyunu içerken bile kızım süzüyor, söylediklerinin doğruluğunu ölçüp biçmeye çalışıyordu.

Annesinin ona inanmadığım fark eden Clare Reed'in karışımı, Anne, diye fısıldadı.

Ellie kaçınılmazı kabul edercesine başım salladı ve merakla odayı süzdü. Bu ev çok güzel, diye mırıldandı. Tabii ki kadın eli değmesi gerekiyor ama birkaç küçük değişiklikle

Leonard Ellie! diye uyararak o küçük sohbete son verdi.

Erin mutfak kapısına çıktı ve Samnm, dördünüzün konuşması gereken çok şey var, dedi. İzninizle, biz gidelim. Clare'e sanldı ve Her şey yoluna girecek, diye fısıldadı.

Keşke Clare de arkadaşları kadar iyimser olabilseydi...

Erin ve Gary gittikten soma, odada uzun bir sessizlik oldu. Clare'in annesi ve babası, kanepede yanyana oturmuşlardı. Reed şöminenin başında dikiliyordu. Clare de mutfğa yakın oturuyordu.

Clare birden ayağa kalktı, aydınlık bir gülüşle Kahve isteyen? diye sordu.

Ellie Çok iyi olur, canım, diye mınıldandı.

Clare, babasına ve Reed'e bakü ama onlar duymamış gibiydiler. İki erkek birbirine odaklanmıştı. Sanki birbirlerini tartıyorlardı. Clare içini çekerek mutfğa gitti ve annesine bir fincan kahve doldurdu.

Leonard doğrudan Reed'e sordu. Bu doğru mu?

Konuşkan biri olmayan Reed başıyla onayladı.

Ellie sohbet açmak istercesine Ailede hiç sanatçı yoktu, diye atıldı. Sanki aralarında hiç sorun yokmuş gibi davranıyordu. Güzel bir değişiklik oldu, değil mi Leonard?

Leonard hemen cevap verdi. Doğrusunu söylemem gerekirse, değil.

Baba, keşke dinlesem

Leonard keskin ve sert bakışlarını kızına çevirdi. Onu ne kadar zamandır tanıyorsun?

Clare o ses tonuna öfkelenildi. Yaramazlık yaptığı için azarlanacak kadar küçük değildi. Yeterince uzun, Baba!

Her zaman sükûnet sembolü olan babası, titreyen parmaklarını saçlarından geçirdi. Bakışlarını kaçırarak Senden yararland mı? diye sordu.

Clare kahkahayla gülecek olursa büyük bir hata yapacağım biliyordu ama nerdeyse gülecekti. Dudaklarını ısırđı ve Hayır, dedi. Acaba babası, Reed'e kaç kez sevişme teklif ettiğim bilse ne derdi?

Leonard parmaklarını tekrar saçlarından geçirdi. Onu seviyor musun?

Ah, evet.

Ya sen, genç adam? Kızımı seviyor musun?

Hem de çok.

Clare, Reed'in sözlü bir cevap verdiğiine sevindi. Duygularım göstermemeye çalışsa da o cevabın ta yüreğinin derinliklerinden geldiğim belli etmişti.

Ona bakabilecek kadar para kazanıyor musun?

Babasının, Reed'in ne kadar başarılı olduğunu bilmediği anlaşıyordu. Kaldı ki, Clare kütüphanede çalışarak zaten hayatım kazamıyordu. Bu, kocamı gücendirebilecek bir soruydu ama Reed hiç de öyle görünmüyordu.

Ellie, Reed'den önce cevap verdi. O meşhur bir sanatçı, Leonard. Haürlasana, Washington'da yayınlanan dergilerin birinde çıkan makaleyi

sana göstermiştim. İkimiz de okumuştuk. Hatta Reed'i tanıyıp tanımadığını bana sormuştun. Bayağı etkilenmiş görünüyordun?

Leonard Haürladım, dedi ama makaleyi okumuş olsa bile haürladığım itiraf etmek zor geliyordu.

Clare, Reed'in yamna gitti. Reed kolunu onun beline doladı ve kendine çekti. Dürtü-sel olarak yaptığı savunmacı bir davranıştı.

Leonard alçak ve kararsız bir sesle Hamile misin, Clare? diye sordu. Onun kuşağındaki erkekler için bu tip konulan konuşmak çok zordu. Bakışlanm ayakkabılanmn burnuna dikmişti.

Ben... Bilmiyorum ama öyle olmasını diliyorum. Reed ve ben, ailemizi kurmak istiyoruz.

Burada mı yaşayacaksınız? Leonard'ınbir sonraki sorusu oldu.

Reed şimdilik, diye cevap verdi. Clare de kabul ederse, birkaç yıl içinde yan tarafa yeni bir ev inşa etmek isterim.

Reed'in kolu Clare'in beline daha sıkı sanldı. Clare başım onun göğsüne yasladı ve onun gücünü içine çekti.

Clare doğruldu ve Reed'i seviyorum, dedi. Reed'in ona dokunmasından güç alarak devam etti. Evliliğimizin sizi şok ettiğini biliyorum ve bu şekilde söylemek zorunda kaldığım için özür dilerim. Ama er ya da geç söylemek istiyordum.

Leonard hiç yorum yapmadı.

Clare devam etti. Reed'i kocam olarak kabul etmenizi gerçekten çok istiyorum ve umuyorum. Yalvanr gibi davranmamaya bilhassa dikkat etti. Çünkü o harika bir adam. Seçimimi onaylamayabileceğinizin farkındayım ama hayatımı seni ve Annemi hoşnut etmek için yaşayamam, Baba.

Tabii ki evliliğinizi onaylayacağız, diyerek Ellie aceleyle araya girdi. Öyle değıl mi, Leonard?

Leonard Gilroy hâlâ dikkatle düşünüyor gibiydi.

Reed Tonasket onurlu ve gururlu bir erkek. Benimle evlenmeyi kabul ettiğı gün, hayatımın en mutlu günüydü. Bu doğıru, Baba, ona ben evlenme teklif ettim. Eğer Reed'in söylediğini ya da beni zorlayacak bir şey yaptığım düşünüyorsan, yanılıyorsun.

Leonard derin bir iç geçirdi ve Anlıyorum, dedi. Oturuşundan anlaşıldığı kadanyla altüst olmuştu.

Anladığım sanmıyorum, Baba ve bu da beni üzüyor çünkü karanmı yargılayacağına sevincimi paylaşmam isterdim. Beni bu şekilde yetiştiren sensin. Ve bütün istediğim, rahatça otur ve bana öğrettiklerim hayata geçirmeme izin ver.

Clare ağlamak üzere olduğunu hissettiğinden bir an önce bitirmek istedi. Ben, eş seçimimi yaptım ve böyle bir erkek olduğı için gururluyum. Eğer bunu kabul edemezseniz, ikiniz için de üzgünüm. Sadece kızınızı

kaybetmeyeceksiniz. Aym zamanda Reed'in ne kadar iyi bir adam olduğunu öğrenme fırsatım da kaçıracağsınız.

Reed'in boynuna sarılan eli onun duygularım paylaştığım hissettirmek ister gibi hafifçe kasıldı.

Takip eden sessizlik öyle ağırdı ki Clare'in kulakları uğuldadı. Babasının ağır ağır ayağa kalktığı görüldü. Sanki sersemlemişti ve ne yaptığı bilmiyor gibiydi.

Clare'in annesi oturduğu yerden kocasını süzüyordu. Bir şey söylemek ister gibi ağzını açtı ama nedense fikrim değişti.

Az soma Leonard Gilroy ilerledi ve Reed'in tam karşısında durdu. İki gururlu adam gözgöze geldiler.

Leonard elini uzattı. Ailemize hoş geldin, Reed. Tebrikler.

Clare burnunu çekerek kendim babasının kollarına attı ve sıkıca sarıldı. Seni çok seviyorum, Baba.

Güçlü bir şekilde kendim savundun, tatlım, diye fısıldayan Leonard ekledi. Kız-dıysam bile, hep bir gün küçük kızımı kendi ellerimle mihraba çıkarmayı hayal ettiğim içindi.

Reed Bence de öyle olmalıydı, diyerek ikisini de şaşırttı. Biz yetkili bir memur tarafından evlendirildik. Dini bir törene hiçbir itirazım olamaz. Samim Clare de bunu ister.

Ellie heyecanla Yani hâlâ düğün yapma şansımız var mı? diye sordu.

Clare Ama küçük bir kutlama, diyerek şartlı kabul etti. Ve en kısa sürede.

Ellie'nin gözleri parladı. Birkaç hafta içinde yapabileceğimizi düşünüyorum!

Clare günün ilk ışıklarıyla uyandı ve kocasına iyice sokuldu. Onun çıplak sırtını okşayarak Uyandın mı? diye sordu.

Görmese de Reed'in kıs kıs güldüğünü biliyordu. Şimdi uyandım.

Annemle ve babamla herşey çok iyi gitti, değil mi?

Hem de çok iyi. Reed öte yanına döndü, Clare'i kollanna aldı. Hakkında yanılmışım, Clare Tonasket.

Clare bilmiş bilmiş gülerek başıyla onayladı. Beni hafife almakla hata ettin.

Reed kahrkayla güldü. Kırılğan bir mizacın olduğuna dair söylediğim her şeyi unut. Tanıdığım birçok erkekten daha inatçı ve azimlisin.

Onlara evlendiğimizi söylediğim için kızmadın, değil mi? Clare, onun yüzündeki ifadeyi görmek için başını kaldırdı.

Gülümsemesine bakılırsa Reed onunla şakalaşıyordu. Yüzüne düşen saçlarını sevecenlikle kulağının arkasına aldı. Eninde sonunda öğreneceklerdi. Keşke bunu daha nazikçe yapsaydın diye düşünüyorum.

Clare'in gözleri çakmak çakmak oldu. Karın olduğumu gizlemekten bıkmıştım! Reed, onu kendine çekti ve uzun uzun öptü.

Clare başını kaldırarak Sürprizlerden bahsetmişken, dedi. Düğün yapmak istediğine ne zaman karar vermiştin?

Annene uzatılmış bir banş çubuğuydu. Hem, babanın da söylediği doğrudu. Sen, onların tek kızıydın. Sana bir düğün yapmaktan onları mahram edemezsin.

Mahram etmiyorum ki... Şimdi sevdiğimi daha çok hissediyorum.

Reed, ona sıkıca sanıldı. Bir gün bizim de kızımız olabilir. Ben de onu kocasına teslim etme onurundan mahrum edilmek istemem.

Öncekiler gibi devam edersek gururlu bir anne ve baba olmamız yakındır.

Reed'in bakışları ciddileşti. Senden çok şey mi istiyorum, Clare? Eğer öyleyse, lütfen...

Hayır, hayır, öyle değil! İnan bana. Clare dudaklarını onun boğaz çukuruna bastırıp onu yutacaklara, dudaklarına doğru ilerledi. Ama kimseye söyleme, diyerek onu açlıkla öptü.

Reed inledi, soluk soluğa Neyi söylemeyeyim? diye sordu.

Kannın nasıl utanmaz, şehvetli bir kadına dönüştüğünü...

Hey yüce Tanrı! Clare, seni çok seviyorum. Birini sevmenin böyle olacağımı hiç bilmezdim.

Cime Ben de öyle, diye itiraf etti.

Hayaüm sensiz ne kadar boşmuş. Artık eskiye asla dönemem. Reed yüzünü onun boynuna gömdü. Çocuklarımızın evleneceği gün de gelecek. Eğer yeminlerimizi tekrarlamak için bize bir düğün yapmak, anneni ve babam mutlu edecekse, bu ödeyeceğimiz çok küçük bir bedel olur, değil mi?

Cime Yetenekli olduğunu biliyordum, derken dudaklarını onun yüzünde gezdirdi. Ama, bu kadın zeki olmam beklemiyordum.

Sen birçok yeteneğimin üstündeki pası kazıyan kişisin, diyor Reed parmaklarının onun saçlarına geçirdi ve başını kendine çekti. Yavaş ama uzun, huzurlu öpüşüler. Clare dudaklarını ayırdığında derin ve rahat bir soluk aldı.

Şafak sökmüş, güneşin altın ışıkları ufukta belirmişti. Yepyeni ve umut dolu bir gün başlıyordu. Panlayan güneş onların kutları gibiydi. Clare bu kutlamaların ömürleri boyunca süreceğine emindi.

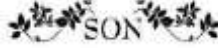
**Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı
Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

LAKİN Dikkat!!!

Mersin'in Yağmurlu Ve Puslu Sokaklarında Hazırlanan Bu E-Kitap Sizi Uçurumdan Aşağı Atabilecek Güce Sahip Olabilir. Herhangi Bir Şekilde Ve Özellikle İzinsiz Olarak Alınıp Kendi Yapmış Gibi Kendi Web Sayfalarında Paylaşan Adi Yaratıklar Mersin 'in O Bilinen, Serin Ve Rutubetli Laneti, Yıllar Boyunca Bunu Yapanı Takip Eder, Saçları Dökülür, Rüyasında Sürekli Olarak Mersin Sokaklarından Akın Akın Geçerek Yıllık İmtihanlarını Gerçekleştirmeye Giden Lemur ler İle Canavar Sürüleri Görür Ve Derin Bir Yalnızlığa Gömülür.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız. Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.

Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.

Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız %30 Daha Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı Tavsiye Ederiz

www.CepSitesi.Net - www.ChatCep.Com - www.MobilMp3Ler.Com

Bu Sitede Yayınlananlar (Film Dizi Proğram Oyun Mp3 E-Kitap V.S. Gibi Tüm İçerikler) İnternet Ortamında Elden Ele Dolaşan Kopyalardır.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

